

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

23. december 2014

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse nr. 940/2014/EU af 17. december 2014 om særavgiften »octroi de mer« i de franske regioner i den yderste periferi 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

2014/941/EU:

- ★ Rådets afgørelse af 27. juni 2013 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Canada om toldsamarbejde vedrørende spørgsmål om forsyningskædesikkerhed 8
- Aftale mellem Den Europæiske Union og Canada om toldsamarbejde vedrørende spørgsmål om forsyningskædesikkerhed 10

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1377/2014 af 18. december 2014 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter 14
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1378/2014 af 17. oktober 2014 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 16

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1379/2014 af 16. december 2014 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varer af glasfiberfilamenter med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina** 22
- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1380/2014 af 17. december 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 595/2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter** 82
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1381/2014 af 22. december 2014 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 83

DIREKTIVER

- ★ **Rådets direktiv 2014/112/EU af 19. december 2014 om iværksættelse af den europæiske aftale om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden inden for transport ad indre vandveje, indgået af European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) og European Transport Workers' Federation (ETF) ⁽¹⁾** 86

AFGØRELSER

2014/942/EU:

- ★ **Rådets afgørelse af 17. december 2014 om beskikkelse af et tysk medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg** 96

2014/943/EU:

- ★ **Rådets gennemførelsesafgørelse af 19. december 2014 om udnævnelsen af formanden, næstformanden og de øvrige fuldtidsmedlemmer af Den Fælles Afviklingsinstans** 97

2014/944/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 11. juni 2014 om statsstøtte SA.26818 (C 20/10) (ex N 536/08 og NN 32/10) ydet af Italien til SO.G.A.S., lufthavnsselskabet i Aeroporto dello Stretto (meddelt under nummer C(2014) 3571) ⁽¹⁾** 99

2014/945/EU:

- ★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 19. december 2014 om visse beskyttelsesforanstaltninger over for højpatogen aviær influenza af subtype H5N8 i Tyskland (meddelt under nummer C(2014) 10261) ⁽¹⁾** 115

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

2014/946/EU:

- ★ **Afgørelse nr. 1/2014 vedtaget af Stabiliserings- og Associeringsrådet EU-Serbien af 17. december 2014 om erstatning af protokol 3 til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side vedrørende definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder til administrativt samarbejde** 119

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

2014/947/EU:

- ★ **Afgørelse nr. 1/2014 vedtaget af det blandede udvalg, der er nedsat i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer af 28. november 2014 om ændring af bilag II til aftalen om koordinering af sociale sikringsordninger 122**

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE Nr. 940/2014/EU

af 17. december 2014

om særavgiften »octroi de mer« i de franske regioner i den yderste periferi

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bestemmelserne i traktaten, der finder anvendelse på EU's regioner i den yderste periferi, herunder de franske oversøiske departementer, tillader i princippet ingen afgiftsforskelle mellem lokale varer og varer med oprindelse i det franske hovedland eller andre medlemsstater. Traktatens artikel 349 åbner dog mulighed for at indføre særlige foranstaltninger til fordel for disse regioner på grund af varige ugunstige vilkår, der påvirker de i den yderste periferi beliggende regioners sociale og økonomiske situation.
- (2) Sådanne særlige foranstaltninger skal vedtages under hensyntagen til de særlige karakteristika og begrænsninger i disse regioner, men uden at de underminerer EU-rettens integritet og sammenhæng, herunder det indre marked og de fælles politikker. De vedvarende og kumulative ugunstige vilkår, som regionerne i Unionens yderste periferi lider under, anført i traktatens artikel 349 (regionernes afsides beliggenhed, afhængigheden af råstoffer og energi, nødvendigheden af at opbygge større lagre, det lokale markeds beskedne størrelse kombineret med en svag eksportaktivitet osv.) medfører en forøgelse af produktionsomkostningerne og dermed af kostprisen for lokalt fremstillede varer, der uden særforanstaltninger vil være mindre konkurrencedygtige end varer udefra, selv når der tages hensyn til omkostningerne ved transporten til de franske oversøiske departementer. Dette vil således gøre det endnu vanskeligere at opretholde en lokal produktion. Det er derfor nødvendigt at træffe specifikke foranstaltninger med henblik på at styrke det lokale erhvervsliv og øge dets konkurrenceevne. For at genoprette de lokalt fremstillede varers konkurrenceevne har Frankrig i medfør af Rådets beslutning 2004/162/EF ⁽¹⁾ fået tilladelse til, frem til den 31. december 2014, at fritage for eller nedsætte særavgiften »octroi de mer« for visse varer, der fremstilles i de i den yderste periferi beliggende regioner Guadeloupe, Guyana, Martinique og Réunion, og fra den 1. januar 2014 Mayotte. Bilaget til den nævnte beslutning indeholder listen over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af afgiften. Forskellen mellem afgiftssatsen på lokalt fremstillede varer og afgiftssatsen på andre varer må, afhængigt af hvilken vare det drejer sig om, ikke overstige 10, 20 eller 30 procentpoint.
- (3) Frankrig har anmodet om fra den 1. januar 2015 at opretholde en ordning svarende til ordningen i beslutning 2004/162/EF. Frankrig gør gældende, at de ovenfor anførte ugunstige vilkår er af permanent karakter, at afgiftsordningen i medfør af beslutning 2004/162/EF har gjort det muligt at bevare og i visse tilfælde at udvikle den

⁽¹⁾ Rådets beslutning 2004/162/EF af 10. februar 2004 om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer og om forlængelse af beslutning 89/688/EØF (EUT L 52 af 21.2.2004, s. 64).

lokale produktion og ikke har udgjort en indtægt for de begunstigede virksomheder, idet der har været en global stigning i importen af de varer, der har været omfattet af en differentieret beskatning.

- (4) For hver af de berørte regioner i den yderste periferi, Guadeloupe, Guyana, Martinique, Mayotte og Réunion, har Frankrig givet Kommissionen fem serier af lister over varer, for hvilke den agter at anvende en differentieret beskatning på op til 10, 20 eller 30 procentpoint, afhængigt af om de er lokalt produceret eller ej. Den franske region i den yderste periferi Saint-Martin er ikke berørt.
- (5) Med nærværende afgørelse gennemføres bestemmelserne i traktatens artikel 349, og Frankrig bemyndiges til at anvende en differentieret beskatning på varer, for hvilke det er påvist, at der for det første forekommer en lokal produktion, at der for det andet forekommer en betydelig import (herunder fra det franske hovedland og andre medlemsstater), der kan gøre det vanskeligt at opretholde den lokale produktion, og endelig at den lokale produktion er forbundet med ekstraomkostninger i forhold til importerede varer, der gør lokalt fremstillede varer mindre konkurrencedygtige. Den tilladte beskatningsforskel bør ikke overstige de påviste ekstraomkostninger. Anvendelsen af disse principper vil gøre det muligt at iværksætte bestemmelserne i traktatens artikel 349 uden at overskride det, som er strengt nødvendigt, og uden at give en uberettiget fordel til lokalproduktionen for således ikke at underminere EU-rettens integritet og sammenhæng, herunder opretholdelsen af lige konkurrencevilkår i det indre marked og en ensartet statsstøttepolitik.
- (6) For at forenkle den byrde, der pålægges de små virksomheder, bør skattefritagelserne eller -nedsættelserne gælde alle de erhvervsdrivende, der har en årsomsætning over eller lig med 300 000 EUR. Erhvervsdrivende med en årsomsætning under denne grænseværdi bør ikke underlægges særavgiften »octroi de mer«, men kan til gengæld ikke fratække denne afgift, der allerede er blevet pålagt i de foregående omsætningsled.
- (7) Det gælder tilsvarende, ud fra hensynet til EU-lovgivningens indre sammenhæng, at der ikke må indrømmes differentieret beskatning for fødevarer, for hvilke der gives støtte i henhold til kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 ⁽¹⁾. Denne foranstaltning har til formål at forhindre, at virkningen af den landbrugsstøtte, der ydes i medfør af den særlige forsyningsordning, udlignes eller reduceres af en højere beskatning af de varer, der er omfattet af særavgiften »octroi de mer«.
- (8) Formålsklæringen for særavgiften »octroi de mer« underbygger det opstillede sigte, som er at støtte de franske oversøiske departementers samfundsøkonomiske udvikling, jf. beslutning 2004/162/EØF. Det er fastsat i loven, at indtægterne fra særavgiften »octroi de mer« skal indgå i det provenu, som de franske oversøiske departementer opnår i deres økonomiske og finansielle politik, og at de skal anvendes til en politik, der fremmer økonomisk og samfundsmæssig udvikling, og herunder bistand til fremme af lokale aktiviteter.
- (9) Det er nødvendigt at udvide anvendelsesperioden for beslutning 2004/162/EF med seks måneder, indtil den 30. juni 2015. Denne frist vil give Frankrig mulighed for at gennemføre nærværende afgørelse i sin nationale lovgivning.
- (10) Ordningens varighed er fastsat til fem år og seks måneder, indtil den 31. december 2020, som er den sidste anvendelsesdato for de aktuelle retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte. Det er imidlertid nødvendigt at evaluere ordningens resultater inden denne dato. Følgelig bør Frankrig således senest den 31. december 2017 forelægge Kommissionen en rapport om gennemførelsen af den anvendte afgiftsordning, således at det kan vurderes, hvilke virkninger de trufne foranstaltninger har haft, og hvor meget de har bidraget til at fremme eller opretholde det lokale erhvervsliv under hensyntagen til de ugunstige vilkår, som regionerne i den yderste periferi er underlagt. Formålet med rapporten bør bl.a. være at undersøge, om de afgiftslettelser, som Frankrig giver de lokalt fremstillede varer, overskrider det, der er strengt nødvendigt, og at de fordele, der opnås, stadig er nødvendige og forholdsmæssige. Rapporten bør bl.a. indeholde en analyse af virkningerne af den ordning, der indføres, på prisniveauet i de franske regioner i den yderste periferi. Kommissionen bør på grundlag af denne rapport forelægge Rådet en rapport og i givet fald et forslag om ændring af bestemmelserne i nærværende afgørelse for at tage højde for de forhold, der er blevet konstateret.
- (11) Nærværende afgørelse bør finde anvendelse fra 1. juli 2015 for at undgå et juridisk tomrum.
- (12) Denne afgørelse tilsidesætter ikke en eventuel anvendelse af traktatens artikel 107 og 108.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 (EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23).

- (13) Formålet med denne afgørelse er at oprette en retlig ramme for særafgiften »octroi de mer« fra den 1. januar 2015. Grundet sagens hastende karakter bør der indrømmes en undtagelse fra den periode på otte uger, der er fastsat i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Uanset traktatens artikel 28, 30 og 110 bemyndiges Frankrig til indtil den 31. december 2020 at indrømme fritagelser fra eller nedsættelser af særafgiften »octroi de mer« for de i bilaget anførte varer, der fremstilles lokalt i Guadeloupe, Guyana, Martinique, Mayotte og Réunion som regioner i den yderste periferi som defineret i traktatens artikel 349.

Sådanne fritagelser eller nedsættelser skal ske som led i strategien for økonomisk og social udvikling af de berørte regioner i den yderste periferi under hensyntagen til Unionens rammebestemmelser og bidrage til at fremme den lokale aktivitet, idet samhandelsvilkårene dog ikke må ændres i et sådant omfang, at den fælles interesse tilsidesættes.

2. Hvad angår den beskatningssats, der gælder for tilsvarende varer med oprindelse uden for de berørte regioner i den yderste periferi, må de i stk. 1 omhandlede fritagelser eller nedsættelser ikke medføre forskelle, der overstiger følgende:

- a) 10 procentpoint for varer anført i bilagets del A
- b) 20 procentpoint for varer anført i bilagets del B
- c) 30 procentpoint for varer anført i bilagets del C.

Frankrig forpligter sig til, at de fritagelser eller nedsættelser, der anvendes for de i bilaget anførte varer, ikke overstiger de procentsatser, der er strengt nødvendige for at bevare, fremme og udvikle lokale økonomiske aktiviteter.

3. Frankrig anvender de i stk. 1 og 2 anførte skattefritagelser eller -nedsættelser på erhvervsdrivende, hvis årsomsætning er over eller lig med 300 000 EUR. Erhvervsdrivende, hvis årsomsætning er under denne grænseværdi, er ikke underlagt særafgiften »octroi de mer«.

Artikel 2

De franske myndigheder skal anvende samme afgiftsordning som den, der gælder for lokalt fremstillede varer, på varer, som omfattes af den særlige forsyningsordning, der er omhandlet i kapitel III i forordning (EF) nr. 228/2013.

Artikel 3

1. Frankrig anmelder straks de i artikel 1 omhandlede afgiftsordninger til Kommissionen.
2. Frankrig forelægger senest den 31. december 2017 Kommissionen en rapport om anvendelsen af den i artikel 1 nævnte afgiftsordning med henblik på at bedømme virkningen af de truffne foranstaltninger og deres bidrag til at fremme eller opretholde lokale økonomiske aktiviteter under hensyntagen til de ugunstige vilkår, som regioner i den yderste periferi er underlagt.

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen Rådet en rapport og i givet fald et forslag om ændring af bestemmelserne i nærværende afgørelse.

Artikel 4

I artikel 1, stk. 1, i beslutning 2004/162/EF ændres datoen »31. december 2014« til »30. juni 2015«.

Artikel 5

Artikel 1-3 finder anvendelse fra den 1. juli 2015.

Artikel 4 finder anvendelse fra den 1. januar 2015.

Artikel 6

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2014.

På Rådets vegne

G. L. GALLETTI

Formand

BILAG

A. Liste over varer nævnt i overensstemmelse med klassificeringen i nomenklaturen i den fælles toldtarif⁽¹⁾.

1. Den i yderste periferi beliggende region Guadeloupe

0105 11, 0201, 0203, 0207, 0208, 0305 49 80, 0702, 0705 19, 0706 10 00 10, 0707 00 05, 0709 60 10, 0709 60 99, 1106, 2103 30 90, 2103 90 30, 2209 00 91 2209 00 91, 2505, 2712 10 90, 2804, 2806, 2811, 2814, 2853 00 10, 3808, 4407 10, 4407 21 til 4407 29, 4407 99, 7003 12 99, 7003 19 90 7003 19 90, 7003 20, 8419 19.

2. Den i yderste periferi beliggende region Guyana

0105 11, 0702, 0709 60, 0805, 0807, 1006 20, 1006 30, 2505 10, 2517 10, 3824 50, 3919, 3920 43, 3920 51, 6810 11, 7215, 7606 undtagen 7606 91, 9405 60.

3. Den i yderste periferi beliggende region Martinique

0105 11, 0105 12, 0105 15, 0201, 0203, 0207, 0208 10, 0209, 0305, 0403 undtagen 0403 10, 0405, 0706, 0707, 0709 60, 0709 99, 0710 undtagen 0710 90, 0711, 0801 11 til 0801 19, 0802 90, 0803, 0804 30, 0804 50, 0805, 0809 10, 0809 40, 0810 30, 0810 90, 0812, 0813, 0910 91, 1102, 1106 20, 1904 10, 1904 20, 2001, 2005 undtagen 2005 99, 2103 30, 2103 90, 2104 10, 2505, 2710, 2711, 2712, 2804, 2806, 2811 undtagen 2811 21, 2814, 2836, 2853 00 10, 2907, 3204, 3205, 3206, 3207, 3401, 3808, 3820, 4012 11, 4012 12, 4012 19, 4401, 4407 21 til 4407 29, 4408, 4409, 4415 20, 4421 90, 4811, 4820, 6306 12, 6306 19, 6306 30, 6902, 6904 10, 7006, 7003 12, 7003 19, 7113 til 7117, 7225, 7309, 7310 undtagen 7310 21, 7616 91, 7616 99, 8402 90, 8419 19, 8902, 8903 99, 9406.

4. Den i yderste periferi beliggende region Mayotte

0407, 0702, 0704 90 90, 0705 19, 0709 99 10, 0707 00 05, 0708 90, 0709 30, 0709 60, 0709 93 10, 0709 99 60, 0714, 0801 11, 0801 12, 0801 19, 0803, 0804 30, 0805 10, 0904 11, 0904 12, 0905, 1806, 2309 90, 2309 90 96, 3925 10 00, 3925 90 80, 3926 90 92, 3926 90 97, 6901, 6902, 9021 21 90.

5. Den i yderste periferi beliggende region Réunion

0105 11, 0105 12, 0105 13, 0105 15, 0207, 0208 10, 0208 90 30, 0208 90 98, 0209, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0403, 0405 undtagen 0405 10, 0406 10, 0406 90, 0407, 0408, 0601, 0602, 0710, 0711 90 10, 0801, 0803, 0804, 0805, 0806, 0807, 0808, 0809, 0810, 0811, 0812, 0813, 0904, 0909 31, 0910 99 99, 1101 00 15, 1106 20, 1108 14, 1604 14, 1604 19, 1604 20, 1701, 1702, 1903, 1904, 2001, 2002 10, 2004 10 10, 2004 10 91, 2004 90 50, 2004 90 98, 2005 10, 2005 20, 2005 40, 2006, 2007 undtagen 2007 99 97 10, 2103 20, 2103 90, 2104, 2201, 2309 90 undtagen 2309 90 35 og 2309 90 96 90, 2710 19 81 til 2710 19 99, 3211, 3214, 3402, 3403 99, 3505 20, 3506 10, 3808 92, 3808 99, 3809, 3811 90, 3814, 3820, 3824, 3921 11, 3921 13, 3921 90 90, 3925 10, 3926 90, 4009, 4010, 4016, 4407 10, 4409 10, 4409 21, 4409 29, 4415 20, 4421, 4811, 4820, 6306, 6801, 6811 89, 7007 29, 7009 undtagen 7009 10, 7312 90, 7314 undtagen 7314 20, 7314 39, 7314 41, 7314 49 og 7314 50, 7606, 8310, 8418 50, 8418 69, 8418 91, 8418 99, 8421 21 til 8421 29, 8471 30, 8471 41, 8471 49, 8537, 8706, 8707, 8708, 8902, 8903 99, 9001, 9021 21 90, 9021 29, 9405, 9406, 9506 21, 9506 29, 9619.

B. Liste over varer nævnt i overensstemmelse med klassificeringen i nomenklaturen i den fælles toldtarif

1. Den i yderste periferi beliggende region Guadeloupe

0302, 0306 15, 0306 16, 0306 19, 0307 91, 0307 99, 0403, 0407, 0409, 0807 11, 0807 19 90, 1601, 1602 41 10, 1604 20 10, 1806 31, 1806 32 10, 1806 32 90, 1806 90 31, 1806 90 60, 1901 20, 1902 11, 1902 19, 1905, 2105, 2106, 2201 90, 2202 10, 2202 90, 2207 10, 2208 40, 2309 90 undtagen 2309 90 31 30, 2309 90 51 og 2309 90 96 90, 2523 29, 2828, 3101, 3102 90, 3103 90, 3104 20, 3105 20, 3208, 3209, 3305 10, 3401, 3402, 3406, 3917 undtagen 3917 10 10, 3919, 3920, 3923, 3924 10, 3925 10, 3925 30, 3925 90, 3926 90, 4418 10, 4418 20, 4418 90, 4818 10, 4818 20, 4818 30, 4818 90, 4821 10, 4821 90, 4823 40, 4823 61, 4823 69, 4823 70 10, 4910, 4911 10, 6303 12, 6303 91, 6303 92 90, 6303 99 90, 6306 12, 6306 19, 6306 30, 6810 undtagen 6810 11 10, 7213 10, 7213 91 10, 7214 20, 7214 99 10, 7308 30, 7308 40, 7308 90 59, 7308 90 98, 7309 00 10, 7310 10, 7310 21 11,

⁽¹⁾ Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

7310 21 19, 7310 29, 7314 undtagen 7314 12, 7610 10, 7610 90 90, 7616 99 90, 9001 40, 9404 10, 9404 21, 9406 00 20.

2. Den i yderste periferi beliggende region Guyana

0201, 0203, 0204, 0206 10 95, 0206 10 98, 0206 30, 0206 80 99, 0207 11, 0207 13, 0207 41, 0207 43, 0208 10, 0208 90 10, 0208 90 30, 0209 10 90, 0209 90, 0210 11, 0210 12, 0210 19, 0210 99, 0302, 0303 89, 0304, 0305 39 90, 0305 49 80, 0305 59 80, 0305 69 80, 0306 17, 0403 10, 0406 10, 0406 40, 0406 90, 0901 undtagen 0901 90, 1601, 1602, 1604 11 til 1604 20, 1605 10 til 1605 29, 1605 52 til 1605 54, 1905, 2001 90 10, 2001 90 20, 2001 90 40, 2001 90 70, 2001 90 92, 2001 90 97, 2006 00 10, 2006 00 31, 2006 00 35, 2006 00 38 81, 2006 00 38 89, 2006 00 91, 2006 00 99 99, 2008 11, 2008 99 undtagen 2008 99 48 19, 2008 99 48 99, 2008 99 49 80, 2103, 2105, 2106 90 98, 2201, 2202, 2208 40, 2309 90 undtagen 2309 90 96 90, 2309 90 96 30, 2309 90 31 30, 2309 90 35, 2309 90 43, 2309 90 41 20, 2309 90 41 80 og 2309 90 51, 2828 90, 3208 90, 3209 10, 3402, 3809 91, 3923 undtagen 3923 10, 3923 40 og 3923 90, 3925, 3926 90, 4201, 4817, 4818, 4819 40, 4819 50, 4819 60, 4820 10, 4821 10, 4823 69, 4823 90 85, 4905 91, 4905 99, 4909, 4910, 4911, 5907, 6109, 6205, 6206, 6306 12, 6306 19, 6307 90 98, 6802 23, 6802 29, 6802 93, 6802 99, 6810 19, 6815, 7006 00 90, 7009, 7210, 7214 20, 7214 99, 7216, 7301, 7306, 7308 10, 7308 30, 7308 90, 7309, 7310 undtagen 7310 21 11 og 7310 21 19, 7314, 7326 90 98, 7411, 7412, 7604, 7607, 7610 10, 7610 90, 7612 10, 7612 90 30, 7612 90 80, 7616 91, 7616 99, 7907, 8211, 8421 21 00 90, 8537 10, 9404 21, 9405 20, 9405 40.

3. Den i yderste periferi beliggende region Martinique

0210 11, 0210 12, 0210 19, 0210 20, 0210 99 41, 0210 99 49, 0210 99 51, 0210 99 59, 0302, 0303, 0304, 0306, 0307, 0403 10, 0406 10, 0406 90 50, 0407, 0408 99, 0409, 0601, 0602, 0603, 0604, 0702, 0704 90, 0705, 0710 90, 0807, 0811, 1601, 1602, 1604 20, 1605 10, 1605 21, 1605 62, 1702, 1704 90 61, 1704 90 65, 1704 90 71, 1806, 1902, 2005 99, 2105, 2106, 2201, 2202 10, 2202 90, 2208 40, 2309 undtagen 2309 90 96 30, 2517 10, 2523 21, 2523 29, 2811 21, 2828 10, 2828 90, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3208, 3209, 3210, 3211, 3212, 3213, 3214, 3215, 3303, 3304, 3305, 3402, 3406, 3917, 3919, 3920, 3921 11, 3921 19, 3923 21, 3923 29, 3923 30, 3924, 3925, 3926 10, 3926 30, 3926 90 92, 4418 10, 4418 20, 4418 90, 4818 10, 4818 20, 4818 30, 4818 40, 4818 90, 4819, 4821, 4823, 4902, 4907 00 90, 4909, 4910, 4911 10, 6103, 6104, 6105, 6107, 6109 10, 6109 90 20, 6109 90 90, 6203, 6204, 6205, 6207, 6208, 6805, 6810 11, 6810 19, 6810 91, 6811 81, 6811 82, 7015 10, 7213, 7214, 7217, 7308, 7314, 7610, 8421 21, 8708 21 90, 8708 99 97, 8716 40, 8901 90 10, 9021 21, 9021 29, 9401 30, 9401 51, 9401 59, 9401 69, 9401 71, 9401 79, 9401 90, 9403, 9404 10, 9404 21, 9405 60.

4. Den i yderste periferi beliggende region Mayotte

0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420, 4421, 4819, 4821, 4902, 4909, 4910, 4911, 7003, 7005, 7210, 7212 30, 7216 61 90, 7216 91 10, 7301, 7308 30, 7312, 7314, 7326 90 98, 7606, 7610 10, 8310, 9401 69, 9401 90 30, 9403 20 80, 9403 40, 9406 00 31, 9406 00 38.

5. Den i yderste periferi beliggende region Réunion

0306 11, 0306 16, 0306 17, 0306 21, 0306 26, 0306 27, 0307 11, 0307 19, 0307 59, 0409, 0603, 0604 20 40, 0604 90 91, 0604 90 99, 0709 60, 0901 21, 0901 22, 0910 11, 0910 12, 0910 30, 0910 91 10, 0910 91 90, 1516 20, 1601, 1602, 1605, 1704, 1806, 1901, 1902, 1905, 2005 51, 2005 59, 2005 99 10, 2005 99 30, 2005 99 50, 2005 99 80, 2008 undtagen 2008 19 19 80, 2008 30 55 90, 2008 40 51 90, 2008 40 59 90, 2008 50 61 90, 2008 60 50 90, 2008 70 61 90, 2008 80 50 90, 2008 97 59 90 og 2008 99 49 80, 2105, 2106 90, 2208 40, 2309 10, 3208, 3209, 3210, 3212, 3301 12, 3301 13, 3301 24, 3301 29, 3301 30, 3401 11, 3917, 3920, 3921 90 60, 3923, 3925 20, 3925 30, 4012, 4418, 4818 10, 4819 10, 4819 20, 4821, 4823 70, 4823 90, 4909, 4910, 4911 10, 4911 91, 7216 61 10, 7308 undtagen 7308 90, 7309, 7310, 7314 20, 7314 39, 7314 41, 7314 49, 7314 50, 7326, 7608, 7610, 7616 91, 7616 99 90, 8419 19, 8528 51, 8528 71, 8528 72, 8528 73, 9401 undtagen 9401 10 og 9401 20, 9403, 9404 10, 9506 99 90.

C. Liste over varer nævnt i overensstemmelse med klassificeringen i nomenklaturen i den fælles toldtarif

1. Den i yderste periferi beliggende region Guadeloupe

0901 21, 0901 22, 1006 30, 1006 40, 1101, 1701, 2007, 2009 undtagen 2009 11 99 98, 2009 49 99 90, 2009 79 19 90, 2009 89 69 90, 2009 89 73 90, 2009 89 97 99, 2009 90 59 39 og 2009 90 59 90, 2208 70 ⁽¹⁾, 2208 90 ⁽¹⁾, 7009 91, 7009 92.

⁽¹⁾ Kun produkter fremstillet på basis af rom under KN-kode 2208 40.

2. Den i yderste periferi beliggende region Guyana

1702, 2007, 2009 undtagen 2009 11 99 98, 2009 31 19 99, 2009 49 99 90, 2009 89 36 90, 2009 81 99 90 og 2009 90 98 80, 2203, 2208 70 ⁽¹⁾, 2208 90 ⁽¹⁾, 4403 49, 4403 99 95, 4407 22, 4407 29, 4407 99 96, 4409 29 91, 4409 29 99, 4418 10 10, 4418 10 90, 4418 20 10, 4418 20 80, 4418 40, 4418 50, 4418 60, 4418 90, 4420 10, 9403 40 10, 9406 00 11, 9406 00 20, 9406 00 38.

3. Den i yderste periferi beliggende region Martinique

0901 21, 0901 22, 1006 30, 1006 40, 1101 00 11, 1101 00 15, 1701, 1901, 1905, 2006 00 10, 2006 00 35, 2006 00 91, 2007 undtagen 2007 10 99 15, 2007 99 33 15 og 2007 99 39 29, 2008 undtagen 2008 20 51, 2008 50 61 90, 2008 60 50 10, 2008 80 50 90, 2008 93 93 90, 2008 97 51 90, 2008 97 59 90, 2008 99 48 94, 2008 99 48 99, 2008 99 49 80 og 2008 99 99 90, 2009 undtagen 2009 11 99 96, 2009 11 99 98, 2009 19 98 99, 2009 29 99 90, 2009 39 39 19, 2009 39 39 99, 2009 49 30 91, 2009 49 30 99, 2009 49 91 90, 2009 69 51 10, 2009 79 11 91, 2009 79 11 99, 2009 89 97 99 ⁽²⁾, 2009 89 99 99 ⁽²⁾ og 2009 90 59 90 ⁽²⁾, 2203, 2204 29, 2205, 2208 70 ⁽¹⁾, 2208 90 ⁽¹⁾, 7009 91, 7009 92, 7212 30, 9001 40.

4. Den i yderste periferi beliggende region Mayotte

0401, 0403, 0406, 1601, 1602, 1901, 1905, 2105, 2201, 2202, 2203, 3301 29 11, 3301 29 31, 3401, 3402, 9404 29 90.

5. Den i yderste periferi beliggende region Réunion

0905 10, 1512 19, 1514 19 90, 1515 29, 2009 undtagen 2009 11 99 96, 2009 19 98 99, 2009 29 99 90, 2009 39 31 19, 2009 69 19 10, 2009 69 51 10, 2009 79 19 90, 2009 79 98 20, 2009 89 69 90 ⁽¹⁾, 2009 89 73 90, 2009 89 97 99 ⁽¹⁾, 2009 89 99 99 ⁽¹⁾, 2009 90 51 80 og 2009 90 59 ⁽¹⁾, 2202 10, 2202 90, 2203, 2204 21 79, 2204 21 80, 2204 21 83, 2204 21 84, 2204 29 83, 2204 29 84, 2206 00 59, 2206 00 89, 2208 70 ⁽²⁾, 2208 90 ⁽²⁾, 2402 20, 7113, 7114, 7115, 7117, 7308 90, 9404 21 10, 9404 21 90, 9404 29 10, 9404 29 90.

⁽¹⁾ Kun produkter fremstillet på basis af rom under KN-kode 2208 40.

⁽²⁾ Når varens Brix-værdi er over 20.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE

af 27. juni 2013

om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Canada om toldsamarbejde vedrørende spørgsmål om forsyningskædesikkerhed

(2014/941/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen og Canada bør udvide deres toldsamarbejde, så det dækker spørgsmål om forsyningskædesikkerhed og dermed forbundet risikostyring med henblik på at øge forsyningskædesikkerheden fra første til sidste led og samtidig skabe bedre vilkår for lovlig samhandel.
- (2) I overensstemmelse med Rådets afgørelse 2012/643/EU ⁽¹⁾ blev aftalen mellem Den Europæiske Union og Canada om toldsamarbejde vedrørende spørgsmål om forsyningskædesikkerhed («aftalen») undertegnet den 4. marts 2013 med forbehold af dens indgåelse.
- (3) Den holdning, som Unionen skal indtage i Det Blandede Toldsamarbejdsudvalg, når det skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bør fastlægges i overensstemmelse med proceduren i artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Om nødvendigt fastlægges øvrige holdninger, som Unionen skal indtage i Det Blandede Toldsamarbejdsudvalg, i overensstemmelse med artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Union.
- (4) Aftalen bør godkendes på Unionens vegne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Canada om toldsamarbejde vedrørende spørgsmål om forsyningskædesikkerhed («aftalen») godkendes herved på Unionens vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

⁽¹⁾ EUTL 287 af 18.10.2012, s. 1.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den person, som på Unionens vegne er beføjet til at foranstalte den notifikation, der er omhandlet i aftalens artikel 9 med henblik på at udtrykke Unionens samtykke til at blive bundet af aftalen ⁽¹⁾.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 2013.

På Rådets vegne

E. GILMORE

Formand

⁽¹⁾ Datoen for aftalens ikrafttrædelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

AFTALE**mellem Den Europæiske Union og Canada om toldsamarbejde vedrørende spørgsmål om forsyningskædesikkerhed**

DEN EUROPÆISKE UNION og CANADA (»de kontraherende parter«) —

SOM ERKENDER behovet for at øge forsyningskædesikkerheden fra første til sidste led i Canada og Den Europæiske Union og samtidig skabe bedre vilkår for lovlig samhandel,

SOM ANERKENDER de langvarige, nære og frugtbare relationer mellem toldmyndighederne i Canada og i Den Europæiske Union,

SOM ERKENDER, at disse relationer kan forbedres ved et tættere samarbejde inden for containersikkerhed og andre spørgsmål, som vedrører forsyningskædesikkerhed, idet samarbejdet så vidt muligt baseres på gensidig anerkendelse af risikostyringsteknikker, risikostandarder, sikkerhedskontroller og handelspartnerskabsprogrammer,

SOM ØNSKER at etablere en ramme for fremtidigt samarbejde om forbedring af praksis inden for forsyningskædesikkerhed, som vil kunne bidrage til at øge den toldrelaterede effektivitet og derved sikre forsyningskædesikkerhed fra første til sidste led og skabe bedre vilkår for lovlig samhandel, hvilket vil være til gavn for begge parter erhvervsliv,

SOM ØNSKER at udvikle en strategi, hvorved Canada og Den Europæiske Union kan samarbejde på lastinspektionsområdet,

SOM BYGGER videre på de grundlæggende elementer i Verdenstoldorganisationens SAFE-ramme (Framework of Standards to Secure and Facilitate Global Trade),

SOM HENHOLDER SIG til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada om toldsamarbejde og gensidig bistand i toldspørgsmål, der trådte i kraft den 1. januar 1998 (»toldsamarbejdsaftalen«), og ønsker at udvide omfanget af nævnte aftale ved hjælp af en aftale om et specifikt anliggende i overensstemmelse med artikel 23 i toldsamarbejdsaftalen,

SOM ANERKENDER, at der blev nedsat et blandet toldsamarbejdsudvalg i henhold til artikel 20 i toldsamarbejdsaftalen til at drage omsorg for, at toldsamarbejdsaftalen fungerer korrekt, og som bl.a. skal træffe de foranstaltninger, som er nødvendige for toldsamarbejdet i overensstemmelse med målene i toldsamarbejdsaftalen og for udvidelsen af toldsamarbejdsaftalen med sigte på at øge toldsamarbejdet og supplere det inden for specifikke sektorer og områder —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

I denne aftale forstås ved »toldmyndighed«:

- i Den Europæiske Union de kompetente tjenestegrene i Europa-Kommissionen og toldmyndighederne i Den Europæiske Unions medlemsstater
- i Canada det eller de statslige organer, som Canada har tildelt ansvaret for administrationen af sin toldlovgivning.

Artikel 2

De kontraherende parter samarbejder om spørgsmål vedrørende forsyningskædesikkerhed og dermed forbundet risikostyring.

Artikel 3

De kontraherende parter respektive toldmyndigheder skal forvalte dette samarbejde.

Artikel 4

De kontraherende parters samarbejde består i at:

- a) styrke de toldrelaterede aspekter af sikringen af den internationale samhandels logistikkæde og samtidig skabe bedre vilkår for den lovlige samhandel
- b) etablere minimumstandarder for risikostyringsteknikker og de dermed forbundne krav og programmer i det omfang, det er praktisk muligt
- c) arbejde hen imod og, hvor det er hensigtsmæssigt, etablere gensidig anerkendelse af risikostyringsteknikker, risikostandarder, sikkerhedskontroller, forsyningskædesikkerheds- og handelspartnerskabsprogrammer, herunder tilsvarende foranstaltninger til lettelse af samhandel
- d) udveksle oplysninger om forsyningskædesikkerhed og risikostyring; enhver udveksling af oplysninger under denne aftale er underlagt bestemmelserne om oplysningers fortrolighed og beskyttelse af personoplysninger i artikel 16 i toldsamarbejdsaftalen og alle bestemmelser om fortrolighed og beskyttelse af privatlivets fred i de kontraherende parters lovgivning
- e) oprette kontaktsteder til udveksling af oplysninger om forsyningskædesikkerhed
- f) indføre en grænseflade for dataudveksling (som omfatter data før ankomst/før afgang), hvor dette er hensigtsmæssigt
- g) udvikle en strategi, som muliggør toldmyndighedernes samarbejde på lastinspektionsområdet
- h) samarbejde i alle multilaterale fora, der er relevante med hensyn til at rejse og drøfte spørgsmål om forsyningskædesikkerhed, i det omfang det er praktisk muligt.

Artikel 5

Det Blandede Toldsamarbejdsudvalg, som er nedsat i henhold til artikel 20 i toldsamarbejdsaftalen, drager omsorg for, at denne aftale fungerer korrekt, og undersøger alle spørgsmål, der opstår i forbindelse med dens anvendelse. Det har bemyndigelse til at vedtage afgørelser til gennemførelse af denne aftale i overensstemmelse med de kontraherende parters respektive interne lovgivning vedrørende for eksempel dataoverførsel og de i fællesskab aftalte fordele ved gensidig anerkendelse af risikostyringsteknikker, risikostandarder, sikkerhedskontroller og handelspartnerskabsprogrammer.

Artikel 6

Det Blandede Toldsamarbejdsudvalg skal etablere passende arbejdsmekanismer, herunder arbejdsgrupper, som understøtter dets arbejde med gennemførelsen af denne aftale, og som især tager sig af følgende aspekter:

- a) afklaring af, hvilke forskriftsmæssige eller lovgivningsmæssige ændringer der kræves for at gennemføre denne aftale
- b) afklaring og fastlæggelse af foranstaltninger til at forbedre mekanismer til informationsudveksling
- c) afklaring og fastlæggelse af bedste praksis, herunder bedste praksis for harmonisering af kravene om elektronisk forhåndsindsendelse af lastoplysninger med internationale standarder for indførsel, udførsel og transit
- d) definition og fastlæggelse af standarder for risikoanalyse for de oplysninger, der er nødvendige for at kunne identificere højrisikoforsendelser, som importeres til, omlades i eller passerer igennem Canada og Den Europæiske Union
- e) definition og fastlæggelse af foranstaltninger til harmonisering af risikovurderingsstandarder
- f) definition af minimumskontrolstandarder og de metoder, som gør det muligt at overholde disse standarder
- g) forbedring og fastlæggelse af standarder for handelspartnerskabsprogrammer, der tager sigte på at øge forsyningskædesikkerheden og lette den lovlige samhandel
- h) definition og udførelse af konkrete trin til at etablere gensidig anerkendelse af risikostyringsteknikker, risikostandarder, sikkerhedskontroller, og handelspartnerskabsprogrammer, herunder tilsvarende foranstaltninger til lettelse af samhandel.

Artikel 7

1. Hvis der opstår vanskeligheder eller tvister mellem de kontraherende parter angående gennemførelsen af denne aftale, skal de kontraherende parter's toldmyndigheder bestræbe sig på at løse problemet gennem konsultation og diskussion.
2. De kontraherende parter kan også indvillige i andre former for tvistbilæggelse.

Artikel 8

1. Denne aftale kan ændres efter skriftlig aftale mellem de kontraherende parter.
2. En ændring træder i kraft 90 dage efter den dato, hvor den anden notifikation sendes via en udveksling af diplomatiske noter, som indikerer, at de kontraherende parter hver især har gennemført de interne procedurer, der er nødvendige for ændringens ikrafttrædelse.

Artikel 9

Denne aftale træder i kraft på den første dag i måneden efter den dato, på hvilken de kontraherende parter har givet hinanden notifikation om, at de nødvendige procedurer for denne aftales ikrafttrædelse er gennemført.

Artikel 10

1. Denne aftale gælder for en ubegrænset periode.
2. En kontraherende part kan opsige aftalen ved at sende en opsigelse via diplomatiske kanaler til den anden kontraherende part.
3. Denne opsigelse får virkning den første dag i måneden efter udløbet af et tidsrum på seks måneder fra den dato, hvor den anden kontraherende part har modtaget opsigelsen.
4. Hvis denne aftale opsiges, vil alle Det Blandede Toldsamarbejdsudvalgs afgørelser fortsat være gældende, med mindre de kontraherende parter beslutter noget andet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der er behørigt bemyndiget dertil, underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Bruxelles, i to originale eksemplarer, den 4. marts 2013 på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

За Канада
 Por Canadá
 Za Kanadu
 For Canada
 Für Kanada
 Kanada nimel
 Για τον Καναδά
 For Canada
 Pour le Canada
 Per il Canada
 Kanādas vārdā –
 Kanados vardu
 Kanada részéről
 Ghall-Kanada
 Voor Canada
 W imieniu Kanady
 Pelo Canadá
 Pentru Canada
 Za Kanadu
 Za Kanado
 Kanadan puolesta
 För Kanada

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU, Euratom) Nr. 1377/2014

af 18. december 2014

om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 322, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106a,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Revisionsret ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 10, stk. 4-8, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 ⁽²⁾ skal Kommissionen beregne og give medlemsstaterne meddelelse om justeringer af de egne indtægter fra merværdiafgift, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom ⁽³⁾ («momsindtægter»), og fra bruttonationalindkomst (BNI), der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i nævnte afgørelse («den supplerende indtægt»), i tilstrækkelig god tid til, at de kan opføre disse justeringer på Kommissionens konto, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000, den første arbejdsdag i december.
- (2) Under usædvanlige omstændigheder kan disse justeringer resultere i meget store beløb, som for nogle medlemsstater i væsentlig grad overstiger to månedlige tolvte dele, der skal overdrages som momsindtægter og den supplerende indtægt, og som samlet for alle medlemsstaterne i væsentlig grad overstiger halvdelen af de samlede månedlige tolvte dele.
- (3) For nogle medlemsstater kan forpligtelsen til at overdrage så store beløb udgøre en stor finansiel byrde, som kan lægge et alvorligt finanspolitisk pres på disse medlemsstater, især hen imod årets udgang.
- (4) Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at anmode om udsættelse af overdragelsen af disse beløb indtil den første arbejdsdag i september det følgende år, hvis visse betingelser er opfyldt.
- (5) Uden at dette berører den eksisterende forpligtelse til at overdrage de anmodede beløb til Kommissionens konto, bør enhver medlemsstat, som beslutter at benytte sig af denne mulighed, i god tid før den første arbejdsdag i december fremsende en anmodning til Kommissionen med den eller de datoer, hvor justeringerne vil blive overdraget, for at muliggøre en effektiv forvaltning af Unionens likviditetsbehov. Enhver forsinkelse i overdragelsen af disse justeringer på den eller de datoer, som er meddelt Kommissionen, bør medføre, at der skal betales renter på de betingelser, der er fastsat i artikel 11 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000.
- (6) De beløb, der stilles til rådighed den første arbejdsdag i december 2014 som følge af justeringerne, er af hidtil uset omfang, hvilket er en situation, der ikke kunne forudses, da forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 blev vedtaget.

⁽¹⁾ Udtalelse af 27.11.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17).

- (7) For at forhindre at denne usædvanlige og uforudsete situation skaber urimeligt store budgetmæssige begrænsninger for medlemsstaterne lige før årets udgang, bør muligheden i henhold til denne forordning finde anvendelse på justeringer, der i medfør af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 skulle opføres på Kommissionens konti den første arbejdsdag i december 2014. I den forbindelse har de medlemsstater, som ønsker at benytte sig af denne mulighed, allerede sendt en formel anmodning med en betalingsplan til Kommissionen inden den første arbejdsdag i december 2014.
- (8) Forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 10 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 ændres som følger: Følgende stykke indsættes:

»7a. Uanset reglerne i stk. 4-7 i denne artikel kan en medlemsstat efter en formel anmodning til Kommissionen opføre beløb, der skal krediteres Kommissionen i henhold til de nævnte stykker, på den konto, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, indtil den første arbejdsdag i september det følgende år, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) den pågældende medlemsstat den første arbejdsdag i december på den konto, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, skulle have opført et beløb, som overstiger to tolvte dele af det samlede beløb for medlemsstaten, der er opført på budgettet for momsindtægter og den supplerende indtægt, jf. stk. 3, første afsnit, i nærværende artikel, som gældende pr. 15. november det samme år, eller
- b) medlemsstaterne tilsammen den første arbejdsdag i december på den konto, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, skulle have opført et samlet beløb, som overstiger halvdelen af en tolvtedel af det samlede beløb, der er opført på budgettet for momsindtægter og den supplerende indtægt, jf. stk. 3, første afsnit, i nærværende artikel, og under anvendelse af de omvekslingskurser, der er fastsat i nævnte afsnit, som gældende pr. 15. november det samme år.

Medlemsstaterne må kun anvende dette stykkes første afsnit, hvis de inden den første arbejdsdag i december sendt en formel anmodning til Kommissionen med en betalingsplan med den eller de datoer, hvor beløbet for justeringerne opføres på den konto, der er nævnt i artikel 9, stk. 1.

Efter modtagelsen af en formel anmodning bekræfter Kommissionen, at betingelserne i første afsnits litra a) eller b) og i andet afsnit er opfyldt, og underretter medlemsstaterne herom.

Enhver forsinkelse i opførelsen af beløbet for justeringerne på den konto, der er nævnt i artikel 9, stk. 1, på den eller de datoer, som er meddelt Kommissionen i henhold til nærværende stykkes andet afsnit, medfører, at den pågældende medlemsstat skal betale renter på de betingelser, der er fastsat i artikel 11.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse på beløb, som skal opføres på de konti, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000, efter den 30. november 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2014.

På Rådets vegne

S. GOZI

Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 1378/2014**af 17. oktober 2014****om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽¹⁾, særlig artikel 58, stk. 7,under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugs politik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3, og artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 meddelte Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Italien, Cypern, Letland, Luxembourg, Ungarn, Malta, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige inden den 1. august 2014 Kommissionen, hvilke beslutninger de havde truffet, jf. artikel 11 i samme forordning, herunder det anslåede resultat af nedsættelserne for kalenderårene 2015-2019.
- (2) I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 skal det anslåede resultat af betalinger, som er meddelt af medlemsstaterne og omhandlet i artikel 11, stk. 6, i samme forordning, stilles til rådighed som EU-støtte til foranstaltninger inden for rammerne af udvikling af landdistrikter. Som følge heraf er det nødvendigt at tilpasse bilag I til forordning (EU) nr. 1305/2013 og bilag III til forordning (EU) nr. 1307/2013 i overensstemmelse med de beløb, medlemsstaterne har meddelt.
- (3) Derudover kan resultatet af nedsættelsen af betalinger være nul på grund af bl.a. bedriftsstrukturernes i medlemsstaterne og den forventede fordeling af direkte betalinger og medlemsstaternes mulighed for at anvende artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013. Belgien, Luxembourg, Malta, Østrig, Slovenien og Finland meddelte således Kommissionen deres anslåede resultat af nedsættelsen, som er nul for alle kalenderårene 2015-2019.
- (4) Belgien, Tyskland, Frankrig, Kroatien, Litauen og Rumænien har besluttet at gøre brug af artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013.
- (5) I overensstemmelse med artikel 136a, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽³⁾ og artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1307/2013 meddelte Belgien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Grækenland, Nederlandene og Rumænien inden den 1. august 2014 Kommissionen deres beslutning om at overføre en vis procentdel af deres årlige nationale lofter for kalenderårene 2015-2019 til foranstaltninger inden for rammerne af landdistriktsudviklingsprogrammer, som ifølge forordning (EU) nr. 1305/2013 finansieres med midler fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).
- (6) I overensstemmelse med artikel 136a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009 og artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1307/2013 meddelte Ungarn inden den 1. august 2014 Kommissionen sin beslutning om at overføre en vis procentdel til direkte betalinger af det beløb, der afsættes til støtte til foranstaltninger inden for rammerne af landdistriktsudviklingsprogrammer, som ifølge forordning (EU) nr. 1305/2013 finansieres med midler fra ELFUL i perioden 2016-2020.

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugs politiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

- (7) Bilag I til forordning (EU) nr. 1305/2013 og bilag II og III til forordning (EU) nr. 1307/2013 bør derfor ændres.
- (8) Denne forordning er afgørende for en gnidningsløs og rettidig vedtagelse af landdistriktsudviklingsprogrammerne, og den bør derfor træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EU) nr. 1305/2013 erstattes af teksten i bilag I til nærværende forordning.

Artikel 2

Bilag II og III til forordning (EU) nr. 1307/2013 erstattes af teksten i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. oktober 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

_____

BILAG I

»BILAG I

FORDELING AF UNIONENS STØTTE TIL UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE (2014-2020)

(EUR, løbende priser)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT 2014-2020
Belgien	78 342 401	78 499 837	91 078 375	97 175 076	97 066 202	102 912 713	102 723 155	647 797 759
Bulgarien	335 499 038	335 057 822	337 270 538	340 409 994	339 966 052	339 523 306	338 990 216	2 366 716 966
Tjekkiet	314 349 445	312 969 048	345 955 782	344 509 078	343 033 490	323 242 050	321 615 103	2 305 673 996
Danmark	90 287 658	90 168 920	136 397 742	144 868 072	153 125 142	152 367 537	151 588 619	918 803 690
Tyskland	1 221 378 847	1 219 851 936	1 407 185 642	1 404 073 302	1 400 926 899	1 397 914 658	1 394 588 766	9 445 920 050
Estland	103 626 144	103 651 030	111 192 345	122 865 093	125 552 583	127 277 180	129 177 183	823 341 558
Irland	313 148 955	313 059 463	313 149 965	313 007 411	312 891 690	312 764 355	312 570 314	2 190 592 153
Grækenland	605 051 830	604 533 693	705 210 906	703 471 245	701 719 722	700 043 071	698 261 326	4 718 291 793
Spanien	1 187 488 617	1 186 425 595	1 186 659 141	1 185 553 005	1 184 419 678	1 183 448 718	1 183 394 067	8 297 388 821
Frankrig	1 404 875 907	1 635 877 165	1 663 306 545	1 665 777 592	1 668 304 328	1 671 324 729	1 675 377 983	11 384 844 249
Kroatien	332 167 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	2 026 222 500
Italien	1 480 213 402	1 483 373 476	1 491 492 990	1 493 380 162	1 495 583 530	1 498 573 799	1 501 763 408	10 444 380 767
Cypern	18 895 839	18 893 552	18 897 207	18 894 801	18 892 389	18 889 108	18 881 481	132 244 377
Letland	138 327 376	150 968 424	153 066 059	155 139 289	157 236 528	159 374 589	161 491 517	1 075 603 782
Litauen	230 392 975	230 412 316	230 431 887	230 451 686	230 472 391	230 483 599	230 443 386	1 613 088 240
Luxembourg	14 226 474	14 272 231	14 318 896	14 366 484	14 415 051	14 464 074	14 511 390	100 574 600

(EUR, løbende priser)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT 2014-2020
Ungarn	495 668 727	495 016 871	489 265 618	488 620 684	488 027 342	487 402 356	486 662 895	3 430 664 493
Malta	13 880 143	13 965 035	13 938 619	13 914 927	13 893 023	13 876 504	13 858 647	97 326 898
Nederlandene	87 118 078	87 003 509	118 496 585	118 357 256	118 225 747	118 107 797	117 976 388	765 285 360
Østrig	557 806 503	559 329 914	560 883 465	562 467 745	564 084 777	565 713 368	567 266 225	3 937 551 997
Polen	1 569 517 638	1 175 590 560	1 193 429 059	1 192 025 238	1 190 589 130	1 189 103 987	1 187 301 202	8 697 556 814
Portugal	577 031 070	577 895 019	578 913 888	579 806 001	580 721 241	581 637 133	582 456 022	4 058 460 374
Rumænien	1 149 848 554	1 148 336 385	1 176 689 135	1 186 544 149	1 184 725 381	1 141 925 604	1 139 927 194	8 127 996 402
Slovenien	118 678 072	119 006 876	119 342 187	119 684 133	120 033 142	120 384 760	120 720 633	837 849 803
Slovakiet	271 154 575	213 101 979	215 603 053	215 356 644	215 106 447	214 844 203	214 524 943	1 559 691 844
Finland	335 440 884	336 933 734	338 456 263	340 009 057	341 593 485	343 198 337	344 776 578	2 380 408 338
Sverige	257 858 535	258 014 757	249 223 940	249 386 135	249 552 108	249 710 989	249 818 786	1 763 565 250
Det Forenede Konge- rige	667 773 873	752 322 030	755 698 156	755 518 938	755 301 511	756 236 113	756 815 870	5 199 666 491
I alt EU-28	13 970 049 060	13 796 873 677	14 297 896 488	14 337 975 697	14 347 801 509	14 297 087 137	14 299 825 797	99 347 509 365
Teknisk bistand	34 130 699	34 131 977	34 133 279	34 134 608	34 135 964	34 137 346	34 138 756	238 942 629
I alt	14 004 179 759	13 831 005 654	14 332 029 767	14 372 110 305	14 381 937 473	14 331 224 483	14 333 964 553	99 586 451 994«

23.12.2014

DA

Den Europæiske Unions Tidende

L 367/19

BILAG II

»BILAG II

Nationale lofter omhandlet i artikel 6

(i 1 000 EUR)

Kalenderår	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgien	523 658	509 773	502 095	488 964	481 857	505 266
Bulgarien	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292	796 292
Tjekkiet	844 854	844 041	843 200	861 708	861 698	872 809
Danmark	870 751	852 682	834 791	826 774	818 757	880 384
Tyskland	4 912 772	4 880 476	4 848 079	4 820 322	4 792 567	5 018 395
Estland	114 378	114 562	123 704	133 935	143 966	169 366
Irland	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066	1 211 066
Grækenland	1 921 966	1 899 160	1 876 329	1 855 473	1 834 618	1 931 177
Spanien	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433	4 893 433
Frankrig	7 302 140	7 270 670	7 239 017	7 214 279	7 189 541	7 437 200
Kroatien ⁽¹⁾	183 035	202 065	240 125	278 185	316 245	304 479
Italien	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337	3 704 337
Cypern	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643	48 643
Letland	181 044	205 764	230 431	255 292	280 154	302 754
Litauen	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028	517 028
Luxembourg	33 604	33 546	33 487	33 460	33 432	33 432
Ungarn	1 345 746	1 344 461	1 343 134	1 343 010	1 342 867	1 269 158
Malta	5 241	5 241	5 242	5 243	5 244	4 690
Nederlandene	749 315	736 840	724 362	712 616	700 870	732 370
Østrig	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738	691 738
Polen	3 378 604	3 395 300	3 411 854	3 431 236	3 450 512	3 061 518
Portugal	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355	599 355
Rumænien	1 599 993	1 772 469	1 801 335	1 872 821	1 903 195	1 903 195
Slovenien	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278	134 278
Slovakiet	438 299	441 478	444 636	448 155	451 659	394 385
Finland	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631	524 631
Sverige	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768	699 768
Det Forenede Kongerige	3 173 324	3 179 880	3 186 319	3 195 781	3 205 243	3 591 683

⁽¹⁾ Det nationale loft for kalenderåret 2021 er for Kroatien 342 539 000 EUR, mens det for 2022 er 380 599 000 EUR.

BILAG III

Nationale lofter omhandlet i artikel 7

(i mio. EUR)

Kalenderår	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgien	523,7	509,8	502,1	489,0	481,9	505,3
Bulgarien	720,9	788,8	789,6	791,0	792,5	798,9
Tjekkiet	840,1	839,3	838,5	856,7	856,7	872,8
Danmark	870,2	852,2	834,3	826,3	818,3	880,4
Tyskland	4 912,8	4 880,5	4 848,1	4 820,3	4 792,6	5 018,4
Estland	114,4	114,5	123,7	133,9	143,9	169,4
Irland	1 214,8	1 213,3	1 211,8	1 211,4	1 211,0	1 211,1
Grækenland	2 109,8	2 087,0	2 064,1	2 043,3	2 022,4	2 119,0
Spanien	4 902,3	4 911,3	4 926,3	4 939,7	4 953,1	4 954,4
Frankrig	7 302,1	7 270,7	7 239,0	7 214,3	7 189,5	7 437,2
Kroatien ⁽¹⁾	183,0	202,1	240,1	278,2	316,2	304,5
Italien	3 897,1	3 847,3	3 797,2	3 750,0	3 702,4	3 704,3
Cypern	50,8	50,2	49,7	49,1	48,6	48,6
Letland	181,0	205,7	230,3	255,0	279,8	302,8
Litauen	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0	517,0
Luxembourg	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4	33,4
Ungarn	1 276,7	1 275,5	1 274,1	1 274,0	1 273,9	1 269,2
Malta	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	4,7
Nederlandene	749,2	736,8	724,3	712,5	700,8	732,4
Østrig	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7	691,7
Polen	3 359,2	3 375,7	3 392,0	3 411,2	3 430,2	3 061,5
Portugal	565,9	574,0	582,1	590,8	599,4	599,5
Rumænien	1 600,0	1 772,5	1 801,3	1 872,8	1 903,2	1 903,2
Slovenien	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3	134,3
Slovakiet	435,5	438,6	441,8	445,2	448,7	394,4
Finland	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6	524,6
Sverige	696,8	697,2	697,6	698,7	699,7	699,8
Det Forenede Kongerige	3 169,8	3 176,3	3 182,7	3 191,4	3 200,8	3 591,7«

(1) Nettolofet for kalenderåret 2021 er for Kroatien 342 539 000 EUR, mens det for 2022 er 380 599 000 EUR.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1379/2014**af 16. december 2014****om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varer af glasfiberfilamenter med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 15, og Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 4, og artikel 11, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE**1. Gældende foranstaltninger**

- (1) Ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 ⁽³⁾ indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7019 11 00, ex 7019 12 00 og 7019 31 00, med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Indledning af antisubsidieundersøgelsen

- (2) Den 12. december 2013 offentliggjorde Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en meddelelse (»meddelelsen om indledning af antisubsidieundersøgelsen«) ⁽⁴⁾ i *Den Europæiske Unions Tidende* om indledningen af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Den Europæiske Union af visse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina« eller »det pågældende land«).
- (3) Undersøgelsen blev indledt af Kommissionen på grundlag af en klage indgivet den 28. oktober 2013 af European Glass Fibre Producers Association (»APFE«) (»klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for over 25 % af den samlede EU-produktion af visse varer af glasfiberfilamenter. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt subsidiering sted af visse varer af glasfiberfilamenter, og for væsentlig skade som følge heraf, hvilket Kommissionen anså for tilstrækkeligt til at berettiggende indledningen af en undersøgelse.
- (4) I overensstemmelse med artikel 10, stk. 7, i forordning (EF) nr. 597/2009 (»antisubsidiegrundforordningen«) underrettede Kommissionen før indledningen af undersøgelsen den kinesiske regering om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage med påstand om, at subsidieret import af visse varer af glasfiberfilamenter med oprindelse i Kina forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. Kommissionen indbød den kinesiske regering til konsultationer med henblik på at klarlægge situationen med hensyn til klagens indhold og nå til en gensidigt acceptabel løsning.
- (5) Den kinesiske regering tog imod tilbuddet om konsultationer, som efterfølgende blev gennemført den 5. december 2013. Det var ikke muligt at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning i forbindelse med konsultationerne. Kommissionen noterede sig imidlertid de bemærkninger, der blev fremsat af den kinesiske regering vedrørende de ordninger, som er opført i klagen. Efter konsultationerne modtog Kommissionen den 9. december 2013 et skriftligt indlæg fra den kinesiske regering.

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽³⁾ Gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 af 9. marts 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 67 af 15.3.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Meddelelse om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen af visse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 362 af 12.12.2013, s. 66).

- (6) Den kinesiske regering blev tilbudt yderligere konsultationer i forbindelse med yderligere ordninger, der blev konstateret i løbet af undersøgelsen. Den kinesiske regering accepterede dog ikke tilbuddet, idet den hævdede, at den ikke havde modtaget tilstrækkelige oplysninger vedrørende disse ordninger.

3. Parallel anmodning om en delvis interimundersøgelse af de gældende antidumpingforanstaltninger

- (7) Kommissionen har modtaget en anmodning om indledning af en delvis interimundersøgelse af de gældende antidumpingforanstaltninger ⁽¹⁾, begrænset til en undersøgelse af spørgsmålet om skade, i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 (»antidumpinggrundforordningen«). Anmodningen blev indgivet den 28. oktober 2013, også af APFE, på vegne af EU-producenter, der tegner sig for mere end 25 % af den samlede EU-produktion af visse varer af glasfiberfilamenter.
- (8) Kommissionen fastslog, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en delvis interimundersøgelse, og offentliggjorde den 18. december 2013 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* (»meddelelse om indledning af en delvis interimundersøgelse«) ⁽²⁾ om, at den havde indledt en delvis interimundersøgelse i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 3.
- (9) En eksporterende producent hævdede, at de eksisterende foranstaltninger, der blev indført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011, er ugyldige for dens vedkommende, og at den nuværende fornyede undersøgelse vedrørende de gældende foranstaltninger, der blev indført ved nævnte forordning, derfor bør afsluttes. Producenten fremførte, at de gældende foranstaltninger er i strid med WTO's antidumpingaftale, da denne eksporterende producent blev nægtet individuel behandling i henhold til bestemmelserne i antidumpinggrundforordningens artikel 9, stk. 5, således som de forelå på tidspunktet for vedtagelsen af nævnte forordning. Til støtte for sin påstand henviste producenten til WTO-appelorganets rapport af 28. juli 2011 i sag DS397 ⁽³⁾.
- (10) Efter WTO-appelorganets rapport af 28. juli 2011 i sag DS397 blev antidumpinggrundforordningens artikel 9, stk. 5, ændret ⁽⁴⁾. Denne ændring gælder for alle undersøgelser, der er indledt efter forordningens ikrafttræden, som var den 6. september 2012. Med hensyn til de eksporterende producenter, der er underlagt foranstaltninger, der allerede var i kraft før den dato, offentliggjorde Kommissionen en meddelelse den 23. marts 2012 ⁽⁵⁾, hvor den opfordrede alle eksporterende producenter i lande uden markedsøkonomi til at anmode om en fornyet undersøgelse, hvis de mente, at de foranstaltninger, som de er underlagt, bør tages op til fornyet undersøgelse i lyset af appelorganets rapport, jf. ovenstående. Gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 blev specifikt nævnt i meddelelsen. Kommissionen har ikke modtaget en sådan anmodning om en fornyet undersøgelse fra denne eksporterende producent, og den eksporterende producent har heller ikke anmodet om en interimundersøgelse i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3.
- (11) Gyldigheden af de gældende foranstaltninger er derfor ikke på spil, og påstanden afvises.

4. Undersøgelsesperiode og betragtet periode for begge undersøgelser

- (12) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra den 1. oktober 2012 til den 30. september 2013 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2010 til udgangen af UP (»den betragtede periode«).
- (13) Skadesanalysen i både antisubsidieundersøgelsen og den delvise interimundersøgelse bygger på samme definition af EU-erhvervsgrænsen, de samme repræsentative EU-producenter og den samme undersøgelsesperiode og førte til identiske konklusioner, medmindre andet er angivet. Dette blev fundet hensigtsmæssigt for at ensarte skadesanalysen og nå frem til konsekvente konklusioner i begge undersøgelser. Derfor blev de bemærkninger om skadesaspekter, der blev fremsat i en af disse procedurer, taget i betragtning i begge undersøgelser.

⁽¹⁾ Gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 (EUT L 67 af 15.3.2011).

⁽²⁾ Meddelelse om indledning af en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af visse produkter af glasfiberfilamenter med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT C 371 af 18.12.2013, s. 19).

⁽³⁾ Appelorganets rapport *De Europæiske Fællesskaber — endelige antidumpingforanstaltninger over for visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål fra Kina, WT/DS397/AB/R*, s. 152.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 765/2012 af 13. juni 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 237 af 3.9.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Meddelelse om afgørelse truffet af WTO's Tvistbilæggesorgan den 28. juli 2011 (EUT C 86 af 23.3.2012, s. 6).

5. Parter, som er berørt af undersøgelserne

- (14) I indledningsmeddelelserne opfordrede Kommissionen alle interesserede parter til at kontakte den for at deltage i begge undersøgelser. Kommissionen underrettede endvidere specifikt klageren, de øvrige kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter og myndighederne i Kina, kendte importører, leverandører og brugere, forhandlere og sammenslutninger, som den vidste var berørt af indledningen af begge undersøgelser, og opfordrede dem til at deltage.
- (15) De interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til indledningen af begge undersøgelser og til at anmode om at blive hørt af Kommissionen og/eller af høringskonsulenten i handelsprocedurer.

6. Stikprøveudtagning

- (16) Kommissionen meddelte i begge indledningsmeddelelser, at den måske ville begrænse antallet af eksporterende producenter i Kina, ikke forretningsmæssigt forbundne importører og EU-producenter, der ville blive undersøgt, til et rimeligt antal ved at udtage stikprøver i overensstemmelse med antidumpinggrundforordningens artikel 17 og antisubsidiegrundforordningens artikel 27.

6.1. Stikprøveudtagning af EU-producenter for begge undersøgelser

- (17) I begge indledningsmeddelelser meddelte Kommissionen, at den foreløbigt havde udtaget en stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven ud fra produktionen i Unionen, salgsmængden på EU-markedet for den samme vare i løbet af UP og den geografiske spredning. Stikprøven bestod af produktionsanlæg tilhørende tre EU-producenter i Belgien, Frankrig og Slovakiet (⁽¹⁾), der tegner sig for 52 % af den samlede EU-produktion og 49 % af det samlede salg på EU-markedet. Stikprøven blev derfor anset for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrænsen. Kommissionen opfordrede alle interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve.
- (18) I løbet af undersøgelserne hævdede den kinesiske regering, at der uden begrundelse var anvendt en anden stikprøvemetode for EU-producenterne i den oprindelige antidumpingundersøgelse end i den aktuelle undersøgelse. Den kinesiske regering hævdede, i) at Kommissionen allerede havde udtaget en stikprøve før indledningen af undersøgelserne, og derfor besluttede Kommissionen før indledningen, at en stikprøve var nødvendig, ii) at i den oprindelige undersøgelse skulle alle parter, der ønskede at indgå i stikprøven, forelægge oplysninger for Kommissionen senest 15 dage efter indledningen, mens de producenter, der allerede indgår i stikprøven, i forbindelse med den aktuelle sag ikke behøver gøre dette, iii) at parter, der ønskede at indgå i stikprøven, ikke i de to indledningsmeddelelser fik at vide, hvilke oplysninger de skulle fremlægge for at kunne indgå i stikprøven, og at der ikke var givet oplysninger om produktions- og salgsmængder vedrørende de producenter, der indgår i stikprøven, iv) at det anvendte udvælgelseskriterium »denne stikprøve udgør den største repræsentative mængde af eksportører, som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed« ikke indgår i antidumpinggrundforordningens artikel 17, og at en stikprøve udvalgt på dette grundlag, ikke var i overensstemmelse med denne bestemmelse.
- (19) I begge indledningsmeddelelser forklarede Kommissionen, at den havde valgt at anvende stikprøver på grund af det store antal EU-producenter og for at kunne gennemføre undersøgelserne inden for tidsfristerne, og foreslog samtidig en foreløbig stikprøve. Den metode, der blev anvendt til stikprøveudtagningen, var den samme som ved den tidligere undersøgelse. Anvendelsen af en foreløbig stikprøve ændrede ikke metoden, men øgede blot effektiviteten, da det sparede tid, samtidig med at retten til forsvar blev overholdt. Kommissionen gav andre EU-producenter, der er af den opfattelse, at de bør indgå i stikprøven, mulighed for at kontakte Kommissionen; alle andre interesserede parter fik mulighed for at fremlægge relevante oplysninger med hensyn til stikprøven. Den endelige stikprøve bør tage højde for alle modtagne bemærkninger. Da der ikke blev modtaget nogen bemærkninger om den foreslåede stikprøve, blev den foreløbige stikprøve bekræftet. Hvad angår den anden påstand havde de producenter, der blev foreløbigt udtaget til stikprøven, udfyldt den formular, der indeholdt de oplysninger, Kommissionen havde brug for til at udvælge en foreløbig stikprøve. Formularen og svarene har været tilgængelige i det ikke-fortrolige dossier. Hvad angår den tredje påstand blev parter, der ønskede at indgå i stikprøven, opfordret til at kontakte Kommissionen senest 15 dage efter offentliggørelsen af begge indledningsmeddelelser, og de havde adgang til det ikke-fortrolige dossier, hvor formularerne kunne ses. Disse formularer indeholdt oplysninger om

(¹) 3B Fibreglass SPRL, Owens Corning Fibreglass France og Johns Manville Slovakia a.s.

produktions- og salgsmængder. Den fjerde påstand er også grundløs, da antidumpinggrundforordningens artikel 17, stk. 1, klart henviser til den største mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

- (20) Efter den endelige fremlæggelse gentog den kinesiske regering sine påstande om de påståede proceduremæssige uoverensstemmelser i udvælgelsen af stikprøven af EU-producenterne forud for begge indledninger og fremhævede, at i) Kommissionens begrundelse om at overholde undersøgelsestidsfrister er uholdbar, da antidumpinggrundforordningens artikel 17, stk. 2, og antisubsidiegrundforordningens artikel 27, stk. 2, klart tager sigte på, at prøveudtagningen finder sted efter begge indledninger og i henhold til bemærkninger senest tre uger efter begge indledninger, at ii) en foreløbig stikprøve er diskriminerende eller ikke-objektiv og ikke havde motiveret de øvrige EU-producenter til at give sig til kende, og at iii) Kommissionen ikke gav de øvrige EU-producenter tre uger til at give sig til kende.
- (21) I antidumpinggrundforordningens artikel 17, stk. 2, og antisubsidiegrundforordningens artikel 27, stk. 2, står der, at udvælgelsen »så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest tre uger efter indledningen af undersøgelsen«. Med hensyn til den første påstand forhindrer antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen ikke Kommissionen i på indledningstidspunktet at foreslå en foreløbig stikprøve, som parterne opfordres til at fremsætte bemærkninger til. Da EU-producenterne (eller i hvert fald en stor del af dem) endvidere støtter klagen, og under hensyntagen til de oplysninger, der blev indhentet i formularerne, havde Kommissionen de nødvendige oplysninger med hensyn til EU-erhvervsgrænsen, til at kunne udtage en foreløbig stikprøve i indledningsfasen. Denne viden adskiller stikprøveudtagningen af EU-producenter fra den, der gælder for eksporterende producenter. Med hensyn til den anden og tredje påstand blev det i indledningsmeddelelserne anført, at EU-producenter af den opfattelse, at de burde indgå i stikprøven, skulle kontakte Kommissionen inden for 15 dage. Kommissionen finder derfor ikke, at dette er en overtrædelse af grundforordningen, eller at det kan opfattes som diskriminerende eller ikke-objektivt, endsige demotiverende.
- (22) Den kinesiske regering hævdede, at stikprøven ikke er repræsentativ, da ingen virksomhed med en væsentlig bunden produktion indgik i den, og derfor var en del af den indenlandske erhvervsgrænse ganske enkelt ikke blevet vurderet.
- (23) Påstanden afvises, da EU-producenterne i stikprøven faktisk havde bundne salg. Desuden angav den kinesiske regering ikke, hvilke EU-producenter der burde have indgået i stikprøven, og hvilke EU-producenter der ikke burde.
- (24) En eksporterende producent påstod, at stikprøven af EU-producenter ikke var repræsentativ, da ingen af EU-producenterne i stikprøven producerede/solgte måtter af afhuggede tråde.
- (25) De tre EU-producenters stikprøveudvalgte enheder fremstillede ikke måtter af afhuggede tråde, men de producerede måtter af filamenter såvel som de andre hovedvaretyper. Enhederne i stikprøven blev derfor anset for at være repræsentative, også fordi de tegnede sig for ca. 52 % af den samlede EU-produktion, og 49 % af det samlede salg på EU-markedet, og fordi de afspejlede en god geografisk spredning. Den omstændighed, at en af de mange sorter af varetyper ikke blev fremstillet af EU-producenterne i stikprøven, ændrer ikke denne konklusion.

6.2. Stikprøveudtagning af importører for begge undersøgelser

- (26) For at kunne afgøre, om det var nødvendigt at udtage stikprøver, anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om de i begge indledningsmeddelelser angivne oplysninger.
- (27) Eftersom kun to ikke forretningsmæssigt forbundne importører besvarede stikprøveskemaet, var det ikke nødvendigt at udtage stikprøver.

6.3. Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina for begge undersøgelser

- (28) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald at foretage denne, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Kina om at indgive de i indledningsmeddelelserne angivne oplysninger. Kommissionen anmodede endvidere Kinas faste repræsentation ved Unionen om at identificere og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne have interesse i at deltage i undersøgelsen.

- (29) Otte eksporterende producenter i det pågældende land afgav de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med antisubsidiegrundforordningens artikel 27, stk. 1, og antidumpinggrundforordningens artikel 17, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af tre eksporterende producenter på grundlag af den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med antisubsidiegrundforordningens artikel 27, stk. 2, og antidumpinggrundforordningens artikel 17, stk. 2, blev alle kendte berørte eksporterende producenter og myndighederne i det pågældende land opfordret til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Der blev ikke fremsat nogen bemærkninger. Kommissionen besluttede derfor at fastholde den foreslåede stikprøve, og alle interesserede parter blev informeret om den endelige stikprøve.
- (30) Stikprøven af eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter er som følger:
- Chongqing Polycomp International Corporation (»CPIC«)
  - Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd (»OCH«) og dens forretningsmæssigt forbundne virksomheder; Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd (»NCH«) og Changzhou Tianma Group Co., Ltd (»Tianma«). Disse tre virksomheder betegnes som »Jiangsu Changhai Group«
  - Jushi Group Co., Ltd, og dens forretningsmæssigt forbundne virksomheder; Jushi Group Chengdu Co., Ltd og Jushi Group Jiujiang Co., Ltd. Disse tre virksomheder betegnes som »Jushi Group«.
- (31) Stikprøven repræsenterede 78 % af det samlede eksportsalg fra Kina til Unionen i løbet af UP ud fra svarene på stikprøveskemaerne at dømme.

7. Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg

- (32) Kommissionen sendte spørgeskemaer til den kinesiske regering, alle kinesiske eksporterende producenter, der havde anmodet herom, samt til EU-producenterne i stikprøven, brugere og erhvervs sammenslutninger, der gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i begge indledningsmeddelelser.
- (33) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra regeringen, 3 kinesiske eksporterende producenter i stikprøven, fra de 3 EU-producenter i stikprøven, fra 14 brugere og fra 2 ikke forretningsmæssigt forbundne importører. Besvarelsen fra en af brugerne var dog utilstrækkelig, og Kommissionen kunne derfor ikke foretage en anvendelig analyse af disse oplysninger, selv om den sendte adskillige påmindelser.
- (34) Derudover gav en sammenslutning, der repræsenterer glasindustrien, »Glass Alliance Europe«, sig til kende som interesseret part på vegne af dens medlemmer og indgav en holdningserklæring.
- (35) Der blev også modtaget skriftlige bemærkninger fra flere brugersammenslutninger, bl.a. den danske brancheorganisation »Vindmølleindustrien«, den danske brancheforening »Plastindustrien« og »Groupement de la Plasturgie Industrielle et des Composites (GPIC)« samt fra Siemens Wind Power AG.
- (36) Det kinesiske handelskammer (CCCLA — China Chamber of Commerce for Import/Export of Light Industrial products & Arts-Crafts) indsendte også bemærkninger.
- (37) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse om subsidiering, skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 16 og antisubsidiegrundforordningens artikel 26 hos den kinesiske regering og hos følgende virksomheder:

EU-producenter:

- 3B Fibreglass SPRL, Belgien
- Owens Corning Fibreglass France, Frankrig
- Johns Manville Slovakia a.s., Slovakiet.

Eksporterende producenter i Kina:

- Chongqing Polycomp International Corporation
- Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd

- Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd
- Changzhou Tianma Group Co., Ltd
- Jushi Group Co., Ltd
- Jushi Group Chengdu Co., Ltd
- Jushi Group Jiujiang Co., Ltd.

Handlende, der er forretningsmæssigt forbundet med eksporterende producenter i Kina:

- China National Building Materials and Equipment Import and Export Corporation («CMBIE»)
- China National Building Materials International Corporation («CNBMIC»).

Handlende, der er forretningsmæssigt forbundet med eksporterende producenter i Unionen:

- Jushi Italia Srl
- Jushi Spain SA
- Jushi France SAS.

Ikke forretningsmæssigt forbundne importører:

- Helm AG, Tyskland.

Brugere:

- Basell Polyolefine, Tyskland
- DSM, Nederlandene
- DuPont de Nemours, Belgien
- Exel Composites, Belgien
- Fiberline Composites, Danmark
- Formax, Det Forenede Kongerige
- Polyone, Tyskland
- Vestas Wind Systems, Danmark.

- (38) Kort sagt hævdede den kinesiske regering, at dens ret til forsvar i forbindelse med adgangen til det dossier, som de interesserede parter havde adgang til, var blevet krænket, da der manglede oplysninger i det ikke-fortrolige dossier, uden at der var givet »vægtig grund« eller tilstrækkeligt detaljerede sammendrag eller undtagelsesvis en begrundelse for, at der ikke forelå et ikke-fortroligt sammendrag.
- (39) Kommissionen fandt, at det ikke-fortrolige dossier, som de interesserede parter havde adgang til, indeholdt tilstrækkelige oplysninger, således at de interesserede parter kunne se de oplysninger, som Kommissionen anvendte i sin analyse, og påstanden blev derfor fundet ubegrundet. Regeringen blev underrettet om, hvorfor Kommissionen fandt påstandene ubegrundede.
- (40) Efter den endelige fremlæggelse gentog den kinesiske regering og en eksporterende producent påstanden om, at bestemmelsen om fortrolighed blev anvendt i for høj grad og anmodede om oplysninger om de varettyper, som EU-producenterne solgte, samt om de samlede mængder pr. varekodenummer (PCN).
- (41) Kommissionen mener ikke, at retten til forsvar blev krænket, da alle eksporterende producenter specifikt fik oplyst de varekodenumre, der blev fremstillet af EU-producenterne i stikprøven, og for hvilke der var konkurrence med Kina. Påstanden blev derfor afvist.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**1. Den pågældende vare**

- (42) Den pågældende vare i begge undersøgelser er den samme som den vare, der er defineret i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 og beskrevet i begge indledningsmeddelelser, nemlig afhuggede glasfibertråde, af længde 50 mm og derunder; glasfiberrovings, undtagen glasfiberrovings, der er imprægneret og belagt, med et glødetab på over 3 % (som fastsat i henhold til ISO-standard 1887), og måtter af glasfiberfilamenter, undtagen måtter af glasuld »den pågældende vare« eller »varer af glasfiberfilamenter«, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7019 11 00, ex 7019 12 00 og 7019 31 00 (sidstnævnte kode erstattede 7019 31 10 den 1.1.2014), med oprindelse i Kina.
- (43) Den pågældende vare er den råvare, der oftest anvendes til at forstærke termoplastisk og termohærdet harpiks i kompositindustrien. De resulterende kompositmaterialer (plast forstærket med glasfiberfilamenter) anvendes inden for en lang række områder: automobilindustrien, den elektriske og elektroniske sektor, vindmøllevinger, byggeri, beholdere og rørledninger, forbrugsvarer, luftfart og militær osv.
- (44) Proceduren omfatter tre grundlæggende varetyper af glasfiberfilamenter, nemlig afhuggede tråde ⁽¹⁾, rovings ⁽²⁾ og måtter ⁽³⁾ (undtagen måtter af glasuld). Undersøgelsen har vist, at de forskellige typer af den pågældende vare — trods forskelle i fremtoning og mulige forskelle i endelig anvendelse — alle har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og grundlæggende anvendes til samme formål.

2. Anmodninger om udelukkelse af varer**2.1. KN-kode 7019 31 90**

- (45) Efter offentliggørelsen af begge indledningsmeddelelser bemærkede CCCLA, at begge indledningsmeddelelser henviste til KN-kode 7019 31 10, mens klageren henviste til KN-kode 7019 31 00, og at sidstnævnte kode ikke længere eksisterer. CCCLA anførte, at varer, der tidligere henhørte under KN-kode 7019 31 00, nu tariferes under to forskellige KN-koder: 7019 31 10 (glasfibermåtter af filamenter) og 7019 31 90 (glasfibermåtter i andre tilfælde). Da de aktuelle undersøgelser omfatter visse varer af glasfiberfilamenter, er CCCLA af den opfattelse, at varer henhørende under KN-kode 7019 31 90, nemlig »måtter fremstillet af glasfiber uden filamenter«, ikke bør være omfattet af definitionen af den pågældende vare.
- (46) Denne påstand er irrelevant, da sådanne varer slet ikke er en pågældende vare.
- (47) Klageren henviste til KN-kode ex 7019 31 00 og anførte udtrykkeligt, at glasuldmåtter (dvs. andre måtter eller måtter fremstillet af glasfiber uden filamenter) ikke er omfattede. Det er derfor, der står »ex« før KN-koden.
- (48) Begge indledningsmeddelelser blev offentliggjort i december 2013 og indeholdt oplysningen »i øjeblikket henhørende under KN-kode [...] 7019 31 10«. Eftersom de varer, der tidligere henhørte under KN 7019 31 00, fra den 1. januar 2012 blev opdelt i KN-kode 7019 31 10 og 7019 31 90, indeholder indledningsmeddelelsen ikke »måtter fremstillet af glasfiber uden filamenter«, da »i øjeblikket henhørende under KN-kode [...] 7019 31 10« er anført.
- (49) I den nuværende forordning står der dog »i øjeblikket henhørende under KN-kode [...] 7019 31 00«, da de to KN-koder 7019 31 10 7019 31 10 7019 31 10 7019 31 10 og 7019 31 90 igen blev slået sammen fra den 1. januar 2014, eftersom KN-kode 7019 31 90 i praksis forblev tom (da glasfibermåtter i andre tilfælde, nemlig glasuldmåtter, snarere blev tariferet under KN-kode 7019 39 00).
- (50) Påstanden om, at KN-kode 7019 31 90 skal udelukkes, er derfor ikke relevant.

⁽¹⁾ Afhuggede tråde er endeløse glasfibertråde, der er afhugget i den ønskede længde, og som fås med en lang række forskellige overfladebehandlinger for at sikre forenelighed med de fleste harpikssystemer. Det kan være afhuggede tråde til tør anvendelse (dry use chopped strands — DUCS) eller afhuggede tråde til våd anvendelse (wet use chopped strands — WUCS).

⁽²⁾ Rovings er endeløse glasfibertråde, der er samlet, uden mekanisk drejning, så de udgør en rørformet, cylindrisk rulle.

⁽³⁾ Filamentmåtter er afhuggede eller endeløse limede tråde.

2.2. Teksturerede rovings

- (51) En af brugerne anmodede om, at teksturerede rovings⁽¹⁾ skulle udelukkes fra varedækningen, da EU-producenterne af glasfiberfilamenter ikke fremstiller dem.
- (52) Imidlertid blev tre virksomheder i Unionen identificeret som producenter af teksturerede rovings med tilstrækkelig kapacitet til at dække markedets behov. Undersøgelserne har vist, at de forskellige typer af den pågældende vare — trods mulige forskelle i endelig anvendelse — alle har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og grundlæggende anvendes til samme formål. Anmodningen om at udelukke teksturerede rovings fra varedækningen afvises derfor.
- (53) Efter den endelige fremlæggelse hævdede den kinesiske regering, at teksturerede rovings burde udelukkes, da i) kun én EU-producent leverede teksturerede rovings til markedet i begrænsede mængder, og yderligere import af sådanne produkter derfor ikke kunne skade EU-erhvervsgrænsen, ii) teksturerede rovings er forskellige fra direkte rovings, idet sidstnævnte har større tværstyrke på grund af en pultruderet kompositprofil og en anden fremstillingsproces, og iii) Kommissionen i modsætning til i den oprindelige antidumpingundersøgelse i forbindelse med garn ikke mener, at den begrænsede substituerbarhed er en væsentlig faktor for udelukkelsen af teksturerede rovings.
- (54) Hvad angår den første påstand påpeger Kommissionen igen, at der findes flere producenter i Unionen, der har kapacitet til at opfylde markedets behov for teksturerede rovings, men kun én producent sælger i øjeblikket denne varetype. Den kinesiske regerings påstand om, at kun én EU-producent faktisk sælger produktet, er nærmere et tegn på skade, da dette betyder, at brugerne er gået over til at benytte andre leverandører uden for Unionen, især fra Kina.
- (55) Hvad angår den anden påstand er fremstillingsprocessen for teksturerede rovings identisk med den for »normale« rovings, bortset fra at der er et ekstra trin, hvor der blæses luft ind i rovingen, og dette kræver kun relativt billigt ekstra udstyr og ændrer ikke varens grundlæggende tekniske og fysiske egenskaber. Teksturerede rovings fremstår blot mere »lodne« end »normale« rovings.
- (56) Hvad angår den tredje påstand har Kommissionen fulgt samme fremgangsmåde som i den tidligere undersøgelse, hvor teksturerede rovings også var omfattet af den pågældende vare og en anmodning om at udelukke dem blev afvist. Der blev ikke fremsat argumenter, som kunne føre til en anden konklusion.
- (57) Anmodningen om at udelukke teksturerede rovings fra varedækningen afvises derfor.

2.3. Produkter, for hvilke EU-erhvervsgrænsen ikke er udsat for konkurrence fra Kina

- (58) Den kinesiske regering anmodede om, at varer, for hvilke EU-erhvervsgrænsen ikke er udsat for konkurrence fra importen fra Kina (som anført i den ikke-fortrolige udgave af antisubsidieklagen), fjernes fra varedækningen. De omhandlede varer var de såkaldte »wet use chopped strands« (afhuggede tråde til våd anvendelse — WUCS) og måtter.
- (59) WUCS har begrænset holdbarhed og højere transportomkostninger på grund af den ekstra vægt, der skyldes vandindholdet. Ikke desto mindre handles der med WUCS i hele verden. Undersøgelsen har vist, at de forskellige typer af den pågældende vare — trods forskelle i fremtoning og mulige forskelle i endelig anvendelse — alle har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og grundlæggende anvendes til samme formål. WUCS og måtter anvendes, som alle andre varetyper af den pågældende vare, som forstærkningsmateriale. Den kinesiske regerings påstand om, at nogle typer varer af glasfiberfilamenter endnu ikke forekommer i store mængder på EU-markedet, udelukker heller ikke, at handelsmønstrene for eksporten af netop disse typer i fremtiden vil ændre sig. Anmodningen om at udelukke disse varer fra varedækningen afvises derfor.

⁽¹⁾ Teksturerede rovings er rovings, der afvikles fra en spole til en anden, og som under den proces voluminiseres/tekstureres af en tekstureringsmaskine, der blæser luft ind i den direkte rovingstråd.

- (60) Efter den endelige fremlæggelse hævdede den kinesiske regering, i) at kun én EU-producent fremstiller WUCS, og at import af sådanne produkter derfor ikke kunne skade EU-erhvervsgrenen, ii) at EU-producenterne ikke lider nogen skade i forbindelse med ovennævnte produkter, da EU-erhvervsgrenen i den ikke-fortrolige udgave af klagen anførte, at den kan opnå en fortjeneste på over 8-10 % på de nævnte varer, iii) at WUCS har et højere vandindhold, begrænset holdbarhed og en anden fremstillingsproces, og derfor adskiller sig både fysisk og kemisk fra de normale afhuggede tråde, og iv) at Kommissionen i modsætning til i den tidligere undersøgelse i forbindelse med garn ikke mener, at den begrænsede substituerbarhed er en væsentlig faktor for udelukkelsen af teksturerede WUCS og måtter.
- (61) Den første påstand afvises, da flere EU-producenter sælger WUCS, og EU-erhvervsgrenen er derfor ikke udelukket fra skade i forbindelse med denne varetype.
- (62) Hvad angår den anden påstand er den omstændighed, at visse varetyper på visse tidspunkter er rentable, ikke tilstrækkelig grund til at udelukke disse produkttyper. Desuden importeres WUCS til Unionen i meget mindre mængder end de andre varer af glasfiberfilamenter. Fortjenstmargenen for denne ene varetype er derfor ikke repræsentativ for den pågældende vare.
- (63) Hvad angår den tredje påstand er den pågældende vare ikke defineret med henvisning til dens vandindhold. Vandindholdet i WUCS berettiger derfor ikke til udelukkelse. Desuden er fremstillingsprocessen for WUCS den samme som for afhuggede tråde til tør anvendelse (DUCS), med ét fremstillingstrin mindre: tørrefasen.
- (64) Hvad angår den fjerde påstand har Kommissionen fulgt samme fremgangsmåde som i den tidligere antidumpingundersøgelse, hvor WUCS også var omfattet af den pågældende vare. Der blev ikke fremsat argumenter, som kunne føre til en anden konklusion.
- (65) Anmodningen om at udelukke WUCS fra varedækningen afvises derfor.

3. Samme vare

- (66) Som i den tidligere antidumpingundersøgelse fandt man, at den pågældende vare og de varer af glasfiberfilamenter, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Kina, samt de varer af glasfiberfilamenter, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen, havde de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendelser. De anses derfor for at være samme vare i forbindelse med de aktuelle undersøgelser, jf. antidumpinggrundforordningens artikel 1, stk. 4, og antisubsidiegrundforordningens artikel 2, litra c).

C. SUBSIDIERING

1. Indledning

- (67) I den 12. femårsplan for Folkerepublikken Kinas nationaløkonomi og sociale udvikling (»12th Five Year Plan for National Economic and Social Development of the PRC«) fremhæves den kinesiske regerings strategiske vision for forbedring og fremme af nøgleindustrier, der bl.a. omfatter fremstilling af glasfibervarer. I kapitel 9 i den 12. femårsplan, som vedrører omdannelsen og opgraderingen af fremstillingsindustrien, er følgende anført:

»Vi vil fokusere på at udvikle nye materialer som f.eks. solcelleglas, ultratyndt substratglas, særlige glasfibre og særlige keramiske materialer.«

- (68) I kapitel 9, afsnit 3, i ovennævnte plan vedrørende den teknologiske opgradering af virksomheder står der specifikt, at den kinesiske regering *»... vil tilskynde virksomhederne til at blive bedre til at udvikle nye produkter, forbedre produkternes teknologiske indhold og merværdi samt opdatere og opgradere produkterne hurtigere.«*

- (69) Endvidere står der i kapitel 10, afsnit 1, i samme plan følgende:

»Fokus for udviklingen i erhvervsgrenen for nye materialer vil være på nye funktionelle materialer, avancerede strukturelle materialer, højtydende fibre og kompositmaterialer fremstillet deraf samt på basismaterialer til almen brug.«

- (70) Vigtigheden af innovation og nye materialer generelt fremgår tydeligt af både »12th Five Year Industrial Technology Innovation Programme« og »National Long-term Science and Technology Development Plan (2006-2020)«.
- (71) Endvidere nævner »The Industrial Restructuring Guidance Catalogue 2011« (afgørelse nr. 9) udtrykkeligt »trådtrækning i E-glasfiberovn [...], udvikling og fremstilling af højtydende fiberglas og varer deraf« som en tilskyndet erhvervsgræn. »Guideline Catalogue For Foreign Investment Industries«, der angiver erhvervsgræn, hvor udenlandske investeringer tilskyndes ⁽¹⁾, henviser udtrykkeligt til fremstillingen af glasfibervarer og særligt fiberglas.
- (72) Den kinesiske regering hævdede, at disse planer kun er vejledende og ikke er bindende. Men som der tydeligt står i den 12. femårsplan, er den juridisk bindende:

»Denne plan har efter at have været drøftet og godkendt af Den Nationale Folketings, retsgyldighed.«

- (73) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at den pågældende vare kun er standardglasfibervarer (E-glas) og ikke de mere teknologisk avancerede højtydende glasfibre (glasfibre til særlige formål eller S-glas). Derfor falder den pågældende vare i denne undersøgelse uden for dækningsområdet for tilskyndede erhvervsgræn, da kun særlige glasfibre eller højtydende fibre er blandt de tilskyndede erhvervsgræn. Den kinesiske regering henviser bl.a. til den 12. femårsplan, som kun nævner »højtydende fibre« og »særligt fiberglas«.
- (74) For det første er den pågældende vare visse filamenter af endeløse glasfibervarer. Ved anvendelse af varedefinitionen skelnes der ikke mellem, hvorvidt varerne er fremstillet af standardglasfibre (»E-glas«) eller særlige glasfibre (»S-glas«). For det andet anmodede ingen interesserede parter om, at særligt fiberglas burde udelukkes fra varedækningen. For det tredje bestred den kinesiske regering heller ikke, at regeringen tilskynder til udvikling af »særlige glasfibre«. Selv standardglasfibervarer omtales som en erhvervsgræn, hvor udenlandske investeringer tilskyndes (jf. betragtning 71).
- (75) Under alle omstændigheder og selv om man måtte medgive, at det kun er udviklingen af højtydende fiberglas (f.eks. S-glas) der tilskyndes af den kinesiske regering, fandt undersøgelsen ikke nogen sondring mellem en standardfiberglaserhvervsgræn på den ene side og en erhvervsgræn for særligt fiberglas på den anden side. Tværtimod fremstilles glasfibervarer, uanset om de er fremstillet af E-glas eller af højtydende glasfibre, såsom S-glas, alle af den samme fiberglaserhvervsgræn. I denne henseende fandt Kommissionen navnlig, at alle de kinesiske eksportende producenter i stikprøven anvender både standardfiberglas (E-glas) og højtydende glasfibre (f.eks. S-glas) i fremstillingsprocessen, og at der ikke er nogen mekanisme til at begrænse den støtte, der ydes — det være sig i form af præferencelån eller indrømmelse af brugsrettigheder til jord, til en del af produktionen. Det følger heraf, at en eksplicit tilskyndelse til udvikling af højtydende glasfibervarer ikke, retligt eller faktisk, kan udelukke erhvervsgrænen for basisfiberglasvarer fra den overordnede strategiske politik om at tilskynde virksomhederne til at blive bedre til at udvikle nye produkter, forbedre produkternes teknologiske indhold og merværdi samt opdatere og opgradere produkterne hurtigere.
- (76) Det følger af ovenstående, at påstanden om, at den pågældende vare ikke er en del af den tilskyndede erhvervsgræn er ubegrundet, og den afvises derfor.
- (77) Det fremgår endvidere af »Decision No 40 of the State Council on Promulgating and Implementing the »Temporary Provisions on Promoting the Industrial Structure Adjustment««, som sammen med »Temporary Provisions on Promoting the Industrial Structure Adjustment« benævnes »afgørelse nr. 40«, at den kinesiske regering aktivt vil støtte udviklingen af forskellige typer erhvervsgræn ⁽²⁾.
- (78) Selv om afgørelse nr. 40 ikke udtrykkeligt henviser til erhvervsgrænen for varer af glasfiberfilamenter eller mere generelt til erhvervsgrænen for nye materialer, pålægger den alle finansieringsinstitutter kun at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter og lægger op til, at der gennemføres »andre præferentielle politikker for tilskyndede projekter« ⁽³⁾. Det kan derfor konkluderes, at bestemmelserne i afgørelse nr. 40 fandt anvendelse på erhvervsgrænen for varer af glasfiberfilamenter.

⁽¹⁾ I kapitel XIV, punkt 6, i vejledningskataloget for erhvervsgræn, hvor udenlandske investeringer tilskyndes, er glasfibervarer specifikt nævnt: »Fremstilling af glasfibervarer og særligt fiberglas«.

⁽²⁾ Kapitel II, artikel 5, i Temporary Provisions on Promoting the Industrial Structure Adjustment.

⁽³⁾ Kapitel III, artikel 17, i Temporary Provisions on Promoting the Industrial Structure Adjustment.

- (79) Den kinesiske regering hævdede, at afgørelse nr. 40 kun indebærer, at tilskyndede erhvervsgrene bør modtage kreditstøtte »ifølge kreditprincipperne«, og at det ikke kan udledes, at sådan støtte skal gives på et præferentielt grundlag.
- (80) Undersøgelsen har vist, at virksomhederne i stikprøven var omfattet af præferencelånepolitikkerne. Nogle af de tabsgivende virksomheder modtog endog fortsat finansiering på præferencevilkår. Kommissionen afviser derfor den kinesiske regerings påstand om, at udlån til erhvervsgrenen for varer af glasfiberfilamenter skete »ifølge kreditprincipperne«. Det vigtigste er fortsat, at alle finansieringsinstitutter ifølge afgørelse nr. 40 skal yde kredit til tilskyndede erhvervsgrene, der omfatter erhvervsgrenen for varer af glasfiberfilamenter, og at støtten faktisk ydes på præferencevilkår.
- (81) Endvidere giver »The National Outline for the Medium and Long-term Science and Technology Development (2006–2020)« tilsagn om at »give førsteprioritet til politikfinansiering«, »tilskynde de finansielle institutter til at yde præferentiel kreditstøtte til store nationale videnskabelige og teknologiske industrialiseringsprojekter«, at »tilskynde de finansielle institutter til at forbedre og styrke de finansielle tjenester for højteknologiske virksomheder« og at »gennemføre præferentielle beskatningspolitikker til fremme af højteknologiske virksomheder«.
- (82) Fremstilling af varer af glasfiberfilamenter falder ind under beskrivelsen af en højteknologisk virksomhed, hvilket fremgår af antallet af producenter med status af højteknologisk virksomhed og virksomhed med ny teknologi i Kina. Undersøgelsen viste faktisk, at nogle af virksomhederne i stikprøven fik certifikatet for højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi, som kunne drage fordel af præferencebehandlingen i ovennævnte »National Outline for the Medium and Long-term Science and Technology Development (2006-2020)«.

2. Manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende faktiske oplysninger

2.1. Anvendelsen af bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1, på en eksporterende producent

- (83) Ved kontrolbesøget hos en af virksomhederne i Kina blev det afsløret, at virksomheden havde ændret det reviderede regnskab, der oprindeligt var blevet indgivet til Kommissionen i virksomhedens svar på antisubsidiespørgeskemaet. Virksomheden oplyste ikke dette frivilligt, og det blev først afsløret, at der fandtes et andet revideret regnskab, da virksomheden blev anmodet om at forelægge et originalt eksemplar af regnskabet. Endvidere forelå det nye regnskab kun på kinesisk. Da det er i strid med de internationale revisionsstandarder (nr. 560: vedrørende »efterfølgende begivenheder«) at udsende to sæt regnskaber, fremhævede kontrolholdet, at dette vakte alvorlig bekymring, da det såede tvivl om de indsendte regnskabers troværdighed. Virksomheden forklarede, at det reviderede regnskab, der oprindeligt var blevet indsendt i svaret på spørgeskemaet, indeholdt fejl, og det var derfor blevet udskiftet med en ny version udstedt af det samme revisionsfirma samt tilbagedateret og genudstedt med samme løbenummer som det oprindelige regnskab, der var blevet destrueret.
- (84) Efter kontrolbesøget, og efter at det »andet« regnskab var blevet oversat, sendte Kommissionen et brev til virksomheden, hvori den anførte de specifikke og detaljerede grunde til, at den mente, at nogle af de oplysninger, der var angivet i spørgeskemaet, ikke kunne anses for verificerede. Virksomheden fik at vide, at Kommissionen kunne beslutte at basere sine konklusioner på de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1, og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger.
- (85) Virksomheden fremsatte bemærkninger både skriftligt og ved en høring med høringskonsulenten. Dens svar antydede, at der fandtes endnu et (tredje) revideret regnskab (i det format, der anvendes for børsnoterede selskaber). Selv om der tilsyneladende ikke var væsentlige forskelle mellem det »andet« og det »tredje« regnskab, var sidstnævnte dog langt mere detaljeret og omfattende. Det var allerede blevet udstedt, og selv om det var tilgængeligt for virksomheden ved kontrolbesøget ⁽¹⁾, blev Kommissionen heller ikke rettidigt oplyst om eksistensen af dette regnskab i forbindelse med kontrollen. I modsætning til de andre regnskaber indeholdt denne »tredje« udgave udtrykkeligt og detaljeret alle de subsidier (herunder deres retsgrundlag), som virksomheden havde modtaget i løbet af UP. Det havde derfor været yderst nyttigt at kunne undersøge dette regnskab ved kontrolbesøget for at efterkontrollere alle de indsendte oplysninger vedrørende de enkelte subsidieordninger, som virksomheden har benyttet sig af.

(¹) Det »tredje« reviderede regnskab var dateret den 15. maj 2014, mens kontrolbesøget hos virksomheden fandt sted den 29.-30. maj 2014.

- (86) De reviderede regnskaber er nødvendige for en korrekt kontrol af de oplysninger, virksomheden har givet Kommissionen, om bl.a. tilskud, lån, brugsret til jord, skatteudsættelser osv.
- (87) Som beskrevet ovenfor udviste virksomheden manglende samarbejdsvilje, og skabte en alvorlig hindring for en korrekt kontrol af de oplysninger, der var indgivet til Kommissionen, som derfor ikke tilfredsstillende kunne kontrollere de modtagne oplysninger om bl.a. omfanget af de subsidier, som virksomheden havde modtaget. Følgelig kunne Kommissionen ikke nå til rimeligt nøjagtige resultater, særlig med hensyn til omfanget af modtagne subsidier.
- (88) Det vurderes, at virksomheden forelagde vildledende oplysninger og ikke samarbejdede tilstrækkeligt. Kommissionen besluttede derfor at anvende bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1. Da virksomheden var del af en gruppe, fandt antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1, anvendelse på hele gruppen.
- (89) Med henblik på at fastslå omfanget af subsidier for gruppen anvendte Kommissionen imidlertid de faktiske oplysninger fra de to virksomheder i gruppen, der havde samarbejdet fuldt ud i forbindelse med begge undersøgelser, og hvis oplysninger ansås for at være pålidelige med hensyn til omfanget af subsidier til de to virksomheder. Med hensyn til den virksomhed i gruppen, der fremlagde vildledende oplysninger, blev omfanget af subsidier fastslået på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. For at fastslå omfanget af subsidier for den retlige enhed var de foreliggende faktiske oplysninger, som Kommissionen gjorde brug af, det højeste subsidieringsniveau i hver subsidieordning for enhver af de retlige enheder, der tilhører virksomhederne eller gruppen af virksomheder i stikprøven, jf. betragtning 30, og som havde samarbejdet fuldt ud i undersøgelsen.
- (90) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede klageren, at den metode, der blev anvendt til at beregne omfanget af subsidieringen for gruppen, ikke var korrekt. Klageren fremførte, at da subsidiemargenen for gruppen er summen af de højeste konstaterede subsidiemargener for de enkelte subsidieordninger for de samarbejdsvillige virksomheder, bør den være langt højere.
- (91) Denne påstand er baseret på en misforståelse. Den metode, der anvendes til at beregne subsidieringens omfang, jf. betragtning 89, blev kun anvendt på den virksomhed (inden for gruppen), som fremlagde vildledende oplysninger, og ikke for gruppen som helhed. Påstanden blev derfor afvist.
- (92) Den virksomhed, der gav vildledende oplysninger, eksporterede ikke den pågældende vare. Inden for gruppen var det en af de forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der eksporterede den pågældende vare. Denne virksomhed samarbejdede dog fuldt ud i forbindelse med begge undersøgelser og forelagde pålidelige oplysninger om gruppens eksportpris. De indsendte oplysninger blev derfor brugt til Kommissionens endelige konklusioner i den undersøgelse.
- (93) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den eksporterende producent, at Kommissionen fejlagtigt havde anvendt bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1.
- (94) For det første hævdede producenten, at Kommissionen i det brev, der blev sendt til virksomheden, hvori den redegjorde for den nærmere begrundelse for den foreslåede anvendelse af bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1, ikke nævnte, at den ikke kunne verificere oplysningerne om subsidier. Kommissionen kan derfor ikke påberåbe sig denne argumentation i sine endelige konklusioner, da virksomheden ikke havde fået lejlighed til at udtale sig om argumentet.
- (95) Denne påstand kan ikke godtages. I skrivelsen anførte Kommissionen klart, at den »ikke kan konkludere, at oplysningerne om omfanget af de subsidier, [virksomheden] havde modtaget, var verificerede«. Under alle omstændigheder blev virksomheden fuldt ud informeret om begrundelsen for at anvende de bedste foreliggende faktiske oplysninger i det endelige fremlæggelsesdokument og fik mulighed for at fremsætte bemærkninger hertil, hvilket den også gjorde.

- (96) For det andet hævdede den eksporterende producent, at selv hvis Kommissionen anvendte bestemmelserne i anti-subsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1, burde Kommissionen ikke bruge oplysninger fra andre virksomheder som grundlag for at fastsætte subsidieringens omfang, men burde snarere basere sig på virksomhedens faktiske reviderede regnskaber, da de stadig giver de »bedst egnede« og »mest hensigtsmæssige« oplysninger om omfanget af virksomhedens subsidiering.
- (97) Som forklaret i betragtning 83-88 nærer Kommissionen alvorlig tvivl om troværdigheden af de fremlagte regnskaber og kunne derfor ikke forlade sig på dem for at kontrollere omfanget af subsidiering for forskellige ordninger og/eller subsidieprogrammer, såsom præferencelån og brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag. Pålidelige reviderede regnskaber er af afgørende betydning for at verificere nøjagtigheden og fuldstændigheden af de fremlagte oplysninger. Kommissionen måtte derfor gøre brug af de bedste foreliggende faktiske oplysninger for at fastsætte subsidieringens omfang, og det var i dette tilfælde de verificerede oplysninger om relevante subsidieordninger fra andre samarbejdsvillige enheder. Påstanden afvises derfor.
- (98) Virksomheden hævdede også, at Kommissionen fejlagtigt anvendte de internationale regnskabsstandarder (»IAS«) som et kriterium for at afvise de reviderede regnskaber. Der bør ifølge virksomheden skelnes mellem reviderede regnskabsfunktion og relevansen af IAS i en vurdering af markedsøkonomisk behandling i antidumpingsager på den ene side og antisubsidiesager på den anden side. En overtrædelse af IAS kan derfor ikke begrunde anvendelsen af bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1.
- (99) Kommissionen bemærker, at den overtrædelse af IAS, der blev konstateret i løbet af undersøgelsen, ikke i sig selv lå til grund for anvendelsen af bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1. Årsagen var det forhold, at forskellige versioner af de reviderede regnskaber blev fremsendt til Kommissionen, hvilket rejste tvivl om deres troværdighed, og dette førte Kommissionen til den konklusion, at andre oplysninger om subsidieringens omfang, ikke kunne verificeres. Påstanden afvises derfor.
- (100) Virksomheden hævdede også, at Kommissionens metode til beregning af subsidiemargenen, der bestod i at anvende den højeste udligningstoldsats for hver ordning som beregnet for hver samarbejdsvillig retlig enhed (og ikke hver gruppe) var uberettiget. Virksomheden påstod, at denne metode er fejlbehæftet, da virksomheder inden for samme gruppe kan beslutte at samle subsidier i en specifik enhed til fordel for hele gruppen.
- (101) Som forklaret i betragtning 89 anvendte Kommissionen ved beregningen af subsidieringens omfang inden for gruppen de faktiske oplysninger fra de to andre virksomheder i gruppen, som var samarbejdsvillige i forbindelse med begge undersøgelser, da den beregnede subsidieringens omfang for hele gruppen. De foreliggende faktiske oplysninger blev kun anvendt på én retlig enhed i gruppen, der gav vildledende oplysninger. For at fastlægge subsidieringens omfang for en retlig enhed inden for gruppen fandt Kommissionen, at det var mest hensigtsmæssigt at basere beregningerne på samme niveau i selskabsstrukturen og tage det højeste subsidieniveau, der blev konstateret for enhver af de retlige enheder (inden for gruppen, hvis relevant), der tilhører virksomhederne eller grupperne af virksomheder i stikprøven. Påstanden afvises derfor.

2.2. Anvendelsen af bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1, på statsejede banker

- (102) Ingen af de statsejede banker i Kina samarbejdede med Kommissionen. De blev opfordret til at forelægge de nødvendige oplysninger med henblik på antisubsidieundersøgelsen ved at udfylde et spørgeskema. Kommissionen underrettede derfor den kinesiske regering om, at den ville overveje at basere sine konklusioner på de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1, for så vidt angik oplysningerne om de statsejede banker.
- (103) I svaret på Kommissionens skrivelse og senere efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde den kinesiske regering indsigelser mod anvendelsen af antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1, for så vidt angik de oplysninger, der blev anmodet om fra de statsejede banker. Den fremførte, at den kinesiske regering havde fremlagt en stor mængde oplysninger i denne undersøgelse. Kommissionen var imidlertid af den opfattelse, at oplysningerne ikke fuldstændig kunne gøre det ud for et svar fra de statsejede banker på de specifikke spørgeskemaer. Den kinesiske regering bestred ikke, at bankerne ikke havde indsendt svar på spørgeskemaet, ej heller at bankerne var statsejede. Kommissionen måtte derfor gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger vedrørende de statsejede banker for at drage sine konklusioner.

3. Undersøgte ordninger

- (104) Kommissionen sendte spørgeskemaer til den kinesiske regering, der omfattede spørgeskemaer til de statsejede banker, og de eksporterende producenter i stikprøven og udbad sig oplysninger om ordninger, som angiveligt indebar ydelse af subsidier til erhvervsghrenen for varer af glasfiberfilamenter: Nedenstående ordninger blev undersøgt:
- a) Præferencelån, garantier og forsikringer til erhvervsghrenen for varer af glasfiberfilamenter:
    - Præferencelån
    - Eksportkreditstøtteordninger
    - Eksportgarantier og forsikringer for nye materialer
    - Fordele i form af adgang til offshore-holdingselskaber og regeringens tilbagebetaling af lån
  - b) Tilskudsprogrammer:
    - Subsidier til udvikling af »Famous Brands« og »China World Top Brands«
    - Tilskud fra centralregeringen
    - Tilskud fra regeringsorganer på subcentralt niveau
    - »Funds for outward expansion of industries in Guangdong Province«
  - c) Statslig tilvejebringelse af ressourcer mod utilstrækkeligt vederlag:
    - Statslig levering af elektricitet
    - Statslig levering af vand
    - Statslig levering af råstoffer
    - Statslig indrømmelse af jord mod utilstrækkeligt vederlag
  - d) Skattefritagelses- og skattenedsættelsesprogrammer for indkomstskat og andre direkte skatter:
    - »Two Free/Three Half«-programmet for virksomheder med udenlandsk kapital (FIE'er)
    - Nedsættelse af indkomstskat for eksportorienterede FIE'er
    - Indkomstskattefordele for FIE'er baseret på geografisk beliggenhed
    - Programmer med lokal indkomstskattefritagelse og -lempelse for »produktive« FIE'er
    - Skattelempelser for FIE'er, der køber kinesisk udstyr
    - Skattefradrag for forskning og udvikling gennemført af FIE'er
    - Skattegodtgørelse for geninvestering af overskud fra FIE'er i eksportorienterede virksomheder
    - Præferenceskat for FIE'er, der anerkendes som virksomheder med højteknologi eller ny teknologi
    - Skattenedsættelser for højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi, som deltager i bestemte projekter
    - Præferentiel indkomstbeskatning for virksomheder i den nordøstlige region
    - Guangdong-provinsens skatteprogrammer
    - Skattefritagelse af dividende mellem kvalificerede kinesiske virksomheder
    - Nedsatte selskabsskattesatser
  - e) Programmer vedrørende indirekte skatter og importtold:
    - Momsfritagelse for anvendelse af importeret udstyr
    - Momsnedsættelse for FIE'er, der køber udstyr produceret i Kina
    - Fritagelse for moms og told på køb af anlægsaktiver under »Foreign Trade Development«-programmet

4. Præferencelån, anden finansiering, garantier og forsikringer

4.1. Præferencelån

a) Indledning

- (105) Konklusioner vedrørende statsejede banker blev truffet på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. anti-subsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1, som forklaret i afsnit C.2.2.

b) Retsgrundlag

- (106) Følgende love indeholder bestemmelser om begunstigede låneordninger i Kina: *The Law of the PRC on Commercial Banks* (»bankloven«) [2003], *The General Rules on Loans* udstedt af People's Bank of China (den kinesiske nationalbank) den 28. juni 1996 og statsrådets afgørelse nr. 40.

c) Resultater af undersøgelsen

Tilstedeværelse af et subsidie

- (107) Selv om de kinesiske myndigheder kun har forelagt begrænsede oplysninger om aktiebesiddelse/ejerskab for bankerne i Kina, er det i undersøgelsen fastslået, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, at det kinesiske finansmarked er kendetegnet ved betydelig påvirkning og kontrol fra regeringens side. I forbindelse med analysen af, hvorvidt bankerne har fået overdraget eller udøver statslig myndighed (dvs. de er offentlige organer), anvendte Kommissionen alle tilgængelige oplysninger om ikke bare statens ejerskab af bankerne, men også andre kendetegn som statslig tilstedeværelse i bestyrelserne, statslig påvirkning af og kontrol med bankernes aktiviteter, gennemførelsen af statens politikker eller interesser, samt hvorvidt enhederne er oprettet som følge af lovgivningen.
- (108) På grundlag af de foreliggende oplysninger kan det konkluderes, at de helt statsejede banker med en bestyrelse, der domineres af den kinesiske regering, har den største markedsandel og er de dominerende aktører på det kinesiske finansmarked. Statsejede banker er underkastet retlige regler, som bl.a. forudsætter, at de udøver deres udlånsvirksomhed i henhold til behovene i den nationale økonomi, yder kreditstøtte til tilskyndede projekter ⁽¹⁾ eller prioriterer udviklingen af erhvervsgrøner med højteknologi og ny teknologi ⁽²⁾.
- (109) Et andet tegn på den kinesiske regerings involvering i det kinesiske finansmarked er den rolle, som den kinesiske nationalbank spiller ved fastlæggelsen af de specifikke begrænsninger for fastsættelsen af rentesatserne og deres udsving ⁽³⁾. De finansielle institutter anmodes om at indrømme rentesatser inden for et vist interval i forhold til den kinesiske nationalbanks referencerentesats. For præferencelån må rentesatserne ikke bevæge sig opad. Begrænsninger på lånerentesatser og de lofter, der blev indført på indlånsområdet, skaber en situation, hvor bankerne har garanteret adgang til billig kapital (på grund af reguleringen af indlånsrenter) og er i stand til at yde lån til udvalgte erhvervsgrøner på gunstige vilkår i overensstemmelse med den statslige politik om at instruere bankerne i at yde særlig støtte til visse tilskyndede og/eller højteknologiske erhvervsgrøner, såsom erhvervsgrønen for varer af glasfiberfilamenter.
- (110) Kommissionen anmodede den kinesiske regering om at uddybe definitionen og ordlyden i cirkulære 251 og i den tidligere lovgivning (Circular of the PBOC concerning expansion of Financial Institution's Loan Interest Rate Float Range — YinFa [2003] No. 250). Som beskrevet i afsnit C.2.2 forelagde den kinesiske regering imidlertid ikke disse cirkulærer. Den kinesiske regering hævdede imidlertid, at cirkulære 250 blev ophævet ved cirkulære 251, og at den nedre udlånsrente blev afskaffet med virkning fra juli 2013, og at staten derfor ikke er involveret i banksektoren.

⁽¹⁾ Afgørelse nr. 40, artikel 17.

⁽²⁾ Law of the PRC on Scientific and Technological Progress (Order No 82) (Article 18), hvori det er fastsat, at staten skal tilskynde finansielle institutter til at pantsætte intellektuelle ejendomsrettigheder, tilskynde og vejlede sådanne institutter i at støtte anvendelsen af videnskabelige og teknologiske fremskridt og udviklingen af højteknologiske erhvervsgrøner og erhvervsgrøner med ny teknologi ved at yde lån osv. og tilskynde forsikringselskaber til at indføre forsikringsprodukter i lyset af behovet for udvikling af højteknologiske erhvervsgrøner og erhvervsgrøner med ny teknologi.

⁽³⁾ PBOC's Circular on the Issues about the Adjusting Interest Rates on Deposits and Loans-Yinfa (2004) No 251 (»cirkulære 251«).

- (111) Afskaffelsen af den nedre udlånsrente indtraf dog i undersøgelsesperioden. Den kinesiske nationalbank påvirkede altså de statsejede bankers fastsættelse af rentesatser i størstedelen af undersøgelsesperioden. I forbindelse med undersøgelsen blev der desuden ikke konstateret nogen umiddelbar virkning af afskaffelsen af lånene til producenterne i stikprøven. Under alle omstændigheder er den nedre rente, der var gældende i undersøgelsesperioden, ikke den eneste grund til, at Kommissionen anser statsejede banker for offentlige organer.
- (112) Resultaterne af antisubsidieundersøgelserne vedrørende solcellepaneler ⁽¹⁾ og solcelleglas ⁽²⁾, hvor det blev konstateret, at statsejede banker i Kina optræder som offentlige organer (jf. betragtning 158-168 i forordningen om solcellepaneler og betragtning 73 i forordningen om solcelleglas), er også foreliggende faktiske oplysninger i denne undersøgelse med hensyn til de statsejede bankers status som offentlige organer. Disse faktiske omstændigheder kan sammenfattes som følger.
- Statsejede banker har den største markedsandel og er de dominerende aktører på markedet i Kina.
  - Ud fra de foreliggende faktiske oplysninger er statsejede banker kontrolleret af regeringen i form af ejerskab og administrativ kontrol af deres kommercielle adfærd, herunder grænserne for de rentesatser, de kan tilbyde.
  - Bankloven og andre love og forskrifter pålægger banker at yde lån i henhold til behovene i den nationale økonomi, yde kreditstøtte til tilskyndede projekter og prioritere højteknologiske virksomheder og virksomheder, der anvender ny teknologi.
- (113) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at de statsejede banker udøver offentlige funktioner på vegne af den kinesiske regering, nemlig obligatorisk fremme af visse økonomiske sektorer i tråd med statslig planlægning og politiske dokumenter. Det omfattende statslige ejerskab i de statsejede banker bekræfter, at bankerne er under statens kontrol i forbindelse med udøvelsen af deres offentlige hverv. Den kinesiske regering udøver væsentlig kontrol over statsejede banker via regeringens allestedsnærværende indgriben i den finansielle sektor og kravet om, at statsejede banker skal følge regeringens politik. De statsejede banker anses derfor for at være offentlige organer, da de ejer, besidder og udøver offentlig myndighed.
- (114) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering denne konklusion, idet den hævdede, at Kommissionen ikke havde anført grundene til, at den anså statsejede banker for offentlige organer. Kommissionen finder det godtgjort, at de faktiske omstændigheder, der er anført i ovenstående betragtninger, begrundes den konklusion, at statsejede banker er offentlige organer.
- (115) Mens langt størstedelen af lånene til de eksporterende producenter i stikprøven stammer fra statsejede banker, viste undersøgelsen, at en mindre mængde lån ydes af privatejede banker. Kommissionen analyserede derfor, hvorvidt den kinesiske regering overdrager til og/eller pålægger privatejede banker i Kina at yde præferencelån til producenter af varer af glasfiberfilamenter. jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).
- (116) I banklovens artikel 34 instrueres bankerne også i at »udøve deres lånevirkosomhed i henhold til nationaløkonomiens og samfundsudviklingens behov og i samme ånd som statens industripolitikker« ⁽³⁾.
- (117) Undersøgelsen viste, at de rentesatser, der blev anvendt af statsejede og private banker, generelt var meget ens for så vidt angår de eksporterende producenter i stikprøven. Dette tyder på, at statsejede banker, som er de dominerende aktører på bank- og lånemarkedet i Kina, fastsætter rentesatsen, og at private banker blot følger de satser, der fastsættes af de statsejede banker (offentlige organer).
- (118) Under disse omstændigheder konkluderes det, at de private banker ikke fastsætter deres satser uafhængigt af statslig indgriben, og at privatejede bankers lånestrategi er pålagt af den kinesiske regering.
- (119) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens fortolkning af banklovens artikel 34, idet den fremførte, at »Kommissionen i artikel 34a indfortolker en mening, som tydeligvis ikke kan tilskrives den«. Den kinesiske regering har henledt Kommissionens opmærksomhed på andre artikler i bankloven, nemlig artikel 4, 5 og 7, som skal sikre, at lån ydes uden indblanding og efter en kreditvurdering.

⁽¹⁾ EUT L 325 af 5.12.2013, s. 66.

⁽²⁾ EUT L 142 af 14.5.2014, s. 32.

⁽³⁾ Banklovens artikel 34.

- (120) Kommissionen erkender, at disse artikler findes, men mener, at de bør forstås og læses i lyset af bestemmelserne i artikel 34. Der mindes i denne forbindelse om, at hverken den kinesiske regering, bankerne eller de berørte virksomheder i stikprøven kunne påvise, at lån blev ydet uden indblanding eller med en reel kreditvurdering. Tværtimod fremgik det af undersøgelsen, at en af de eksporterende producenter led tab, men den havde ikke desto mindre været i stand til at opnå lån fra banker til normale rentesatser uden noget tillæg for risiko i forbindelse med dens vanskelige finansielle situation.
- (121) Kommissionen konkluderer derfor, at staten overdrager det til og pålægger privatejede banker at indrømme præferentiel finansiering på samme måde som de statsejede banker, og dette betyder derfor, at der foreligger et finansielt bidrag som omhandlet i antisubsidiegrundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

Specificitet

- (122) Størstedelen af de banker, der ydede lån til de samarbejdsvillige eksporterende producenter, er statsejede banker og kontrolleres i sidste instans af den kinesiske regering. Disse omfatter de store forretningsbanker og politisk styrede banker i Kina såsom China Development Bank, EXIM Bank, Agricultural Bank of China, Bank of China, China Construction Bank og Industrial and Commercial Bank of China.
- (123) Kommissionen bemærker endvidere, at den kinesiske regering retter præferencelåneordninger mod et begrænset antal erhvervsgrøner. Eksempelvis fremgår det af afgørelse nr. 40, at den kinesiske regering aktivt vil støtte udviklingen af erhvervsgrønen for nye materialer, og erhvervsgrønen for varer af glasfiberfilamenter anses for at være en erhvervsgrøn for nye materialer. Alle finansieringsinstitutter instrueres også i kun at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter, som er den kategori, hvortil projekterne vedrørende glasfiberfilamenter hører. Nævnte afgørelse lover også gennemførelse af »andre præferencepolitikker vedrørende de tilskyndede projekter«.
- (124) Den kinesiske regering hævdede, at Kommissionen fejlagtigt har påberåbt sig afgørelse nr. 40, da den pågældende vare ikke er klassificeret som en tilskyndet erhvervsgrøn. Selv hvis det antages, at erhvervsgrønen er en tilskyndet erhvervsgrøn, hævdede regeringen endvidere, at påberåbelsen af afgørelse nr. 40 ikke kan udvides til at omfatte en industri, som ikke er opført i afgørelse nr. 9 (»Industrial Restructuring Guidance Catalogue 2011«).
- (125) De eksporterende producenter i stikprøven tilhører kategorien af tilskyndede erhvervsgrøner, jf. betragtning 67-76, og erhvervsgrøner med højteknologi og ny teknologi. Særligt fiberglas og varer deraf samt ovne til E-glasfremstilling er i modsætning til regeringens påstand desuden udtrykkeligt opført i kapitel XII, punkt 6, i afgørelse nr. 9 ⁽¹⁾. Påstanden er derfor ubegrundet.

Fordel

- (126) Der foreligger en fordel i den udstrækning, at de statslige lån eller lån fra private organer, der har fået overdraget statslige funktioner eller er under statslig kontrol, ydes på mere favorable vilkår, end låntageren ellers kunne opnå på markedet.

Behovet for en referencesats

- (127) Kommissionen søgte at efterprøve de kreditrisikovurderinger, der var foretaget af banker, der lånte penge til de eksporterende producenter i stikprøven i undersøgelsesperioden. Nogle af de eksporterende producenter led tab. Ikke desto mindre kunne de opnå banklån til referencesatsen uden nogen opjustering på grund af risikoen i forbindelse med forværringen af deres finansielle situation. Kommissionen har derfor grund til at anfægte, hvorvidt lån til virksomheder for glasfiberfilamenter var baseret på en indgående risikovurdering, og til at anfægte den rentesats, der blev fastsat i den forbindelse.
- (128) Da de kinesiske bankers udlån afspejler væsentlig statslig indgriben i banksektoren og ikke afspejler rentesatserne på et fungerende bankmarked, blev der beregnet en egnet markedsreferencesats ud fra den nedenfor beskrevne metode. Som følge af den kinesiske regerings manglende samarbejdsvilje har Kommissionen endvidere måttet gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger for at beregne en egnet referencerentesats.

⁽¹⁾ »Trådtrækning i E-glasfiberovn [...], udvikling og fremstilling af højtydende fiberglas og varer deraf.«

- (129) Ved beregningen af en passende reference for lån i RMB anses det for rimeligt at anvende de kinesiske rentesatser, som justeres, så de afspejler en normal markedsrisiko. I en situation, hvor eksportørernes aktuelle finansielle tilstand er blevet konstateret på et forvredet marked for banklån, og der ikke foreligger nogen pålidelige oplysninger fra de kinesiske banker om målingen af risikoen og udarbejdelsen af kreditvurderinger, anses det for nødvendigt ikke at tage de kinesiske eksportørers kreditværdighed for pålydende, men at foretage en opjustering, som afspejler det forvredne kinesiske markeds potentielle indvirkning på deres finansielle situation.
- (130) Det samme gælder for lån denomineret i udenlandsk valuta. BB-forrentede erhvervsobligationer med relevante pålydender, der er udstedt i UP, blev benyttet som referenceværdi.
- (131) Som forklaret ovenfor blev både den kinesiske regering og de samarbejdsvillige eksporterende producenter anmodet om at fremlægge oplysninger om de kinesiske bankers udlånspolitik og om, hvordan lånene blev indrømmet de eksporterende producenter. Sådanne oplysninger blev dog ikke forelagt. I lyset af den manglende samarbejdsvilje, de foreliggende faktiske oplysninger og i henhold til antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 6, skønnes det korrekt at antage, at alle virksomheder i Kina kun tildeles den højeste rating for »non-investment grade«-obligationer (BB hos Bloomberg), og at anvende den »merpræmie«, der normalt er forbundet med obligationer udstedt af virksomheder med denne rating, på den kinesiske nationalbanks almindelige udlånsats.
- (132) Til beregning af referencerentesatsen for lån til virksomhederne i stikprøven i UP blev en risikopræmie derfor beregnet ved at anvende forskellen mellem rentesatserne for obligationer udstedt af virksomheder med BB-rating og obligationer udstedt af virksomheder med AAA-rating (som er kreditvurderingen for obligationer udstedt af den kinesiske regering), som registreret af Bloomberg. Denne risikopræmie blev derefter lagt til PBOC's offentliggjorte udlånsrenter for BB-ratede obligationer under hensyn til lånenes løbetid.
- (133) Fordelen for de eksporterende producenter blev derefter beregnet som forskellen mellem den faktisk betalte rente i UP af virksomhederne og den rente, der ville være blevet betalt, hvis referencerentesatsen var blevet anvendt på lånene. Fordelen blev derefter udtrykt som en procentdel af hver af de samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede omsætning.
- (134) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen ikke burde have brugt en referencesats til beregningen af fordelene, idet den hævdede, at lånene blev ydet på markedsvilkår, og der blev derfor ikke givet nogen fordel.
- (135) Som forklaret i betragtning 127-130, er det kinesiske marked for banklån forvredet, og Kommissionen mener derfor, at anvendelsen af en referencesats er fuldt berettiget.
- (136) Desuden hævdede den kinesiske regering, at Kommissionens valg af netop denne referencesats ikke var tilstrækkeligt begrundet.
- (137) Ved beregningen af en passende reference for lån mener Kommissionen, at det er rimeligt at anvende de kinesiske rentesatser, som justeres, så de afspejler en normal markedsrisiko. I en situation, hvor eksportørernes aktuelle finansielle tilstand er blevet konstateret på et forvredet marked, og der ikke foreligger nogen pålidelige oplysninger fra de kinesiske banker om målingen af risikoen og udarbejdelsen af kreditvurderinger, anses det for nødvendigt at foretage en opjustering, som afspejler det forvredne kinesiske markeds potentielle indvirkning på deres finansielle situation.

d) Konklusion

- (138) Ud fra undersøgelsens resultater konkluderer Kommissionen, at erhvervsgruppen for varer af glasfiberfilamenter i Kina nød godt af præferencelån i UP både fra statsejede banker og fra private banker. Finansieringen af erhvervsgruppen for varer af glasfiberfilamenter udgør et subsidie i henhold til antisubsidiegrundforordningen, da
- staten yder et finansielt bidrag, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i),
  - staten overdrager eller pålægger varetagelse af funktioner, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), og
  - der derved opnås en fordel, jf. artikel 3, stk. 2.
- (139) Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for eksporterende producenter og specificitet, betragtes dette subsidie som udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (140) Ifølge antisubsidiegrundforordningens artikel 6, litra b), bør fordelene ved præferencelån beregnes som forskellen mellem den rente, der er betalt, og den rente, der ville skulle betales for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som virksomheden faktisk kunne opnå på markedet. Som anført fastsatte Kommissionen i mangel af en anvendelig risikovurdering en markedsreferencesats for sammenlignelige lån på markedsvilkår.
- (141) Fordelen blev beregnet for UP som forskellen mellem den faktisk betalte rente i UP og den rente, der ville skulle betales ifølge referencesatsen.
- (142) En af de eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen havde anvendt en forkert rentesats for virksomhedens faktiske betaling for et lån ved beregningen af fordelene. Påstanden blev accepteret, og Kommissionen reviderede beregningen. Den reviderede beregning havde dog ingen virkning for den konstaterede subsidiemargen.
- (143) De subsidiemargener, der blev beregnet for de eksporterende producenter i stikprøven ud fra denne metode, er følgende:

Præferencelån	
Virksomhedens navn	Subsidiemargen
Chongqing Polycomp International Corporation	6,3 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	2,6 %
Jushi Group Co., Ltd Jushi Group Chengdu Co., Ltd Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	7,4 %

⁽¹⁾ Beregningen af denne gruppes subsidiemargen blev baseret på de foreliggende faktiske oplysninger som forklaret i betragtning (89).

4.2. Andre præferencelåneordninger

- (144) I UP modtog de eksporterende producenter i stikprøven ingen finansielle bidrag i henhold til de øvrige præferentielle låneordninger, der er anført i afsnit C.3.

5. Tilskudsprogrammer

- (145) I undersøgelsesperioden modtog virksomhederne i stikprøven ingen finansielle bidrag fra »Famous Brands«, »China World Top Brands« eller »Funds for Outward Expansion of Industries in Guangdong Province«.

5.1. Særlige tilskudsprogrammer og tilskud

a) Indledning

- (146) Virksomhederne i stikprøven modtog engangstilskud fra forskellige offentlige myndigheder på forskellige niveauer, hvilket medførte en fordel i UP. Disse tilskud anses for at falde ind under påstanden om tilskudsprogrammer i klagen, da det i klagen hævdedes, at producenterne af varer af glasfiberfilamenter modtog engangstilskud fra de regionale og lokale myndigheder, og at de herved opnåede en fordel, da midlerne blev modtaget uden behørig undersøgelse.
- (147) Kommissionen tilbød høringer med den kinesiske regering vedrørende disse specifikke tilskud.
- (148) Den kinesiske regering modsatte sig høringerne, idet den hævdede, at det ikke ville være i overensstemmelse med aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, da sådanne høringer bør finde sted, før undersøgelsen indledes, og at det ville medføre en uforholdsmæssig stor byrde for de kinesiske myndigheder at kontrollere oplysningerne for hver enkel ordning.
- (149) De fleste tilskud drejede sig om ubetydelige beløb. Kommissionen undersøgte dem derfor ikke yderligere.
- (150) Kommissionen undersøgte dog et bestemt, forholdsvist stort beløb til at bygge sovesale til virksomhedens ansatte, der var ydet til en af virksomhederne i stikprøven, og som den mente var forbundet med påstandene vedrørende programmer i klagen.

b) Konklusion

- (151) Det ovenfor omhandlede tilskud var et ad hoc-tilskud, hvilket tydeligt viste, at det ikke var tilgængeligt for andre virksomheder, og det var derfor et specifikt tilskud som defineret i antisubsidiegrundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Ud fra den dokumentation, der blev indsamlet om modtagelsen af dette tilskud, og i mangel af andre oplysninger anser Kommissionen tilskuddet for at være et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, og at den eksporterende producent derved opnåede en fordel.
- (152) Efter fremlæggelsen af oplysningerne hævdede den virksomhed, der modtog tilskuddet, at det blev tildelt virksomheden for reovering af anlægsaktiver, som afskrives over 50 år. Derfor bør subsidiet fordeles over en periode på 50 år, og kun den del på 1/50, som svarer til den fordel, der er opnået i UP, bør tages i betragtning i forbindelse med beregningen af subsidiemargenen.
- (153) Virksomheden fremlagde ingen beviser, der berettiger en afskrivningsperiode på 50 år for investeringer i anlægsaktiver, i dette tilfælde en bygning, der anvendes som sovesal for personalet. Den faktiske afskrivningsperiode for en virksomheds anlægsaktiver er normalt meget kortere og udgør en periode på 10 til 20 år. På dette grundlag er den fordel, der er opnået ved dette tilskud, ubetydelig og bør derfor ikke udlignes.

6. Fritagelses- og Nedsættelsesprogrammer for direkte skatter**6.1. Programmet »Two Free/Three Half« for virksomheder med udenlandsk kapital (FIE'er)****a) Indledning**

- (154) Programmet »Two Free/Three Half« giver FIE'er ret til ikke at betale selskabsskat de to første år og til kun at betale 12,5 % i stedet for 25 % de næste tre år.

b) Retsgrundlag

- (155) Retsgrundlaget for dette program er artikel 8 i Income Tax Law of the People's Republic of China for Enterprises with Foreign Investment and Foreign Enterprises (»FIE Tax Law«) og artikel 72 i Rules for the Implementation of the Income Tax Law of the People's Republic of China on Enterprises with Foreign Investment and Foreign Enterprises. Ifølge den kinesiske regering blev dette program indstillet i henhold til artikel 57 i Enterprise Income Tax Law (»EIT Law«) af 2008, med en overgangsperiode indtil udgangen af 2012. Loven gør det derfor klart, at der ville være en fordel ved dette program i skatteåret 2012.

c) Resultater af undersøgelsen

- (156) Programmet »Two Free/Three Half« medførte fordele for virksomhederne i regnskabsåret 2012, hvorefter programmet ifølge den kinesiske regering er blevet trukket tilbage. Under alle omstændigheder var ingen af virksomhederne i stikprøven en udenlandsk ejet virksomhed, der kunne være omfattet af denne ordning i UP.

d) Konklusion

- (157) Virksomhederne i stikprøven modtog ingen finansielle bidrag under dette program i UP. Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at ordningen er blevet trukket tilbage af den kinesiske regering.

6.2. Højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi (High and New Technology Enterprises)**a) Indledning**

- (158) Dette program gør det muligt for virksomheder, der kan påvise, at de opfylder et bestemt sæt kriterier for at blive anerkendt som en »High and New Technology Enterprise«, at opnå en nedsættelse af selskabsskatten til 15 % i forhold til normalsatsen på 25 %.

b) Retsgrundlag

- (159) Retsgrundlaget for dette program er artikel 28, stk. 2, i Enterprise Income Tax Law af 2008 (»EIT-loven«) sammenholdt med »Administrative Measures for the Determination of High and New Technology Enterprises« (Guo Ke Fa Huo [2008] No. 172), og artikel 93 i Regulations on the Implementation of Enterprise Income Tax Law sammenholdt med Notice of the State Administration of Taxation on the issues concerning the Payment of Enterprise Income Tax by High and New Technology Enterprises (Guo Shui Han [2008] No. 985).

c) Resultater af undersøgelsen

- (160) Dette program gælder for High and New Technology Enterprises, der er anerkendt som sådan af den kinesiske regering. For at være berettiget til at benytte dette program skal virksomhederne have centrale uafhængige intellektuelle ejendomsrettigheder og opfylde følgende krav, der er fastlagt i retsgrundlaget, og som kan sammenfattes som følger:
- a) Deres produktion skal være omfattet af varedækningen for varer inden for »High-Tech Fields with Key State Support«.
  - b) Deres samlede udgifter til FoU skal tegne sig for 3-6 % af de samlede salgsindtægter.
  - c) Deres indtægter fra højteknologiske varer og varer baseret på ny teknologi skal tegne sig for over 60 % af de samlede salgsindtægter.
  - d) Det personale, der beskæftiger sig med FoU, skal tegne sig for 10 % af det samlede personale.
  - e) De øvrige krav i »2008 Administrative Measures for High and New Tech Enterprises« skal være opfyldt.
- (161) Det konstateredes, at nogle af de eksporterende producenter i stikprøven anvendte dette program og dermed kun betalte 15 % i selskabsskat i stedet for 25 %. Disse virksomheder havde ansøgt om at være New and High Technology Enterprises og modtaget officiel meddelelse om, at de opfyldte programmets kriterier og derfor havde ret til at udfylde deres selvangivelser i overensstemmelse hermed.

d) Konklusion

- (162) Kommissionen er af den opfattelse, at denne ordning er et subsidie, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, fordi der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af den kinesiske regering, og hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen.
- (163) Dette subsidie er specifikt, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da det er begrænset til virksomheder, der modtager certificering som High and New Tech Enterprises og opfylder alle kravene i de administrative foranstaltninger fra 2008. De berørte eksporterende producenter i stikprøven havde modtaget en sådan certificering. Der er ikke fastlagt nogen objektive kriterier for støtteberettigelsen i lovgivningen eller af den støttetildelende myndighed.
- (164) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens konklusioner og fastholdt, at kriterierne for støtteberettigelse er objektive og gælder for alle virksomheder i Kina. De opfylder derfor ikke kriteriet om specificitet.
- (165) Kommissionen kan ikke acceptere denne påstand. Tilskuddet er kun til rådighed for virksomheder med særlige karakteristika (High and New Technology Enterprises), og ikke for alle virksomheder og alle sektorer. Støtteberettigelsen er heller ikke automatisk, men afhænger af udstedelse af et certifikat for High and New Technology Enterprise, som tildeles efter en skønsmæssig procedure af den kompetente myndighed. Ordningen er derfor specifik.

(166) Kommissionen betragter derfor dette subsidie som udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(167) Kommissionen har beregnet det udligningsberettigede subsidiebeløb som forskellen mellem det skattebeløb, der normalt skulle betales i UP, og det skattebeløb, der faktisk er betalt i UP af de berørte virksomheder.

Højteknologiske virksomheder og virksomheder med ny teknologi (High and New Technology Enterprises)	
Virksomhedens navn	Subsidiemargen
Chongqing Polycomp International Corporation	0,0 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	1,3 %
Jushi Group Co., Ltd Jushi Group Chengdu Co., Ltd Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	0,8 %

⁽¹⁾ Beregningen af denne gruppes subsidiemargen blev baseret på de foreliggende faktiske oplysninger som forklaret i betragtning (89).

6.3. Indkomstskattenedsættelser for FIE'er, der køber udstyr fremstillet i Kina

a) Indledning

(168) Programmet giver en virksomhed mulighed for at kræve skattelettelser for køb af indenlandsk fremstillet produktionsudstyr, hvis et projekt er foreneligt med den kinesiske regerings industripolitikker. En skattelempe på op til 40 % af købsprisen for indenlandsk fremstillet udstyr kan anvendes på den gradvise forhøjelse af skattetilsvaret i forhold til forrige år.

b) Retsgrundlag

(169) Retsgrundlaget for dette program er Provisional measures on enterprise income tax credit for investment in domestically produced equipment for technology renovation projects af 1. juli 1999 og Notice of the State Administration of Taxation on Stopping the Implementation of the Enterprise Income Tax Deduction and Exemption Policy of the Investments of an Enterprise in Purchasing Home-made Equipment, No. 52 [2008] of the State Administration of Taxation, som trådte i kraft pr. 1. januar 2008.

c) Resultater af undersøgelsen

(170) Den kinesiske regering hævdede, at dette program blev afsluttet fra januar 2008 i overensstemmelse med nævnte notat nr. 52. Undersøgelsen viste dog, at en af virksomhederne i stikprøven fik støtte fra programmet i UP.

d) Konklusion

(171) Dette program er et subsidie, eftersom det medfører et finansielt bidrag i form af indtægter, som den kinesiske regering giver afkald på, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Dette program giver modtagerne en fordel svarende til størrelsen af skattegodtgørelsen i henhold til betydningen i antisubsidiegrundforordningens artikel 3, stk. 2. Dette subsidie er specifikt, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 4, stk. 4, litra b), idet skattegodtgørelsen er betinget af brugen af indenlandske frem for importerede varer.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(172) Kommissionen har beregnet det udligningsberettigede subsidiebeløb som forskellen mellem det skattebeløb, der normalt skulle betales i UP, og det skattebeløb, der faktisk er betalt i UP af de berørte virksomheder.

(173) Den subsidiesats, der blev fastsat i undersøgelsesperioden for Jiangsu Changhai Group i forbindelse med dette subsidie, er på 0,2 %.

- (174) Efter fremlæggelsen af oplysninger påstod en eksporterende producent, at den ikke var berettiget til finansielle bidrag i henhold til ordningen »Indkomstskattenedsættelser for FIE'er, der køber udstyr fremstillet i Kina«, da den ikke er en virksomhed med udenlandsk kapital. Kommissionen har derfor fejlagtigt tilskrevet den en fordel i henhold til denne ordning på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger. Den hævdede også, at der var mindre regnefejl. Begge påstande blev accepteret, og beregningen af subsidiemargenen blev justeret i overensstemmelse hermed.

6.4. Andre fritagelsesordninger og nedsættelsesprogrammer for direkte skatter

- (175) Skattefradraget for udgifter til FoU blev også undersøgt. Denne foranstaltning omfattede dog ubetydelige beløb. Kommissionen undersøgte den derfor ikke yderligere.
- (176) I UP modtog de eksporterende producenter i stikprøven ingen finansielle bidrag i henhold til de i afsnit C.3 anførte øvrige fritagelsesordninger for indirekte skatter.

7. Ordninger vedrørende indirekte skat og importtold

7.1. Momsfritagelse og nedsættelse af importtold for brug af importeret udstyr

a) Indledning

- (177) Dette program medfører fritagelse for moms og importtold til fordel for FIE'er eller nationale virksomheder ved import af kapitaludstyr, de bruger i deres produktion. For at få adgang til fritagelsen må udstyret ikke være opført på en liste over ikke-berettiget udstyr, og den ansøgende virksomhed skal indhente et certifikat som statstilskyndet projekt udstedt af de kinesiske myndigheder eller NDRC i overensstemmelse med den relevante lovgivning om investering, skat og told.

b) Retsgrundlag

- (178) Retsgrundlaget for denne ordning er Circular of the State Council on Adjusting Tax Policies on Imported Equipment, Guo Fa No. 37/1997, Notice of the Ministry of Finance, the General Administration of Customs and the State Administration of Taxation on the Adjustment of Certain Preferential Import Duty Policies, Announcement of the Ministry of Finance, the General Administration of Customs and the State Administration of Taxation [2008] No. 43, Notice of the NDRC on the relevant issues concerning the Handling of Confirmation letter on Domestic or Foreign-funded Projects encouraged to develop by the State, No. 316 2006 of 22 February 2006 og Catalogue on Non-duty-exemptible Articles of importation for either FIEs or domestic enterprises, 2008.

c) Resultater af undersøgelsen

- (179) Alle virksomheder i stikprøven var omfattet af denne ordning.

d) Konklusion

- (180) Denne ordning betragtes som et tilskud i form af indtægter, som den kinesiske regering giver afkald på, i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da FIE'er og andre subsidieberettigede nationale virksomheder var fritaget for moms og/eller andre skyldige afgifter. Det medfører derfor en fordel for de modtagende virksomheder, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 3, stk. 2. Ordningen er specifik, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til virksomheder, der investerer i bestemte aktivitetskategorier, som er nærmere bestemt i lovgivningen, og som hører til den tilskyndede kategori eller den begrænsede kategori B i *Catalogue for the guidance of industries for foreign investment and technology transfer*, eller som er på linje med *Catalogue of key industries, products and technologies the development of which is encouraged by the State*.
- (181) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens konklusioner og fastholdt, at kriterierne for støtteberettigelse er objektive og gælder for alle virksomheder i Kina. De opfylder derfor ikke kriteriet om specificitet. Den kinesiske regering oplyste imidlertid ikke nogen særlige bestemmelser i lovgivningen, der underbyggede dens synspunkter, og fremlagde ingen afgørende beviser for, at støtteberettigelsen er automatisk.

- (182) Den kinesiske regering og en af de eksporterende producenter hævdede også, at Kommissionen ikke kan udligne eventuelle momsfordele, som de tre virksomheder i stikprøven måtte have modtaget, da tidligere momsfritagelser ikke længere kunne udlignes med virkning fra 2009. Selv om der antages en gennemsnitlig afskrivningsperiode på 5-10 år for det pågældende importerede udstyr, ville den påståede fordel enten udløbe før indførelsen af foranstaltningerne eller sandsynligvis ikke fortsætte i hele den femårige periode for foranstaltningerne.
- (183) Kommissionen bemærker, at afskrivningsperioden for en del af det importerede udstyr er meget længere end 10 år og i nogle tilfælde kan vare 15 eller 20 år. Kommissionen har under alle omstændigheder ikke udlignet fordele, der følger af køb efter 2009 af importeret udstyr. Desuden anerkender den kinesiske regering, at virksomhederne stadig kunne drage fordel af ordningen »kort tid efter« indførelsen af foranstaltningerne. Påstanden afvises derfor.

e) Beregning af subsidiebeløbet

- (184) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i UP. Den fordel, som modtagerne har opnået, anses for at bestå i den fritagne moms og told for importeret udstyr. For at sikre, at det udligningsberettigede beløb kun dækkede UP, blev fordelene afskrevet over udstyrets levetid efter den eksporterende producents normale regnskabsprocedurer.
- (185) Den subsidiesats, der blev fastsat i UP for de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med denne ordning, er på:

Momsfritagelse og nedsættelse af importtold for brug af importeret udstyr	
Virksomhed/gruppe	Subsidiesats
Chongqing Polycomp International Corporation	0,5 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	0,1 %
Jushi Group Co., Ltd Jushi Group Chengdu Co., Ltd Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	0,5 %

⁽¹⁾ Beregningen af denne gruppes subsidiemargen blev baseret på de foreliggende faktiske oplysninger som forklaret i betragtning (89).

7.2. Andre fritagelsesordninger og nedsættelsesprogrammer for indirekte skatter

- (186) I UP modtog de eksporterende producenter i stikprøven ingen finansielle bidrag i henhold til de øvrige skattefritagelsesordninger, der er anført i afsnit C.3.

8. Statslig levering af varer og tjenester mod utilstrækkeligt vederlag

8.1. Levering af råstoffer, levering af elektricitet, levering af vand

- (187) Der blev ikke konstateret nogen subsidier forbundet med køb af råstoffer, vand eller elektricitet fra de stikprøveudvalgte eksporterende producenters side i UP.

8.2. Indrømmelse af brugsret til jord

a) Indledning

- (188) Virksomheder kan ikke købe jord direkte i Kina, men kun købe en brugsret til jord af de lokale myndigheder.

b) Retsgrundlag

- (189) Ifølge Kinas lov om administration af jord tilhører al jord folket og kan ikke købes eller sælges, men loven fastsætter, på hvilke vilkår brugsretten til jord kan sælges til virksomheder ved budrunder eller auktioner.

c) Resultater af undersøgelsen

- (190) I princippet ville et auktionssystem tillade markedet at vurdere prisen på brugsretten til et bestemt stykke jord, og derfor ville prisen blive fastsat uafhængigt. Den kinesiske regering anførte imidlertid, at den under alle omstændigheder fastsætter minimumspriser for hver jordklasse (jord klassificeres fra 1 til 15 ud fra kvaliteten af jordstykket), under hvilke prisen på brugsretten til jord ikke kan falde.
- (191) Den kinesiske regering kontrollerer også udbuddet af jordstykker ved at fastsætte kvoter for de jordarealer, for hvilke der kan sælges brugsret til jord til industrielle formål eller boligformål pr. provins pr. år.
- (192) Under alle omstændigheder fandt Kommissionen intet bevis for, at der var blevet afholdt en auktion, hvor der uafhængigt var blevet fastsat en pris på brugsretten til jorden for hver enkelt brugsret til jord, der var blevet erhvervet af de eksporterende producenter i stikprøven. Den eksporterende producent, der fik tildelt jorden, afgav bud på startprisen, og da producenten var den eneste bydende, blev denne tildelt brugsretten til jorden. Efter fremlæggelsen af oplysninger erklærede den kinesiske regering, at den er uenig i Kommissionens konklusion om, at der ikke findes et fungerende marked for salg af brugsret til jord i Kina. Den fremlagde dog ikke nye argumenter til støtte for dette synspunkt.
- (193) Resultaterne af undersøgelsen bekræfter, at situationen vedrørende salg og køb af jord i Kina er uklar og ugenomsigtig, og at priserne ofte fastsættes vilkårligt af myndighederne. Myndighederne fastsætter priserne i henhold til vurderingssystemet for jord i byområder, hvor det kræves, at de blandt andre kriterier også skal tage hensyn til industripolitikken ved prissætning af industrigrunde ⁽¹⁾.
- (194) Uafhængige offentligt tilgængelige oplysninger viser også, at jord i Kina stilles til rådighed til priser, der ligger under de normale markedspriser ⁽²⁾.
- (195) Virksomhederne i stikprøven betalte derfor rent faktisk den pris, der fastsættes af den kinesiske regering. Brugsretten til jord leveres mod utilstrækkeligt vederlag sammenlignet med en markedsreferencesats, jf. afsnit e).
- (196) Situationen vedrørende jord i Kina er også behandlet i et arbejdsdokument fra IMF, som bekræfter, at indrømmelse af brugsrettigheder til jord til kinesiske virksomheder ikke overholder markedsvilkårene ⁽³⁾.

d) Konklusion

- (197) Kommissionen konkluderer, at den kinesiske regerings indrømmelse af brugsret til jord bør betragtes som et subsidie, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 3, stk. 2, i form af levering af varer, hvorved virksomhederne opnår en fordel. Da det ikke fremgik af undersøgelsen, at der findes et fungerende marked for salg af brugsret til jord i Kina, viser brugen af en ekstern referencepris (jf. litra e)), at det beløb, som eksportørerne i stikprøven har betalt for brugsretten til jord, ligger under markedsprisen.
- (198) Subsidiet er specifikt, jf. antisubsidiegrundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a) og c), fordi statsrådets afgørelse nr. 40 kræver, at de offentlige myndigheder sikrer, at der indrømmes jord til tilskyndede erhvervsgrøner, som varer af glasfiberfilamenter tilhører, som forklaret nærmere i betragtning 67-82. Artikel 18 i afgørelse nr. 40 gør det klart, at erhvervsgrøner, der er begrænset (»restricted«), ikke får adgang til brugsret til jord.

e) Beregning af subsidiemargenen

- (199) Fordelen beregnes som forskellen mellem den pris, der blev betalt for brugsretten til jord, og en passende ekstern referencepris.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 215/2013 af 11. marts 2013, betragtning 116.

⁽²⁾ George E. Peterson, Land leasing and land sale as an infrastructure-financing option, World Bank Policy Research Working Paper 4043, af 7. november 2006, IMF Working Paper (WP/12/100), An End to China's Imbalances, april 2012, s. 12.

⁽³⁾ IMF Working Paper (WP/12/100), An End to China's Imbalances, April 2012, s. 12.

- (200) Kommissionen betragter Kinesisk Taipei som en egnet ekstern reference af følgende årsager:
- det sammenlignelige niveau for økonomisk udvikling, BNP og den økonomiske struktur i Kinesisk Taipei og de fleste provinser og byer i Kina, hvor de eksporterende producenter i stikprøven er beliggende
  - den fysiske nærhed mellem Kina og Kinesisk Taipei
  - den høje grad af industriel infrastruktur i både Kinesisk Taipei og mange provinser i Kina
  - de stærke økonomiske bånd og den omfattende grænseoverskridende handel mellem Kinesisk Taipei og Kina
  - den store befolkningstæthed i mange af provinserne i Kina og Kinesisk Taipei
  - ligheden mellem typen af jord og transaktioner, som anvendes til at beregne den relevante reference i Kinesisk Taipei og Kina, samt
  - de fælles demografiske, sproglige og kulturelle særtræk ved Kinesisk Taipei og Kina.
- (201) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering anvendelsen af Kinesisk Taipei som reference og påstod, at befolkningstætheden i Kinesisk Taipei er mange gange højere end i Kina, hvilket bevirker, at jordsituationen og priserne i de to lande ikke er sammenlignelige. Af de mange grunde, der er redegjort for i den foregående betragtning, mener Kommissionen dog, at referencen er blevet valgt på et rimeligt grundlag.
- (202) Efter fremlæggelsen af oplysninger indvendte en af de eksporterende producenter i stikprøven, at anvendelsen af Kinesisk Taipei ikke var egnet til de økonomiske vilkår i den pågældende provins, hvor den var beliggende, men foreslog ikke et alternativ. Den hævdede også, at den fysiske nærhed mellem Kina og Taipei ikke bør betragtes som et gyldigt kriterium for valget af netop denne reference, men underbyggede ikke sin påstand. Da der ikke blev foreslået alternative referencer, bekræftes anvendelsen af Kinesisk Taipei.
- (203) Alle disse faktorer taget i betragtning konkluderede Kommissionen, at priserne på brugsret til jord i Kina, hvis der herskede markedsvilkår, for de eksporterende producenter i stikprøven ville være meget lig priserne på jord i Kinesisk Taipei.
- (204) Gennemsnitlige jordpriser i Kinesisk Taipei for 2012 blev taget fra Industrial Bureau of the Ministry of Economic Affairs og justeret bagud for inflation og vækst i BNP for at fastsætte en referencepris på jord i hvert kalenderår. Da brugsretten til jord gælder i 50 år og afskrives på dette grundlag, bliver fordelingen i UP 1/50 af forskellen mellem referenceprisen og den pris, der faktisk er betalt.
- (205) Den subsidiesats, der blev fastlagt for indrømmelse af jord mod utilstrækkeligt vederlag, er som følger:

Indrømmelse af jord mod utilstrækkeligt vederlag	
Virksomhedens navn	Subsidiemargen
Chongqing Polycomp International Corporation	2,9 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	1,6 %
Jushi Group Co., Ltd Jushi Group Chengdu Co., Ltd Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	1,6 %

⁽¹⁾ Beregningen af denne gruppes subsidiemargen blev baseret på de foreliggende faktiske oplysninger som forklaret i betragtning 89.

9. Konklusion vedrørende subsidiering

- (206) Kommissionen har beregnet det udligningsberettigede subsidiebeløb i henhold til antisubsidiegrundforordningens bestemmelser for de undersøgte virksomheder ordning for ordning og lagt disse tal sammen med henblik på at beregne et samlet subsidiebeløb for hver eksporterende producent i UP.
- (207) Til beregning af de samlede subsidiemargener beregnede Kommissionen først den procentvise subsidiering, nemlig subsidiebeløbet i forhold til virksomhedens samlede omsætning. Denne procentsats blev derefter anvendt til at beregne det subsidie, der blev ydet til eksport af den pågældende vare til Unionen i UP.

- (208) Derefter blev subsidiebeløbet pr. ton af den pågældende vare, som blev eksporteret til Unionen i UP, beregnet og nedenstående margener beregnet som en procentdel af cif-værdien af samme eksport pr. ton.
- (209) I overensstemmelse med antisubsidiegrundforordningens artikel 15, stk. 3, beregnes den samlede subsidiemargen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, på grundlag af den vejede gennemsnitlige subsidiemargen for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven med undtagelse af den gruppe, som den eksporterende producent, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 28, stk. 1, tilhører.

Virksomhedens navn	Subsidiemargen
Chongqing Polycomp International Corporation	9,7 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	5,8 %
Jushi Group Co., Ltd Jushi Group Chengdu Co., Ltd Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	10,3 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	10,2 %

⁽¹⁾ Beregningen af denne gruppes subsidiemargen blev baseret på de foreliggende faktiske oplysninger som forklaret i betragtning 89.

D. SKADE

1. EU-produktion og EU-erhvervsgren

- (210) Samme vare blev fremstillet af otte EU-producenter i undersøgelsesperioden. De udgør »EU-erhvervsgrenen«, jf. antidumpinggrundforordningens artikel 4, stk. 1, og antisubsidiegrundforordningens artikel 9, stk. 1.
- (211) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til at være mellem 530 000 og 580 000 ton. Kommissionen fastsatte tallet på grundlag af alle de foreliggende oplysninger om EU-erhvervsgrenen, som den havde modtaget fra APFE. Tre EU-producenters produktionsanlæg blev udtaget til at indgå i stikprøven, jf. betragtning 17, og de tegnede sig for 52 % af den samlede EU-produktion af samme vare.
- (212) Da oplysningerne i klagen/anmodningen om en fornyet undersøgelse indeholdt de faktiske makroøkonomiske indikatorer for klagerne/ansøgerne, og da kun et meget begrænset antal af EU-producenter ikke var blandt klagerne/ansøgerne, forekommer det hensigtsmæssigt ikke at oplyse de faktiske aggregerede makroøkonomiske indikatorer for alle EU-producenterne, da det så ville være muligt for en berørt part at udlede de manglende virksomhedsspecifikke tal for de producenter, der ikke var blandt klagerne/ansøgerne.
- (213) Efter den endelige fremlæggelse gjorde den kinesiske regering indsigelse mod den fortrolige behandling og oplysningerne af intervaller for det samlede EU-forbrug og de andre makroøkonomiske skadesindikatorer.
- (214) Efter anmodning derom, og når der gives en god begrundelse, har Kommissionen pligt til at respektere de fortrolige data fra de producenter, som ikke var klager. Fremlæggelsen af de nøjagtige makroøkonomiske indikatorer ville gøre det muligt at identificere fortrolige data fra sådanne producenter og ville skade deres interesser. Påstanden afvises derfor.

2. EU-forbruget

- (215) Kommissionen fastsatte EU-forbruget på grundlag af i) EU-erhvervsgrenens salgsmængde på EU-markedet ud fra oplysninger fra APFE og ii) importen fra tredjelande ud fra oplysninger fra Eurostat (Comext).

(216) EU-forbruget udviklede sig således:

Tabel 1

EU-forbrug (i ton)

	2010	2011	2012	Undersøglesperiode
Samlet EU-forbrug	700 000- 750 000	680 000- 730 000	710 000- 760 000	720 000- 770 000
Indeks (2010 = 100)	100	97	101	103

Kilde: Oplysninger fra APFE, Eurostat (Comext)

(217) Mellem 2010 og UP faldt EU-forbruget med 3 %.

(218) Efter den endelige fremlæggelse hævdede en bruger, at EU-forbruget faldt med næsten 30 % i 2009. I den sammenhæng hævder brugeren, at en stigning på 3 % fra 2010 ikke er væsentlig. Kommissionen betegnede imidlertid ikke denne stigning som væsentlig, men bemærkede, at forbruget steg i den betragtede periode.

3. Import fra det pågældende land

3.1. Den dumpede og subsidierede imports omfang og markedsandel

(219) Nedenstående analyse omfatter både den dumpede og subsidierede import, hvor de samme producenter i Kina og den samme UP er anvendt.

(220) Importmængden fra Kina af den pågældende vare udviklede sig som følger:

Tabel 2

Importmængde (ton), markedsandel

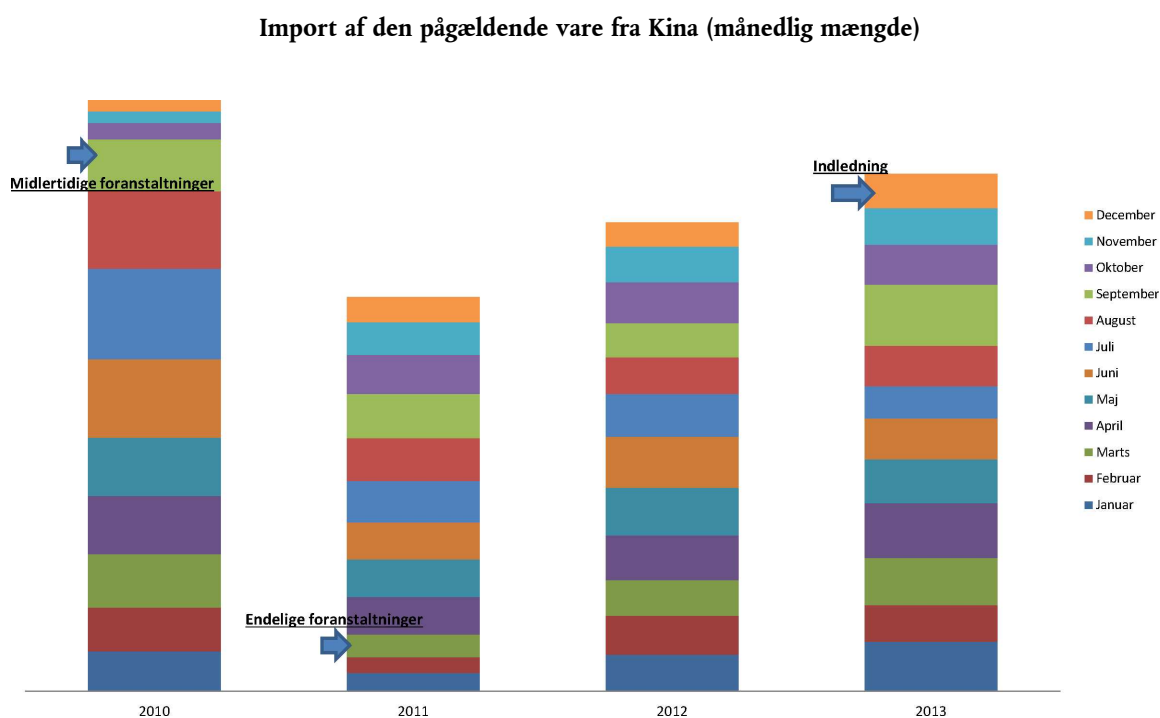
	2009	2010	2011	2012	Undersøglesperiode
Importmængde (ton)	98 916	152 514	109 172	125 781	130 958
Indeks (2010 = 100)	65	100	72	82	86
Indeks (2009 = 100)	100	154	110	127	132
Markedsandel	13-18 %	19-24 %	13-18 %	15-20 %	15-20 %
Indeks (2010 = 100)	87	100	73	81	83
Indeks (2009 = 100)	100	115	84	93	97

Kilde: Eurostat (Comext)

(221) Importmængden fra Kina faldt med 14 % i den betragtede periode, og markedsandelen faldt med 17 %. Imidlertid er 2010 ikke et egnet referenceår, og der kan foretages en mere nøjagtig analyse af importtendenserne ved også at tage det foregående år, 2009, i betragtning, jf. ovenstående tabel. 2010 var præget af, at EU-importører foretog omfattende lageropkøb af kinesiske varer af glasfiberfilamenter, før der blev indført midlertidig told i september 2010. Undersøgelsen viste, at der i de første ni måneder af 2010 blev importeret langt større mængder end sædvanligt fra Kina. Importen fra Kina beløb sig til ca. 99 000 ton i 2009, mens den i 2010 lå på over 152 000 ton og derefter faldt i 2011 til ca. 109 000 ton. Der er en klar stigning i importen fra 2009 og frem. Fra 2011 steg importen fra Kina med 20 % med hensyn til mængde, hvilket medførte en genvundet markedsandel på 2 procentpoint.

- (222) Adskillige parter gentog deres påstande om, at importen fra Kina og dens markedsandel faldt mellem 2010 og udgangen af UP, og at der derfor ikke er påvist en mærkbar stigning i importen som krævet i antidumpingaftalens artikel 3, stk. 2, og SCM-aftalens artikel 15, stk. 2. De hævder desuden, at 2009 ikke er et egnet referenceår af følgende grunde: i) Der er intet retsgrundlag i antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen, og *Mexico-Steel Pipes and Tubes Panel* fastslog, at »en undersøgelsesmyndighed ikke må benytte tidsmæssige underinddelinger inden for en periode«, ii) der er ikke belæg for påstanden om, at importen i 2010 var resultatet af lageropkøb, og iii) data for 2009 er ikke blevet taget i betragtning i forbindelse med andre aspekter af skadesvurderingen, og vurderingen er derfor ikke objektiv.
- (223) For så vidt angår den første og den tredje påstand fastsætter antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen, som er den gældende lovgivning, ikke nærmere, hvilken periode der skal tages i betragtning for at kunne analysere tendenser. Intet forhindrer derfor, at 2009 kan tages i betragtning for at analysere tendenserne i importen fra Kina. Dette betyder ikke, at analysen ikke er objektiv; det fuldender tværtimod analysen af EU-erhvervsgrenens situation. Kun med hensyn til de specifikke skadesindikatorer for importen fra Kina blev 2009 taget i betragtning ud over den betragtede periode som forklaret i betragtning 219. For de øvrige skadesindikatorer var der ingen objektiv grund til ikke at tage alle år i den betragtede periode fuldt ud i betragtning.
- (224) For så vidt angår den anden påstand ses virkningen af lageropkøb meget klart i de månedlige importoplysninger fra den database, der er oprettet i overensstemmelse med antidumpinggrundforordningens artikel 14, stk. 6 (jf. figur 1) ⁽¹⁾. Inden indførelsen af de midlertidige foranstaltninger steg importen af den pågældende vare fra Kina kraftigt i andet og tredje kvartal af 2010 (til forbrug inden udgangen af 2010/begyndelsen af 2011 på grund af den begrænsede holdbarhed). Dette indtraf ikke sammen med en tilsvarende stigning i forbruget, hvilket tyder på, at denne import skete med henblik på oplagring i afventning af de foranstaltninger, der skulle indføres. Den kinesiske regering gav ikke en anden forklaring på denne forhøjelse, og Kommissionen kan derfor med rimelighed antage, at lageropkøb fandt sted før indførelsen af midlertidige foranstaltninger ved udgangen af 2010. Dette understreges yderligere af det forhold, at den månedlige import fra Kina i perioden mellem de midlertidige og endelige foranstaltninger (fjerde kvartal 2010 og første kvartal af 2011) var meget lav. Da foranstaltningerne blev sat ned i den endelige fase (i marts 2011), steg den månedlige import igen til et stabilt niveau.

Figur 1

Kilde: Databasen i henhold til artikel 14, stk. 6.

⁽¹⁾ GD TRADE's database i henhold til artikel 14, stk. 6, indeholder oplysninger om import af varer (på det tificrede Taric-kodeniveau), der er omfattet af antidumping- eller antisubsidieforanstaltninger eller -undersøgelser, både fra de lande, der er berørt af procedurerne, og fra andre tredjelande.

3.2. Priser på dumpingimporten og den subsidierede import

- (225) Priserne på importen fra Kina (ekskl. gældende antidumpingtold) udviklede sig som følger:

Tabel 3

Importpriser

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperiode
Gennemsnitlig cif-pris i EUR/ton	911	877	892	834
Indeks (2010 = 100)	100	96	98	92

Kilde: Eurostat (Comext)

- (226) Cif-priserne på importen fra Kina (ekskl. gældende antidumpingtold) gik fra 911 EUR/ton til 834 EUR/ton i den betragtede periode. Dette udgør et fald på 8 % i løbet af den betragtede periode.
- (227) Den kinesiske regering og en bruger hævdede, at det var misvisende at sammenligne de gennemsnitlige importpriser uden at analysere varesammensætningen. Den kinesiske regering hævdede endvidere, at størstedelen af importen fra Kina bestod af den billigste varetype, dvs. rovings.
- (228) I modsætning til påstanden blev der taget fuldt hensyn til varesammensætningen i analysen, da Kommissionen sammenlignede de kinesiske eksporterende producenters salgspriser med de stikprøveudvalgte EU-producenters salgspriser for hver varetype. Den samme fremgangsmåde blev fulgt i den oprindelige undersøgelse.
- (229) Efter den endelige fremlæggelse anmodede den kinesiske regering om, at der blev anvendt priser på importen fra Kina pr. varetype i tabel 3, eftersom der blev anvendt data pr. varetype til underbuds- og skadesberegningerne.
- (230) Den gennemsnitlige pris på importen fra Kina fra tabel 3 anvendes til at vise tendensen i den betragtede periode. Til dette formål (at vise tendenser) er det passende at anvende gennemsnitlige priser. Til bestemmelsen af underbuds- og skadesmargenerne blev der anvendt data pr. varetype.
- (231) For at bestemme prisunderbuddet i UP blev de vejede gennemsnitlige salgspriser for hver varetype, som EU-producenterne i stikprøven solgte til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for import fra de kinesiske producenter i stikprøven ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, som fastsat på cif-basis, med passende justeringer for told, antidumpingtold og omkostninger efter import. Prissammenligningen blev foretaget for de enkelte varettyper for transaktioner i samme handelsled. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt som en procentdel af de stikprøveudvalgte EU-producenters vejede gennemsnitspris ab fabrik i undersøgelsesperioden. Det viste, at en kinesisk storeeksportør til Unionen havde en underbudsmargen på 2 % på trods af de gældende antidumpingforanstaltninger (og toldafgifter), der blev lagt til importprisen. Langt størstedelen af den øvrige import blev foretaget til priser, der svarede til EU-priserne.
- (232) Efter den endelige fremlæggelse hævdede en af de eksporterende producenter, at der var visse unøjagtigheder vedrørende cif-værdien af 3 varekodenumre.
- (233) Påstanden var korrekt, og Kommissionen har justeret cif-værdierne, hvilket førte til en mindre ændring af underbuds- og målprisunderbudsmargenerne for denne eksporterende producent (jf. betragtning 440).
- (234) Flere parter hævdede, at der ikke var noget væsentligt prisunderbud i UP. De anførte, at en underbudsmargen på 2 % for en enkelt eksportør er tæt på bagatelgrænsen og ikke kan betragtes som væsentligt. De henviser også til Kommissionens praksis, hvor begrænsede prisunderbud eller prisunderbud på 6 % vurderedes ikke at have nogen virkning på det generelle prisniveau i Unionen på grund af den begrænsede eksportmængde.

- (235) På trods af den nuværende antidumpingtold forekommer underbud stadig. Henvisningen til Kommissionens praksis er vildledende. I tilfældet med »svært natriumcarbonat«⁽¹⁾ fandt man, at prisunderbuddet på 6 % næsten ingen indvirkning havde haft på det generelle prisniveau på grund af den begrænsede importmængde kombineret med en markedsandel på 1,4 % for eksportlandet. Til sammenligning er Kinas markedsandel i UP på mellem 15 % og 20 %. Sagen om »visse optiske laserbaserede læsesystemer«⁽²⁾ drejede sig om begrænsede prisunderbud for den pågældende import i betragtning af i) en større stigning i EU-forbruget (129 %) og ii) den pågældende vares art, en ikke-homogen vare med mange forskellige egenskaber og tekniske forskelle og præget af en hastig teknologisk udvikling. I de aktuelle undersøgelser er markedet for den pågældende vare af en helt anden art, og omfanget af prisunderbuddet skal derfor betragtes i denne særlige markedssammenhæng. Den pågældende vare er en homogen basisvare, der bruges til forstærkning, på et marked, som er ret stabilt. Et sådant marked er mere følsomt over for prisforskelle, og selv en mindre prisforskel kan have stor indvirkning på markedet. Den omstændighed, at ingen større underbud fandt sted, ændrer derfor ikke Kommissionens konklusioner. Dette aspekt blev tværtimod fuldt ud taget i betragtning ved vurderingen. Under alle omstændigheder vurderes hver enkelt sag individuelt, skadesbilledet består af mange faktorer, og ingen kan have en afgørende betydning.

4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

- (236) I overensstemmelse med antidumpinggrundforordningens artikel 3, stk. 5, og antisubsidiegrundforordningens artikel 8, stk. 4, omfattede undersøgelsen af indvirkningen af dumpingimporten og den subsidierede import på EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske forhold, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.
- (237) Der blev, jf. betragtning 17-25, anvendt stikprøveudtagning i undersøgelsen af den eventuelle skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.
- (238) I forbindelse med skadesundersøgelsen skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer på grundlag af oplysningerne i klagen og i anmodningen om en fornyet undersøgelse samt i de efterfølgende indsendelser og krydstjekkede, hvor det var muligt, med statistikker. Oplysningerne vedrørte alle EU-producenter. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer på grundlag af oplysningerne i de stikprøveudvalgte EU-producenters svar på spørgeskemaet. Begge datasæt vurderedes at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.
- (239) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, dumping- og subsidiemargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping eller subsidiering.
- (240) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, lønomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

5. Makroøkonomiske indikatorer

5.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (241) Der er almindeligvis udsving i EU-erhvervsgrenens årlige produktion, da ovnene skal genopbygges hvert 7. til 10. år, hvilket giver en større produktionsmængde i det forudgående år for at opbygge lagrene og en mindre produktionsmængde i det år, hvor ovnen ude af drift på grund af genopbygningen. Når en ovn er ude af drift på grund af genopbygning, vil produktionskapaciteten i det pågældende år også være mindre.

(1) Kommissionens afgørelse af 7. september 1990 om afslutning af den fornyede undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af svært natriumcarbonat med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EFT L 283 af 16.10.1999, s. 38).

(2) Kommissionens afgørelse af 21. december 1998 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse optiske laserbaserede læsesystemer og de vigtigste bestanddele deraf til brug i motorkøretøjer med oprindelse i Japan, Korea, Malaysia, Folkerepublikken Kina og Taiwan (EFT L 18 af 23.1.1999, s. 62).

- (242) Med disse forbehold for øje udviklede den samlede EU-produktion, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen sig således i den betragtede periode:

Tabel 4

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperiode
Produktionsmængde (i ton)	560 000-610 000	580 000-630 000	510 000-560 000	530 000-580 000
<i>Indeks</i>	100	103	92	95
Produktionskapacitet (i ton)	670 000-720 000	680 000-730 000	650 000-700 000	640 000-690 000
<i>Indeks</i>	100	101	97	96
Kapacitetsudnyttelse	84 %	86 %	81 %	84 %
<i>Indeks</i>	100	102	95	99

Kilde : Oplysninger fra APFE

- (243) Inden for rammerne af en stigning i EU-forbruget (på 3 %) faldt EU-erhvervsgrænsens produktion af samme vare mellem 2010 og UP med 5 %. Produktionskapaciteten faldt også mellem 2010 og UP med ca. 4 %. Kapacitetsudnyttelsen forblev relativt stabil i den betragtede periode bortset fra et fald i 2012.
- (244) Mellem 2011 og 2012 faldt produktionen med 11 procentpoint og produktionskapaciteten med 4 procentpoint. Det skyldtes omstruktureringen af EU-erhvervsgrænsen og lukning af nogle af dens produktionsanlæg. Producenten af varer af glasfiberfilamenter Ahlstrom indstillede produktionen ved udgangen af 2011, og Owens Corning lukkede sit anlæg i Vado Ligure i Italien i 2012, da denne ikke var i stand til at overvinde følgerne af dumpingimporten. EU-erhvervsgrænsen mener dog, at den efter omstruktureringen, og når der igen er lige konkurrencevilkår, fortsat kan være en levedygtig erhvervsgrænse, og at den grund investerer EU-erhvervsgrænsen stadig i genopbygning af de eksisterende ovne.
- (245) Efter den endelige fremlæggelse hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen anvendte en levetid for ovnene, der var kortere end gennemsnittet, og at der derfor er en betydelig ineffektivitet i EU-producenternes investeringer og/eller anvendelse af ovnene.
- (246) Det blev påvist, at EU-erhvervsgrænsens afgørelser om genopbygning af ovne blev truffet ud fra hensyn til produktionen og energieffektiviteten. Der var ingen tegn på, at den ovnlevetid, som EU-producenterne i stikprøven anvendte, ikke var god praksis i erhvervsgrænsen og i overensstemmelse med behovene i varesammensætningen.
- (247) Flere parter hævdede, at det var nødvendigt at tage en længere periode end 2010 frem til UP i betragtning, navnlig på grund af udgifterne til genopbygning af ovne, der ville påvirke alle de makro- og mikroøkonomiske indikatorer. Den kinesiske regering anførte, at der ikke blev givet nogen data eller oplysninger om de år, hvor EU-producenterne foretog genopbygning af ovnene.
- (248) Genopbygning af ovne er normale for erhvervsgrænsen og foretages regelmæssigt. Det er vigtigt for at sikre kontinuiteten i driften og opretholde kapaciteten. FoU-investeringer er direkte knyttet til driftskapaciteten og gør det

muligt at udvikle skræddersyede produkter til kundernes behov. Disse investeringer kan derfor ikke betragtes som usædvanlige for den betragtede periode. Uanset det betragtede tidsrum vil ovenreparation eller -genopbygning altid påvirke produktionsmængden. Virksomhedsspecifikke oplysninger, om hvornår der er foretaget genopbygning, betragtes som fortrolige.

- (249) En bruger hævdede også, at EU-erhvervsgrenen var i stand til at undgå eventuelle skadelige virkninger (fra subsidiert import og dumpingimport), da kapacitetsudnyttelsen forblev relativt stabil i perioden fra 2010 til udgangen af UP.
- (250) Produktionen af den samme vare er en kontinuerlig proces, der ikke kan tilpasses til kortsigtede udsving i efterspørgslen. Den forholdsvis stabile kapacitetsudnyttelse skal ses på baggrund af en faldende produktionskapacitet. Påstanden afvises derfor.

5.2. Salgsmængde og markedsandel

- (251) EU-erhvervsgrenens frie markedssalg på EU-markedet og bundne markedssalg på EU-markedet, og de respektive markedsandele udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 5

Salgsmængde og markedsandel

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperiode
Frit markedssalg på EU-markedet (i ton)	420 000-470 000	390 000-440 000	400 000-450 000	420 000-470 000
<i>Indeks</i>	100	94	96	99
Markedsandel på det frie marked	58-63 %	56-61 %	55-60 %	56-61 %
<i>Indeks</i>	100	96	95	97
Bundet markedssalg på EU-markedet (i ton)	20 000-70 000	30 000-80 000	30 000-80 000	30 000-80 000
<i>Indeks</i>	100	114	123	121
Markedsandel på det bundne marked	4-9 %	5-10 %	5-10 %	5-10 %
<i>Indeks</i>	100	117	122	118

Kilde: Oplysninger fra APFE

- (252) I den betragtede periode var der et mindre fald på 1 % i EU-erhvervsgrenens frie markedssalg af varer af glasfiber-filamenter (dvs. til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder). I en situation med en stigning i EU-forbruget på 3 % medførte dette imidlertid et fald i EU-erhvervsgrenens markedsandel fra 58-63 % i 2010 til 56-61 % i UP. Den mindre salgsmængde i 2011 skyldes lageropkøbet af importerede varer fra Kina i 2010, der gradvist kom på markedet i 2011.

- (253) I den betragtede periode tegnede EU-erhvervsgrenens salg på det bundne marked sig for mellem 11 % og 14 % af EU-erhvervsgrenens samlede salg (det frie marked og det bundne marked) på EU-markedet. Salget på det bundne marked steg mellem 2010 og 2012, hvorefter det blev stabilt i UP. Stigningen i salget på det bundne marked mellem 2010 og 2011 er begrænset målt i absolutte tal.

5.3. Beskæftigelse og produktivitet

- (254) EU-producenternes beskæftigelse og produktivitet udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 6

Beskæftigelse og produktivitet

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperiode
Antal ansatte	3 450-3 950	3 350-3 850	3 200-3 700	3 000-3 500
Indeks	100	97	95	89
Produktivitet (enhed/ansat)	153	163	150	164
Indeks	100	106	98	107

Kilde: Oplysninger fra APFE

- (255) Antallet af ansatte hos EU-producenterne viser, at EU-erhvervsgrenen forsøgte at rationalisere produktionen i hele den betragtede periode med det formål at mindske produktionsomkostningerne. I løbet af den betragtede periode faldt antallet af ansatte faktisk med 11 %.
- (256) Den kombinerede virkning af ændringer i antallet af ansatte og i produktionsmængden i den samme betragtede periode har medført en stigning i produktiviteten hos EU-producenternes arbejdsstyrke målt som årlig produktion (ton) pr. ansat med 7 % mellem 2010 og UP.

5.4. Vækst

- (257) Som anført i betragtning 217 steg EU-forbruget i den betragtede periode med 3 %. I lyset af den samme vares mange anvendelser forventer EU-erhvervsgrenen og brugerne, at dette vækstmønster vil fortsætte i den nærmeste fremtid.

5.5. Dumping- og subsidiemargenens størrelse og genrejsning fra tidligere dumping og subsidiering

- (258) EU-erhvervsgrenen led skade som følge af dumpingimport fra Kina frem til 2011, hvor der blev indført told. Den gældende told over for importen fra Kina havde til formål at skabe lige vilkår, således at EU-erhvervsgrenen kunne konkurrere loyalt med denne import og komme sig over den skade, den havde lidt.
- (259) Det er imidlertid ikke sket. EU-erhvervsgrenen lider nu igen tab og har fortsat mistet markedsandele, selv om EU-forbruget er steget. Importen fra Kina kom fortsat til meget lave priser og vandt markedsandele. Markedsandelen for importen fra Kina var i undersøgelsesperioden 3 procentpoint over niveauet før indførelsen af tolden ⁽¹⁾. EU-erhvervsgrenen omstrukturerede og lukkede nogle af sine produktionsanlæg (jf. betragtning 244). Det er åbenlyst, at der ikke er sket en genrejsning efter tidligere dumping.
- (260) I lyset af omfanget af den kinesiske dumpingimports og den subsidierede imports mængde, markedsandel og priser og i betragtning af de eksisterende dumpingmargener (9,6 % og 29,7 %) ⁽²⁾ kan virkningen på EU-erhvervsgrenens situation anses for at være betydelig.

⁽¹⁾ Gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011, betragtning 64 (EUT L 67 af 15.3.2011, s. 6).

⁽²⁾ Gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011, betragtning 54 (EUT L 67 af 15.3.2011, s. 6).

- (261) Da dette er den første antisubsidieundersøgelse vedrørende den pågældende vare, er genrejsning efter tidligere subsidiering ikke relevant i forbindelse med undersøgelsen.

6. Mikroøkonomiske indikatorer

6.1. Priser

- (262) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos EU-producenterne i stikprøven i Unionen udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 7

Salgspriser på det frie marked og det bundne marked i Unionen

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperiode
Gennemsnitlig enhedssalgspris ab fabrik på det frie marked i Unionen (EUR/ton)	1 061	1 144	1 070	1 035
Indeks (2010 = 100)	100	108	101	98
Gennemsnitlig enhedssalgspris ab fabrik på det bundne marked i Unionen (EUR/ton)	1 006	1 031	1 027	989
Indeks (2010 = 100)	100	103	102	98

Kilde: Oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven

- (263) Enhedssalgspriserne på det frie marked faldt med 2 % i den betragtede periode. I september 2010 trådte den midlertidige told i kraft, og EU-erhvervsgrenen kunne derfor hæve priserne i 2011. Fra 2011 faldt enhedssalgspriserne imidlertid med 10 %.
- (264) Med hensyn til enhedssalgspriserne på det bundne marked (dvs. afregningspriser) fulgte de samme tendens som enhedssalgspriserne på det frie marked, således at EU-erhvervsgrenen øgede sine salgspriser på det bundne marked i 2011, hvorefter disse enhedssalgspriser faldt med 4 %.

6.2. Gennemsnitlige produktionsomkostninger pr. enhed

- (265) Produktionsomkostningerne pr. enhed udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 8

Produktionsomkostninger pr. enhed

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperiode
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	964	990	1 032	976
Indeks (2010 = 100)	100	103	107	101

Kilde: Oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven

- (266) De gennemsnitlige produktionsomkostninger pr. enhed steg mellem 2010 og 2012. Efter 2012 faldt de gennemsnitlige produktionsomkostninger pr. enhed igen næsten til niveauet i 2010. Højdepunktet i 2012 tilskrives en særlig investeringssituation hos én af EU-producenterne i stikprøven. I hele den betragtede periode steg de gennemsnitlige produktionsomkostninger pr. enhed kun med 1 %.

- (267) En række brugere anførte, at en bestemt virksomhedssituation ikke burde danne grundlag for generelle konklusioner. Konklusionen vedrørende produktionsomkostningerne pr. enhed var, at de er forholdsvis stabile. Højdepunktet i 2012 ændrede ikke de generelle konklusioner.
- (268) Produktionsomkostningerne pr. enhed er baseret på de stikprøveudvalgte EU-producenters samlede produktionsmængde. Enhedssalgsprisen i tabel 7 er baseret på EU-salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder. De to indikatorer har således forskellige grundlag og er ikke direkte sammenlignelige.
- (269) Efter den endelige fremlæggelse hævdede CCCLA, at det er yderst vigtigt, at Kommissionen at oplyser tilstrækkelige sammenlignelige data, for at det skal være muligt at vurdere, om variationen i produktionsomkostningerne kan forklare det lille fald i salgspriserne på EU-markedet.
- (270) Disse to indikatorer har et andet grundlag, og mens de absolutte tal ikke er direkte sammenlignelige, er udviklingen det.

6.3. Lønomkostninger

- (271) De gennemsnitlige lønomkostninger hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 9

Gennemsnitlige lønomkostninger pr. ansat

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperiode
Gennemsnitløn pr. ansat (EUR)	40 518	41 590	42 310	42 917
Indeks (2010 = 100)	100	103	104	106

Kilde: Oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven

- (272) De gennemsnitlige lønomkostninger pr. ansat steg gradvist (+ 6 %) i den betragtede periode. Det var i overensstemmelse med lønomkostningsindekset i de lande, hvor producenterne i stikprøven befinder sig ⁽¹⁾.

6.4. Lagerbeholdninger

- (273) De stikprøveudvalgte EU-producenters lagerbeholdninger udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 10

Lagerbeholdninger

	2010	2011	2012	Undersøgelsesperiode
Slutlagre (i ton)	18 539	46 585	50 198	52 805
Indeks (2010 = 100)	100	251	271	285

Kilde: Oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven

- (274) Slutlagrene steg først markant i 2011 og fortsatte så med at stige i den betragtede periode.
- (275) Den kinesiske regering hævdede, at de lagervariationer, der fremgik af oplysningerne fra APFE, viste salg, der ikke var indberettet, og ikke var tegn på skade sammenlignet med importen fra Kina.

⁽¹⁾ Ycharts.com.

- (276) Påstanden bør afvises. Kommissionen foretog analysen af de mikroøkonomiske indikatorer såsom lagerbeholdninger på baggrund af faktiske oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven. Undersøgelsen af EU-producenterne i stikprøven afslørede ingen salg, der ikke var indberettet.
- (277) Efter den endelige fremlæggelse påstod en bruger, at 2010 ikke er et egnet referenceår, da lagerbeholdningerne var unormalt lave sammenlignet med perioden fra 2006 til oktober 2009 (undersøgellesperioden i den oprindelige antidumpingundersøgelse).
- (278) Påstanden afvises, da enhederne i stikprøven i de aktuelle undersøgelser er forskellige fra stikprøven i den tidligere undersøgelse, og dermed er oplysningerne ikke sammenlignelige. Kommissionen begrænsede sin undersøgelse til den betragtede periode, især med hensyn til mikroøkonomiske data, og råder ikke over data vedrørende lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven i perioden forud for den betragtede periode. Den kinesiske regering erklærede, at lagerbeholdningerne i 2011 også er højere i betragtning af et fald på 3 % i EU-forbruget i det år. Imidlertid har dette forhold ingen indvirkning på tendensen i den betragtede periode.

6.5. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (279) De stikprøveudvalgte EU-producenters rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast udviklede sig således i den betragtede periode:

Tabel 11

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2010	2011	2012	Undersøgellesperiode
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af salgsomsætningen)	3 %	2 %	- 6 %	- 4 %
Indeks (2010 = 100)	100	66	- 200	- 134
Likviditet (EUR)	32 847 910	10 978 839	- 1 297 704	14 660 203
Indeks (2010 = 100)	100	33	- 4	45
Investeringer (EUR)	7 729 022	9 721 478	30 738 820	32 511 238
Indeks (2010 = 100)	100	126	398	421
Investeringsafkast	2 %	2 %	- 4 %	- 3 %
Indeks (2010 = 100)	100	69	- 184	- 137

Kilde : Oplysninger fra EU-producenterne i stikprøven

- (280) Kommissionen beregnede de stikprøveudvalgte EU-producenters rentabilitet som overskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. I den betragtede periode faldt de stikprøveudvalgte EU-producenters rentabilitet betydeligt fra 3 % til -4 %.
- (281) Nettolikviditeten er et udtryk for EU-producenternes evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. Likviditeten er faldet betydeligt i den betragtede periode (-55 %).

- (282) Omfanget af de stikprøveudvalgte EU-producenters investeringer steg i den betragtede periode. Stigningen var større i 2012 og i UP. De høje investeringsomkostninger skyldtes genopbygningen af ovnene. I denne kapitalintensive industri er det nødvendigt at genopbygge ovnene hvert 7. til 10. år, og omkostningerne hertil kan beløbe sig til 8-13 mio. EUR (angivet som et interval af fortrolighedshensyn). Investeringerne omfatter også væsentlige strukturelle investeringsomkostninger i forbindelse med forbruget af legeringer til bøsningerne og den tilbagevendende genopbygning.
- (283) Investeringsafkastet er fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Investeringsafkastet fulgte tydeligt samme negative udvikling som rentabiliteten. Forringelsen af investeringsafkastet er et tydeligt tegn på forværringen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation i den betragtede periode.
- (284) Ovennævnte sårbare finansielle situation opstod til trods for det stigende forbrug i den betragtede perioden som beskrevet i betragtning 217 og EU-erhvervsgrenens bestræbelser på at rationalisere produktionsomkostningerne som beskrevet i betragtning 244 og 337.
- (285) Undersøgelsen viste, at EU-producenterne i stikprøven ikke havde alvorlige vanskeligheder med at rejse kapital.
- (286) Efter den endelige fremlæggelse bemærkede flere parter, at investeringsniveauet var så højt for 2012 og UP, at disse høje investeringsomkostninger kunne være årsagen til, at EU-erhvervsgrenen ikke var rentabel i UP. Den kinesiske regering påstod desuden, at den nedsatte rentabilitet er direkte forbundet med stigningen i produktionsomkostningerne og faldet i produktionen som følge af genopbygningen af ovne.
- (287) Hertil skal for det første siges, at de 32 mio. EUR i investeringer i UP fra 1. oktober 2012 til 30. september 2013 delvis overlapper med 30 mio. EUR i 2012. For det andet var investeringerne i disse perioder nødvendige for ovngenopbygningerne, der foretages regelmæssigt i erhvervsgrenen, og de anses for at være foretaget i forbindelse med den almindelige virksomhed som anført i betragtning 241-250. For det tredje havde størrelsen af investeringerne indvirkning på EU-erhvervsgrenens resultater, fordi investeringerne genererer yderligere omkostninger. De største virkninger af investeringerne afspejles dog i balancen og ikke i resultatopgørelsen, hvor de tilbagevendende faste afskrivningsomkostninger fremgår, og kan derfor ikke i sig selv forklare den tabsgivende situation. Med hensyn til den kinesiske regerings påstand planlægges ovngenopbygninger omhyggeligt i forvejen. Kontinuiteten i forsyningen til kunderne sikres ved at opbygge stødpudlagre. Endelig fordeles disse investeringers indvirkning på omkostninger og virksomhedens resultater over flere år.
- (288) Flere parter påstod endvidere, at i) de højere investeringsomkostninger er afspejlet i lavere investeringsafkast for 2012 og UP (da nogle af investeringerne ikke giver øjeblikkelige afkast), og at ii) det ikke er rimeligt at tage et øjeblikksbillede af en toårig periode, der er tynget af omfattende investeringer, og på dette grundlag konkludere, at EU-erhvervsgrenens situation er forringet.
- (289) Investeringerne i ovnene er ikke usædvanlige for den betragtede periode. Undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenen siden 2004 har investeret i ovne næsten hvert år. Uanset det betragtede tidsrum vil ovnreparation eller -genopbygning derfor altid påvirke produktionsmængden og investeringsafkastet. Forværringen af rentabiliteten for EU-producenterne i stikprøven tydede på, at de ikke kunne fastsætte priser for den samme vare, der muliggjorde væsentlige investeringer for virksomhedens kontinuitet.
- (290) Den kinesiske regering hævdede, at en erhvervsgren først vil anvende tilgængelige midler, før den anvender lånte midler, og at det derfor er normalt, at likviditeten forværredes, da EU-producenterne i stikprøven investerede kraftigt i 2012 og UP. Den hævder endvidere, at en tabsgivende erhvervsgren ikke kunne have investeret så meget, som virksomhederne i stikprøven gjorde.
- (291) Erhvervsgrenen for varer af glasfiberfilamenter er en verdensomspændende industri med finansieringsmekanismer, som rækker ud over det finansielle aktionsområde for EU-producenterne i stikprøven. Investeringsituationer påvirker ikke nødvendigvis likviditeten. Derfor afvises disse påstande.

7. Konklusion om EU-erhvervsgrenens situation

- (292) Resultaterne af undersøgelserne bekræfter, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade som defineret i antidumpinggrundforordningens artikel 3, stk. 5, og antisubsidiegrundforordningens artikel 8, stk. 4.
- (293) Indførelsen af antidumpingforanstaltninger gjorde det muligt for EU-erhvervsgrenen at hæve priserne i 2011. Samtidig bestræbte den sig på at forbedre effektiviteten og produktiviteten. Selv om EU-forbruget har været stigende, var EU-erhvervsgrenen nødt til at sænke enhedssalgspriserne igen fra 2012 for at bevare sin markedsandel.
- (294) Analysen af prisunderbuddet, jf. betragtning 231, og EU-producenternes stadigt faldende salgspriser, jf. betragtning 263, viser tydeligt, at EU-producenterne har forsøgt at konkurrere på prisen med importen fra Kina og har indhentet prisforskellen. Dette har imidlertid medført en kraftig forringelse af EU-producenternes finansielle resultater, idet EU-erhvervsgrenen har meldt om tab siden 2012. Situationen er ikke holdbar på kort og mellemlang sigt.
- (295) Andre indikatorer udviklede sig også negativt, selv efter indførelsen af foranstaltninger mod Kina, f.eks. produktionen, produktionskapaciteten, beskæftigelsen, lagerbeholdningerne og likviditeten.
- (296) Resultaterne af begge undersøgelser bekræfter også, at de ændrede omstændigheder, der berettigede indledningen af den delvise antidumpinginterimsundersøgelse, nemlig omstruktureringen og lukningen af nogle af produktionsanlæggene i Unionen, jf. betragtning 244, er væsentlige og langvarige. Når et anlæg lukkes, demonteres det fuldstændigt. Endvidere er det yderst kapital- og tidskrævende at installere en ny ovn, og det kan ikke gøres på kort sigt. Den tid og de udgifter, det kræver at bygge et nyt anlæg med ovne, må derfor ikke undervurderes. Omstrukturering og nedlukning af nogle af anlæggene kan derfor anses for at være en omfattende og langvarig proces.
- (297) Flere parter hævdede, at der var tydelige tegn på, at erhvervsgrenen ikke led skade. Påstandene behandles i de følgende betragtninger.
- (298) CCCLA anførte, at en af EU-producenterne, 3B Fibreglass, i 2012 blev opkøbt af Binanigruppen, og at EU-erhvervsgrenen overordnet set måtte klare sig godt, da ingen rationel erhvervsdrivende ville investere i en erhvervsgren, der ikke klarede sig godt. De citerer også Braj Binanis årsrapport fra 2013, hvori der står at, »De to fremstillingsenheder i Belgien og Norge vurderes generelt at have gode resultater«. Ydermere anførte CCCLA, at to EU-producenters omsætning steg mellem 2010 og undersøgelsesperioden, og at EU-erhvervsgrenen derfor tydeligvis ikke lider nogen skade.
- (299) Det er korrekt, at den indiske Binanigruppe opkøbte 3B Fibreglass i 2012. Uanset hvilke bevæggrunde Binanigruppen har haft, henviser Kommissionen dog til resultaterne af undersøgelsen, der viser, at EU-erhvervsgrenen har mistet markedsandele og rentabilitet. Citatet bør ses i sammenhæng, og den fulde ordlyd er: »De to fremstillingsenheder i Belgien og Norge vurderes generelt at have gode resultater, og kapaciteten blev til dels begrænset af hensyn til den mindre efterspørgsel på markedet. Øgningen af produktionen til normal effektivitet forløb fint. Den gennemsnitlige fortjeneste var dog forholdsvis lav på grund af billig import fra Asien.«
- (300) Påstanden om, at EU-erhvervsgrenen ikke lider skab, fordi to EU-producenter havde en stigende omsætning mellem 2010 og UP, er misvisende og ikke korrekt. I sin analyse tog CCCLA udgangspunkt i omsætningen udtrykt i kg. Der kan imidlertid ikke drages nøjagtige konklusioner ved kun at se på større salgsmængder, da der ikke tages højde for prisniveauet for dette salg og derfor heller ikke for virkningen for virksomhedens rentabilitet.
- (301) Den kinesiske regering hævdede, at eftersom APFE-medlemmerne investerer i kapacitetsforøgelser i og uden for Unionen (f.eks. Kina, Rusland, Indien og Tunesien), er der tydelige tegn på, at de ikke lider skade.
- (302) Denne skadesundersøgelse drejer sig om, hvor godt EU-producenterne klarer sig på EU-markedet. Som det fremgår af tabel 4, var der en mindre kapacitetsforøgelse på 1 % i EU-erhvervsgrenen i 2011, hvorefter kapaciteten faldt med 5 procentpoint mod udgangen af UP. Der er derfor ingen kapacitetsforøgelse i Unionen. Da mange producenter af glasfiberfilamenter er multinationale virksomheder, er det imidlertid ikke overraskende, at disse virksomheder også investerer uden for Unionen, når der er en forretningsmulighed. Der investeres i ekstra kapacitet uden for Unionen for at opfylde behovene på nye markeder og med udsigten til at skabe en fortjeneste. Der oprettes også anlæg i disse områder for at være tæt på kunderne. Den forretningsmæssige beslutning om, hvorvidt

der skal oprettes anlæg uden for Unionen eller ej, er dog på ingen måde forbundet med det forhold, at EU-producenterne lider skade. Lignende påstande om store investeringer foretaget af EU-erhvervsgruppen behandles i nedenstående afsnit om selvforskyldt skade.

- (303) Flere parter har hævdet, at der ikke foreligger skade, eftersom nogle EU-producenter har meddelt, at deres priser på den samme vare vil stige fra januar 2014 for at kompensere for de vedvarende stigninger i udgifterne til råmaterialer, energi og transport.
- (304) For det første vedrører prisniveauet i 2014 begivenheder efter UP. For det andet har EU-erhvervsgruppen i løbet af de seneste år absorberet de fleste sådanne prisstigninger gennem øget produktivitet. Der kommer dog et tidspunkt, hvor det er langt vanskeligere at øge produktiviteten yderligere på kort sigt. Eftersom EU-erhvervsgruppen led tab i UP, og da det ikke længere er muligt at absorbere disse prisstigninger, kan det ikke undgås, at sådanne stigninger væltes over på kunderne, hvilket medfører en risiko for yderligere tab af markedsandele. På grundlag af ovenstående blev påstandene afvist.

E. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

- (305) I overensstemmelse med antidumpinggrundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, og antisubsidiegrundforordningens artikel 8, stk. 6 og 7, blev det undersøgt, om dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina havde forvoldt EU-erhvervsgruppen skade i et omfang, der kan betragtes som væsentligt.
- (306) Andre kendte faktorer end dumpingimporten, der samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgruppen skade, blev også undersøgt for at sikre, at eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten og den subsidierede import.

1.1. Virkningerne af dumpingimporten og den subsidierede import

- (307) Undersøgelserne viste, at dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina på trods af de gældende antidumpingforanstaltninger steg i mængde (32 %) i den betragtede periode, når 2009 anvendes som referenceår. Det medførte, at Kinas markedsandel steg fra 13-18 % i 2009 til 15-20 % ved udgangen af UP.
- (308) Samtidig og på trods af stigningen i forbruget faldt EU-erhvervsgruppen markedsandel med tre procentpoint i den betragtede periode.
- (309) Gennemsnitspriserne for dumpingimporten og den subsidierede import faldt med 8 % mellem 2010 og UP og var lavere end EU-erhvervsgruppen priser i samme periode.
- (310) EU-erhvervsgruppen var stadig rentabel i 2010 og 2011 og kom til at lide tab senere, hvilket faldt sammen med stigningen i dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina. Selv efter at have sænket salgsprisen lykkedes det ikke EU-erhvervsgruppen at bevare sin markedsandel. Prisfaldet skete på bekostning af rentabiliteten, hvilket førte til en tabsgivende situation.
- (311) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at prisniveauet for dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina sammen med den større mængde havde en væsentlig negativ indvirkning på EU-erhvervsgruppen økonomiske situation og derfor spillede en afgørende rolle i den væsentlige skade, som EU-erhvervsgruppen har lidt.
- (312) Efter den endelige fremlæggelse påstod flere parter, at der mangler en analyse, der dokumenterer, at importen fra Kina forvoldt EU-erhvervsgruppen faldende priser og den skade, EU-erhvervsgruppen har lidt, og at Kommissionen blot forlader sig på tidsmæssige sammenfald i sin analyse. Parterne henviser til panelberetningen i sagen Kina/røntgenudstyr: »Panellet anerkender, at en overordnet sammenhæng mellem dumpingimporten og skaden for den nationale erhvervsgruppe kan tyde på, at der foreligger en årsagssammenhæng. En sådan sammenfaldsanalyse kan imidlertid ikke afgøre spørgsmålet om årsagssammenhæng; årsagssammenhæng og sammenhæng er to forskellige begreber. Under omstændighederne i denne sag [...] løses spørgsmålet om årsagssammenhæng ikke ved en sådan generel konklusion om sammenfald«⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Panelberetning — Kina — Definitive Anti-Dumping Duties on X-Ray Security Inspection Equipment from the European Union — WT/DS425/R, punkt 7.247.

- (313) Konklusionerne er imidlertid baseret på en analyse af en omfattende liste over indikatorer. Som beskrevet i afsnit D omfattede undersøgelsen af indvirkningen af dumpingimporten og den subsidierede import en vurdering af alle de relevante økonomiske faktorer og forhold, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation. Mange indikatorer pegede på en skadelig situation. I en sådan situation var EU-erhvervsgrenens eneste grund til at sænke priserne at bevare markedsandele eller i det mindste ikke at tabe yderligere markedsandele, når den er udsat for konkurrence på prisen. Efter indførelsen af de oprindelige foranstaltninger var EU-erhvervsgrenen i stand til at øge sine priser i 2011, men blev i de følgende år nødt til at sænke priserne, mens produktionsomkostningerne ikke faldt. Som nærmere beskrevet i betragtning 320-335 skete eksporten fra tredjelande hovedsagelig til høje priser i hele den betragtede periode, og tredjelandenes markedsandel forblev ret stabil og faldt endda fra 2011. EU-erhvervsgrenen sænkede derfor ikke sine priser på grund af importen fra tredjelande, men på grund af dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina til lave priser. Siden 2011 er kun importen fra Kina steget betydeligt, kun importen fra Kina har taget markedsandele fra EU-erhvervsgrenen, og kun priserne på importen fra Kina er faldet. På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenens faldende priser og den skade, EU-erhvervsgrenen har lidt, var forårsaget af stigningen i dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina. Andre faktorer, der kunne bryde denne årsagssammenhæng, analyseres nedenfor.
- (314) CCCLA og den kinesiske regering hævdede, at der ikke foreligger pristryk eller prisdæmpning, eftersom »EU-producenteres salgsprisedsættelse ikke er betydelig, da den toppede med kun 2 % i løbet af den betragtede periode«. En række parter hævdede også, at et fald på 1 % i EU-salget, en stigning på 2 % i markedsandelen for importen fra Kina og et fald på 3 % i EU-erhvervsgrenens markedsandel ikke berettiger til de foreslåede drastiske foranstaltninger.
- (315) Kommissionen gentager som anført ovenfor, at EU-erhvervsgrenen efter den midlertidige told i september 2010 kunne hæve priserne i 2011. Fra 2011 faldt enhedssalgspriserne imidlertid med 10 %. Der er derfor klart et væsentligt fald i salgspriserne. Selv om der er antidumpingforanstaltninger i kraft led EU-erhvervsgrenen fortsat under faldende salgsmængder, priser og markedsandele, samtidig med at importen fra Kina steg i salgsmængde og markedsandele til et niveau, der er væsentligt højere end i undersøgelsesperioden i den oprindelige undersøgelse. Når der er indført foranstaltninger, forventes EU-erhvervsgrenen sædvanligvis at komme sig efter virkningerne af tidligere dumping eller subsidiering. Dette var tydeligvis ikke tilfældet. Efter tegn på genopretning umiddelbart efter indførelsen af foranstaltninger forværredes EU-erhvervsgrenens situation yderligere i løbet af den betragtede periode.
- (316) En ikke-forretningsmæssigt forbundet importør anførte, at EU-producenterne ikke behøvede at sænke priserne i det omfang, de har gjort det, da efterspørgslen var større end udbuddet på EU-markedet. Den kinesiske regering hævdede, at faldet i EU-erhvervsgrenens salgspriser samt faldet i priserne på importen fra Kina ikke kan ses isoleret fra den globale prisudvikling for den pågældende vare, og at de nævnte forhold er i overensstemmelse med de normale markedsvilkår. Desuden hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen ikke undersøgte, om markedet ville tillade prisforhøjelser i 2011 (efter indførelsen af foranstaltninger i den tidligere undersøgelse) på baggrund af de globale forhold, og i givet fald i hvilket omfang. Desuden har Kommissionen fejlagtigt afvist at acceptere dokumentation om EU-producenteres prisstigninger efter UP, og regeringen henviser i denne sammenhæng til sagerne om solcelleglas og telefaxapparater til privat brug ⁽¹⁾.
- (317) Kommissionen fandt, at påstanden om, at efterspørgslen oversteg udbuddet, var ubegrundet. De tabte markedsandele og større lagerbeholdninger viser ikke, at efterspørgslen var større end udbuddet, snarere det modsatte. Med hensyn til den kinesiske regerings påstand er den betragtede prisudvikling relateret til salget på EU-markedet og ikke på globalt plan. På EU-markedet sker konkurrencen mellem den samme vare og den pågældende vare på priseniveau. Som påvist ovenfor kan prisfaldet ikke tilskrives andre faktorer end denne pris konkurrence (i lyset af de relativt stabile produktionsomkostninger og EU-forbruget). Desuden har den kinesiske regering ikke fremlagt yderligere oplysninger om den globale prisudvikling. Denne påstand blev derfor anset for at være ubegrundet. Med hensyn til påstanden om prisstigninger efter UP er hændelser efter UP ikke omfattet af denne undersøgelse. Under alle omstændigheder er der ikke blevet forelagt vægtig dokumentation for faktiske prisstigninger, der skulle have fundet sted efter UP. Derfor afvises denne påstand.
- (318) Endvidere hævdede CCCLA, at der vedrørende faldet på 8 % i de gennemsnitlige priser på importen fra Kina, jf. betragtning 226, burde tages hensyn til priserne justeret for told og håndtering, antidumpingtold, importørernes

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 471/2014 af 13. maj 2014 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 142 af 14.5.2014, s. 23, betragtning 319). Rådets forordning (EF) nr. 495/2002 af 18. marts 2002 om ophævelse af forordning (EF) nr. 904/98 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af telefaxapparater til privat brug med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Japan, Republikken Korea, Malaysia, Singapore, Taiwan og Thailand (EFT L 78 af 21.3.2002, s. 1, betragtning 12).

fortjenstmargen samt salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger, der bæres af importørerne. De justerede priser ville i så fald være på niveau med EU-erhvervsgrenens salgspriser som anført i tabel 7 og kunne derfor ikke have haft en afgørende indflydelse på den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

- (319) Ved indikatoranalysen sammenlignes cif-værdien af de eksporterende producenters salg, jf. tabel 3, med EU-producenternes priser ab fabrik, jf. tabel 7. Denne metode er nøjagtig til at analysere udviklingstendenser. Hvad angår beregningerne af underbuds- og skadesmargenerne blev der faktisk anvendt justerede priser som nævnt i betragtning 231. I denne forbindelse understreger Kommissionen, at underbud blot er én indikator, der skal undersøges, men at alle skadesindikatorer bør ses samlet med henblik på analysen. Derfor afvises påstanden.

1.2. Virkningerne af andre faktorer

1.2.1. Import fra andre lande

- (320) Mængden af import fra tredjelande, de gennemsnitlige enhedspriser og markedsandelen i den betragtede periode fremgår af tabellen.

Tabel 12

Importmængde (ton), gennemsnitlige enhedspriser (EUR/ton)

		2010	2011	2012	Undersøglesperiode
Tredjelande i alt	Mængde (ton)	128 378	182 601	183 446	174 553
	Indeks (2010 = 100)	100	142	143	136
	Markedsandel	14-19 %	22-27 %	21-26 %	20-25 %
Malaysia	Mængde (ton)	37 919	70 847	60 931	60 841
	Gennemsnitspris pr. ton (EUR)	980	1 029	998	958
	Markedsandel	2-7 %	7-12 %	5-10 %	5-10 %
Norge	Mængde (ton)	25 204	30 496	33 277	30 781
	Gennemsnitspris pr. ton (EUR)	1 167	1 044	1 006	944
	Markedsandel	0-5 %	1-6 %	1-6 %	1-6 %
Tyrkiet	Mængde (ton)	18 430	20 017	23 235	19 233
	Gennemsnitspris pr. ton (EUR)	1 199	1 231	1 064	1 067
	Markedsandel	0 % -5 %	0-5 %	0 % -5 %	0-5 %

Kilde: Eurostat (Comext)

- (321) Den pågældende vare importeres ud over fra Kina hovedsageligt fra Malaysia, Norge og Tyrkiet. En mindre mængde importeres også fra Mexico, USA og Taiwan. Tredjelandenes samlede marked var kendetegnet ved en markant stigning mellem 2010 og 2011. Derefter faldt markedsandelen i UP.

- (322) Priserne på størstedelen af importen fra tredjelande (med undtagelse af nogle små mængder fra Taiwan) var væsentlig højere end prisen på importen fra Kina. Endvidere var de samlede gennemsnitspriser på importen fra andre lande højere end eller på niveau med EU-erhvervsgrenens priser.
- (323) Malaysia tegnede sig for den største andel af import fra tredjelande til Unionen (40 %). Importen fra Malaysia var dog begrænset til én type varer af glasfiberfilamenter, nemlig afhuggede tråde. Malaysias markedsandel på EU-markedet steg i den betragtede periode. Importpriserne på afhuggede tråde fra Malaysia var i gennemsnit også højere end dem fra Kina og næsten lige så høje som priserne hos EU-erhvervsgrenen. Malaysias priser forhindrede heller ikke EU-producenternes priser i at stige mellem 2010 og 2011, hvor der blev indført midlertidig told mod Kina. Hvis Malaysias priser virkelig forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, kunne EU-producenterne ikke have hævet priserne, da den foreløbige antidumpingtold på importen fra Kina blev indført. Importen fra Malaysia konkurrerer med EU-erhvervsgrenens produktion, men har været stabil i hele den betragtede periode hvad angår pris, varetype og mængder.
- (324) Importen fra Norge udgjorde den andenstørste andel af importen fra tredjelande til Unionen. Norges markedsandel på EU-markedet var stabil i den betragtede periode. De gennemsnitlige importpriser pr. varetype fra Norge har været højere end priserne fra Kina. Importen fra Norge består mest af rovings, der fremstilles af en enkelt virksomhed tilhørende samme gruppe som en af EU-producenterne. Desuden sælges hele den norske produktion gennem EU-producenten. Derfor anses Norge ikke for at være et konkurrerende tredjeland.
- (325) Importen fra Tyrkiet udgjorde den tredjestørste andel af importen fra tredjelande til Unionen. Tyrkiets markedsandel på EU-markedet var stabil i den betragtede periode. I gennemsnit har importpriserne pr. varetype af den samme vare også været væsentligt højere end priserne fra Kina.
- (326) Den kinesiske regering påstod endvidere, at EU-lagrene blev større i 2011 efter en kraftig stigning i importen fra tredjelande, mens importen fra Kina faldt i det samme år.
- (327) Det stemmer, at importen fra Kina faldt mellem 2010 og 2011, og at importen fra tredjelande steg i samme periode. EU-erhvervsgrenen var imidlertid stadig rentabel i 2010 og 2011 og kom til at lide tab senere, hvilket faldt sammen med stigningen i dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina. Importen fra tredjelande faldt efter 2011 og kan derfor ikke være grunden til, at EU-erhvervsgrenen senere blev tabsgivende. Af ovennævnte grunde er det rimeligt at konkludere, at selv om importen fra andre lande kan have påvirket EU-erhvervsgrenen negativt, har det ikke været i et sådant omfang, at den kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina og skaden for EU-erhvervsgrenen.
- (328) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede flere parter, at den varesammensætning, som blev anvendt i underbudsanalysen (prissammenligninger mellem producenter fra Kina og EU-producenter), ikke blev anvendt for importen fra tredjelande. Den kinesiske regering anmodede udtrykkeligt om oplysninger om varesammensætningen i importen fra tredjelande, som ikke fremgår af Eurostats statistikker.
- (329) Kommissionen tog fuldt ud højde for varesammensætningen i analysen af importen fra tredjelande ved at sammenligne tredjelandenes priser pr. varetype med de tilsvarende EU-priser pr. varetype. Da der for de tre tredjelande kun er én producent kunne ingen specifikke oplysninger offentliggøres af fortrolighedshensyn.
- (330) Den kinesiske regering påstod, at Kommissionens konklusion om, at en del af importen fra tredjelande kan have påvirket situationen for EU-producenterne, men ikke brød årsagssammenhængen, ikke er objektiv eller baseret på en begrundet analyse.
- (331) De tre vigtigste tredjelande, der eksporterede den samme vare til Unionen, var Malaysia, Norge og Tyrkiet. Som allerede anført ovenfor var den malaysiske import begrænset til én varetype til ca. samme priser som EU-erhvervsgrenens priser. Den norske producent betragtes ikke som konkurrence fra et tredjeland af de ovenfor anførte grunde. Markedsandelen for importen fra Tyrkiet er forblevet stabil og relativt lav i mængde i løbet af den betragtede periode. Påstanden om, at importen fra tredjelande brød årsagssammenhængen, afvises.

- (332) Den kinesiske regering påstod også, at Kommissionen så bort fra virkningerne af importen fra Taiwan og Mexico, hvis priser og mængder er ændret betydeligt.
- (333) I betragtning af de begrænsede importmængder fra Taiwan og Mexico kunne denne import ikke have brudt årsagssammenhængen.
- (334) Den kinesiske regering hævdede desuden, at Kommissionen i sin analyse af lageropkøbet af kinesiske varer så bort fra det forhold, at importen fra tredjelande mellem 2010 og 2011 steg med mere end 40 %.
- (335) Statistikkerne viser (jf. betragtning 224), at lageropkøbet af kinesiske varer fandt sted i andet og tredje kvartal af 2010 (til forbrug inden udgangen af 2010/begyndelsen af 2011 på grund af den begrænsede holdbarhed). Stigningen i importen fra tredjelande blev registreret i 2011, hvor virkningen af lageropkøbet var ophørt, og hvor foranstaltningerne mod importen fra Kina trådte i kraft, hvilket viste sig at være til gavn for producenterne fra tredjelande. Derfor blev denne påstand afvist.

1.2.2. Produktionsomkostninger

- (336) Flere parter anførte, at stigningen i EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger, der hovedsageligt skyldtes stigningen i udgifterne til råmaterialer, energi, transport og personale, påvirkede EU-erhvervsgrenens rentabilitet negativt. En part fremhævede også det forhold, at kunderne ikke returnerede spoler, som en væsentlig omkostningsfaktor, uden at uddybe de omkostningsmæssige følger nærmere. De understøttede disse påstande med udtalelser fra EU-producenterne om, at de rent faktisk oplevede øgede udgifter.
- (337) Det er korrekt, at EU-erhvervsgrenen oplevede øgede udgifter til råmaterialer, energi, transport og personale. Som det fremgår af tabel 8 steg EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger pr. ton dog i gennemsnit kun med 1 % mellem 2010 og UP. Det betyder, at EU-erhvervsgrenen kunne udligne de fleste omkostningsstigninger gennem effektivitetsforbedringer og større produktivitet. Det konkluderes derfor, at stigningen i produktionsomkostningerne ikke medvirkede til skaden og derfor ikke kunne bryde årsagssammenhængen.
- (338) Efter den endelige fremlæggelse gentog en række parter deres påstande uden at fremkomme med nye argumenter.

1.2.3. Udviklingen i forbruget

- (339) Som nævnt ovenfor steg EU-forbruget med 3 % mellem 2010 og UP. Forbruget forventes at stige yderligere på grund af de nye anvendelser, hvortil den samme vare benyttes, som anført af både EU-erhvervsgrenen og mange brugere. EU-erhvervsgrenen kunne dog ikke opretholde sin markedsandel og mistede en del af den, mens dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina har fået en stadig større markedsandel siden 2011. Derfor kunne ændringer i EU-forbruget ikke have brudt årsagssammenhængen mellem skaden og dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina.

1.2.4. Utilstrækkelig produktionskapacitet og utilstrækkelige lagre i Unionen

- (340) Den kinesiske regering hævdede, at eventuel skade skyldtes EU-producenternes utilstrækkelige produktionskapacitet. Den kinesiske regering henviste til en række regnskaber fra EU-producenter. I 3B Fibreglass' regnskab for 2010 står der: »vores begrænsede produktionskapacitet har ikke gjort det muligt at få yderligere markedsandele« og »har tvunget os til at håndtere vores kunders efterspørgsel med begrænsede beholdninger«. I 3B Fibreglass' regnskab for 2011 står der: »Tegnene på den økonomiske genopretning i 2010 blev bekræftet i første halvår af 2011, men da virksomhedens produktionsresultater var lavere end forventet i det første kvartal, kunne vi ikke drage fuld fordel af den øgede aktivitet, og vi måtte derfor begrænse vores kontraktmæssige aftaler i 2011«. I Lanxess' regnskab for 2011 står der: »I 2011 kørte glasfiberproduktionen hos Lanxess på fuld kapacitet« og »I andet kvartal af 2012 vil den planlagte afbrydelse af oven 1 vare næsten 10 uger, og den årlige produktion vil derfor være 14 % lavere i 2012«.

- (341) Lagerbeholdningerne i 2010 var faktisk lave, jf. tabel 10. Det skyldtes en nedsættelse af produktionsniveauet i 2009, da flere produktionslinjer blev afviklet, midlertidigt lukket eller indskrænket på grund af prisfaldet og tabet af markedsandele, som var forårsaget af dumpingimporten fra Kina ⁽¹⁾. EU-erhvervsgrenen øgede dog sine lagerbeholdninger med mere end 150 % i 2011 og har fortsat øget dem lige siden. Det er ikke retvisende at henvise til nogle knappe lagerbeholdninger, der kun vedrører 2010; man bør i stedet se på tendenserne for hele den betragtede periode.
- (342) Ydermere henviser nogle af citaterne til lavere produktionsresultater som følge af reparation/genopbygning af ovne. Som forklaret i betragtning 241 er sådanne reparationer/genopbygninger en naturlig del af denne erhvervsgren, og det er almindelig praksis at opbygge lagerbeholdningen forud for en reparation/genopbygning for at kunne fortsætte leveringen til vigtige kunder.
- (343) EU-erhvervsgrenen kunne desuden investere i mere kapacitet, hvis der var lige konkurrencevilkår, der gjorde det muligt for EU-erhvervsgrenen at opnå en fortjeneste, der berettiger til og muliggør kapacitetsudvidelse.
- (344) EU's produktionskapacitet og lagre vurderes ikke at være utilstrækkelige og kunne derfor ikke have medvirket til skaden og kunne følgelig ikke have brudt årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den subsidierede import og den skade, EU-erhvervsgrenen har lidt.

1.2.5. Virkningen af den økonomiske krise

- (345) Flere parter hævdede, at den skade, EU-erhvervsgrenen havde lidt, skyldtes den økonomiske krise, som havde medført et kraftigt fald i efterspørgslen fra brugerindustrierne (såsom bilindustrien og vindenergimarkedet).
- (346) Den kinesiske regering citerede udtalelser fra flere EU-producenter, bl.a. regnskabet for 2010 fra European Owens Corning Fibreglass SPRL (»EOCF«), hvor der står: »Faldet forklares til dels af denne aktivitets store afhængighed af vindenergimarkedet, hvis situation fortsat forværres, da de involverede aktører har vanskeligt ved at finansiere nye projekter«, og i Lanxess' regnskab for 2011, står der: »Efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger mod import fra Kina var Lanxess i stand til at hæve sine salgspriser. I andet halvår af 2011 ser vi dog en nedgang på 16 % sammenlignet med 2010 på grund af den økonomiske afmatning«, og i EOFC's regnskab for 2012 står der, at omsætningen i 2012 »hovedsageligt skyldes den fortsatte økonomiske krise, der forhindrede dem i at udnytte kapaciteten fuldt ud«.
- (347) Der var faktisk et fald på 3 % i EU-forbruget af varer af glasfiberfilamenter mellem 2010 og 2011. Ved udgangen af UP var EU-forbruget dog igen steget med 6 procentpoint.
- (348) Udtalelsen om, at en af virksomhederne måtte sænke sine priser med 16 % i andet halvår af 2011 sammenlignet med 2010, giver kun et delvist billede af situationen i 2011. Undersøgelsen afslørede, at enhedsprisen var steget med 8 % i hele 2011 (sammenlignet med 2010).
- (349) Endvidere var EU-erhvervsgrenen stadig rentabel i 2010 og 2011 og kom til at lide tab senere, hvilket faldt sammen med stigningen i dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina, der underbød EU-erhvervsgrenens priser.
- (350) Den økonomiske afmatning mellem 2010 og 2011 kan anses for at have medvirket til at forringe EU-erhvervsgrenens økonomiske situation. Den økonomiske afmatning forklarer imidlertid ikke, hvorfor EU-erhvervsgrenen var tabsgivende mellem 2012 og UP. De største tab skete først efter den økonomiske afmatning på et tidspunkt, hvor forbruget igen var stigende.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 812/2010, betragtning 69 (EUT L 243 af 16.9.2010, s. 47).

- (351) Med hensyn til citatet fra Owens Corning fra 2011 er det vigtigt at bemærke, at citatet kommer fra EOCF, som er Owens Corning's handelsenhed for alle virksomhedens handelsaktiviteter i Europa og Mellemøsten. Ud over den samme vare solgte EOCF i perioden også ikke-vævede varer, stof, tagdækningsprodukter (»shingles«) og isoleringsprodukter, som ikke er omfattet af sagen. Citatet drejer sig derfor ikke specifikt om den samme vare på EU-markedet.
- (352) Med hensyn til citatet fra Owens Corning fra 2012 drejer det sig specifikt om de tekstilaktiviteter, som EOCF udfører på et af sine anlæg. Da tekstiler ikke er en del af den samme vare, er citatet ikke relevant.
- (353) I betragtning af ovenstående forhold kunne den økonomiske afmatning have påvirket EU-erhvervsgrenen negativt, men ikke i et sådant omfang, at den kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den subsidierede import og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.

1.2.6. Konkurrenceevne for dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina

- (354) Nogle parter hævdede, at det var EU-erhvervsgrenens forældede teknologi sammenlignet med den moderne teknologi, der anvendes af de kinesiske eksporterende producenter, der forvoldte skade, snarere end dumping eller subsidiering af den pågældende vare.
- (355) Undersøgelsen bekræftede imidlertid, at EU-erhvervsgrenen også har tidssvarende produktionsprocesser. Påstanden om, at EU-erhvervsgrenens teknologi ville bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den subsidierede import og den skade, EU-erhvervsgrenen har lidt, afvises derfor.

1.2.7. Selvforskyldt skade

- (356) Flere parter hævdede, at skaden kunne være selvforskyldt, da i) EU-erhvervsgrenens priser i 2014 var lavere end de priser, sådanne parter fik oplyst af kinesiske eksporterende producenter, da ii) investeringer foretaget af ansøgerne i de senere år strider mod, at der skulle være forvoldt skade, da store investeringer er vanskeligt forenelige med en erhvervsgren, der lider tab, og da investeringerne ikke førte til en større markedsandel for EU-erhvervsgrenen, da iii) investeringer foretaget af ansøgerne kunne være foretaget i omstrukturering og installation af ekstra kapacitet til produktion af »forkerte« varer af glasfiberfilamenter, f.eks. varer, på hvilke der er mindre efterspørgsel, og ikke f.eks. på afhuggede tråde, som parterne hævder, der var betydelig efterspørgsel og faktisk en eventuel forsyningsmangel på i Unionen.
- (357) Med hensyn til den første påstand om EU-producenternes lavere priser bør det bemærkes, at denne påstand vedrører en hændelse efter UP, og prisniveauet i 2014 kunne ikke tages i betragtning. Eftersom ovnene er i drift døgnet rundt, og det er meget dyrt at bremse produktionen, har EU-erhvervsgrenen endvidere forsøgt at bevare markedsandele ved at sælge til lavere priser og er derfor stadig ved at dække en del af sine faste omkostninger.
- (358) Hvad angår EU-erhvervsgrenens store investeringer de senere år bør man huske, at det i denne kapitalintensive erhvervsgren er nødvendigt at genopbygge ovnene hvert 7. til 10. år, og omkostningerne hertil kan beløbe sig til 8-13 mio. EUR (angivet som et interval af fortrolighedshensyn). En stor del af de øvrige, mere strukturelle, høje investeringsomkostninger er forbundet med forbruget af legeringer i bøsningerne og den følgende genopbygning af bøsningerne. Disse investeringer er derfor en naturlig del af erhvervsgrenen og er nødvendige for at bevare den aktuelle kapacitet. Det er også nødvendigt at investere i FoU for at kunne blive på markedet og opfylde kundernes behov.
- (359) Hvad angår den tredje påstand om angiveligt »forkerte« investeringer i andre varer end afhuggede tråde bør det bemærkes, at i) EU-erhvervsgrenen omstrukturerede for at kunne udbyde en bred vifte af varer. Der blev ikke forelagt beviser for, at denne type omstrukturering ikke var økonomisk rentabel, og at ii) den indstillede produktion af afhuggede tråde, der skete på grund af omstruktureringen i de senere år, blev overført til et andet produktionsanlæg, der blev ombygget.
- (360) Den kinesiske regering påstod, at EU-producenterne oplagrede importen fra tredjelande, og citerede en EU-producent's regnskab for 2011, hvor der stod: »Varelagrene (21,4 mio. EUR pr. 31. december 2011) bliver større på grund af den globale afmatning i vores forretninger i årets andet halvår, idet lagerbeholdningen består af op til 75 % færdigvarer importeret fra virksomheder i [...] [vores] gruppe uden for Europa, mens resten hovedsageligt er materialer og varer, der er nødvendige for tekstilaktiviteterne«.

- (361) Forøgelsen af denne EU-producents rapporterede lagerbeholdninger i 2011 skyldes, at denne oplagrer for at kunne forsyne et af sine anlæg uden for Unionen, da det pågældende anlæg genopbyggede en ovn i 2012. Der ville ikke være blevet importeret fra andre anlæg uden for Unionen, hvis varerne til anlægget uden for Unionen kunne være blevet fremstillet i Unionen.
- (362) Efter den endelige fremlæggelse anmodede den kinesiske regering om, at det blev gjort klart, om denne import kom fra Kina eller andre steder, og i hvor store mængder. Imidlertid købte EU-producenterne i stikprøven ikke den pågældende vare fra Kina i den betragtede periode.
- (363) Den kinesiske regering påstod også, at skaden kunne være selvforskyldt, da EU-producenten 3B Fibreglass besluttede at genopbygge lagerbeholdningen for BASF i 2011 på et tidspunkt, hvor produktionen var utilstrækkelig. Regeringen citerer følgende fra 3B Fibreglass' regnskab for 2011: »for at genopbygge vores lagerbeholdning for BASF og for at gå i gang med koldreparationen af ovn nr. 2.«.
- (364) Det er imidlertid normal forretningspraksis at sikre en tilstrækkelig lagerbeholdning til at kunne opfylde kontraktmæssige forpligtelser med vigtige kunder. Endvidere henviser citatet også til en planlagt ovngenopbygning, der kræver lageropbygning, så der kan leveres til kunderne (og så 3B's kontraktmæssige leveringsaftaler kan overholdes), mens reparationen står på.
- (365) I betragtning af ovenstående afvises påstanden om selvforskyldt skade, der ville bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den subsidierede import og den skade, EU-erhvervsgrenen har lidt.

1.2.8. EU-producenternes eksportsalg og udflytninger for at være tættere på markederne

- (366) Den kinesiske regering hævder, at den påståede skade, hvis den findes, blev forårsaget af beslutningen om at flytte tættere på brugerindustrierne. Den tilføjer, at dette ikke kun sker på EU-plan, men også på globalt plan. Den kinesiske regering anfører, at EU-producenten P+D udvidede sine aktiviteter i Rusland og Indien, EU-producenten 3B i Tunesien, EU-producenten PPG i Kina og EU-producenten Ahlstrom flyttede sin produktion fra Europa til Kina først i 2011 for bedre at tjene behovene på de voksende vindenergimarkeder i Asien og især i Kina.
- (367) Da mange producenter af glasfiberfilamenter er multinationale virksomheder, er det ikke overraskende, at disse virksomheder også investerer uden for Unionen, når der er en forretningsmulighed. Der investeres i ekstra kapacitet uden for Unionen for at opfylde behovene på nye markeder og med udsigten til at skabe en fortjeneste. Der oprettes anlæg i disse områder for at være tæt på kunderne. Den forretningsmæssige beslutning om, hvorvidt der skal oprettes anlæg uden for Unionen eller ej, er dog på ingen måde forbundet med det forhold, at EU-producenterne lider skade.
- (368) Efter den endelige fremlæggelse gentog den kinesiske regering sin påstand om, at store oversøiske investeringer har flyttet produktionen, beskæftigelsen og eksportsalg væk fra Unionen og dermed forvoldt skade.
- (369) Denne påstand er ikke dokumenteret. Producenter af glasfiberfilamenter arbejder ud fra en model om regional nærhed, hvor kunder modtager leverancer fra produktionsanlæg i deres respektive regioner. Indikatorerne for kapacitet og beskæftigelse viser ikke, at der blev foretaget potentielle store oversøiske investeringer til skade for Unionens aktiviteter.
- (370) Den kinesiske regering hævdede også, at faldet i EU-erhvervsgrenens eksportsalg havde alvorlige negative virkninger, som ikke blev analyseret af Kommissionen.
- (371) I de aktuelle undersøgelser tegnede EU-erhvervsgrenens eksportsalg (til forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne kunder) sig for mellem 11 % og 13 % af EU-erhvervsgrenens samlede salg (til forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne kunder) fra 2010 til udgangen af UP. Under den oprindelige antidumpingundersøgelse svingede denne andel ligeledes mellem 10 % og 14 % fra 2006 til september 2009. I betragtning af, at udsvingene i eksportmængderne ikke er væsentlige, og i overensstemmelse med eksportmængderne i den tidligere antidumpingundersøgelse havde eksportsalgets udvikling ikke alvorlige negative virkninger som påstået ovenfor.
- (372) I lyset af ovenstående medvirkede EU-producenternes eksportsalg og udflytninger ikke til skaden og kunne følgelig ikke bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den subsidierede import og den skade, EU-erhvervsgrenen har lidt.

1.2.9. EUR/USD-vekselkurs

- (373) Den kinesiske regering hævdede, at kinesiske leverancer indebærer risici forbundet med en mere kompleks logistik og valutakurssvingninger, og at kunderne derfor ikke ønsker at blive for eksponerede over for sådanne risici. En bruger anførte, at de kinesiske priser på varer af glasfiberfilamenter er stærkt afhængige af vekselskursen mellem EUR og USD. Da USD er blevet gradvist svagere sammenlignet med EUR siden 2000, kunne dette angiveligt have brudt årsagssammenhængen.
- (374) I starten af 2000 var EUR faktisk svagere sammenlignet med USD end i dag. Det bør dog bemærkes, at EUR/USD-vekselskursen var forholdsvis stabil i den betragtede periode. I den betragtede periode faldt de stikprøveudvalgte EU-producenters rentabilitet ikke desto mindre betydeligt fra 3 % til -4 %. Selv om EUR/USD-vekselskursen kan anses for at have bidraget til den skade, som blev forvoldt, kan dette dog på ingen måde formindske de skadevoldende virkninger af dumpingimporten fra Kina til lave priser på EU-markedet fra 2011 til udgangen af UP.
- (375) EUR/USD-vekselskursen medvirkede derfor ikke til skaden og kunne ikke bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, EU-erhvervsgruppen led.

1.3. Konklusion om årsagssammenhæng

- (376) Ovenstående analyse har vist, at dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina steg i mængde og markedsandel. Presset fra stigningen i dumpingimporten og den subsidierede import på EU-markedet gav ikke EU-erhvervsgruppen mulighed for at fastsætte sine salgspriser i overensstemmelse med normale markedsvilkår og de registrerede omkostningsstigninger. Selv efter at have sænket salgsprisen lykkedes det ikke EU-producenterne i stikprøven at bevare deres markedsandel. Prisfaldet skete på bekostning af rentabiliteten, hvilket førte til en uholdbar tabsgivende situation.
- (377) I ovennævnte analyse blev der behørigt skelnet mellem virkningerne af alle kendte faktorer på EU-erhvervsgruppens situation og de skadevoldende virkninger af dumpingimporten. På grundlag af denne analyse konkluderes det, at dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina har forvoldt EU-erhvervsgruppen væsentlig skade, jf. antidumpinggrundforordningens artikel 3, stk. 6, og antisubsidiegrundforordningens artikel 8, stk. 5.
- (378) Andre kendte faktorer end dumpingimporten og den subsidierede import er blevet vurderet i overensstemmelse med antidumpinggrundforordningens artikel 3, stk. 7, og antisubsidiegrundforordningens artikel 8, stk. 6. Ingen af disse faktorer, analyseret både individuelt og kumulativt, var af en sådan art, at de kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den subsidierede import fra Kina og den væsentlige skade, EU-erhvervsgruppen led.
- (379) Efter den endelige fremlæggelse hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen blot afviste de interesserede parter argumenter i stedet for at undersøge alle andre kendte faktorer end dumpingimporten, som forvolder EU-erhvervsgruppen skade.
- (380) Kommissionen har undersøgt virkningen af følgende andre faktorer: importen fra andre lande, produktionsomkostningerne, forbrugets udvikling, produktionskapaciteten og lagerbeholdningerne, den økonomiske krise, konkurrenceevnen for importen fra Kina, selvforskyldt skade, EU-producenternes eksportsalg og udflytninger samt EUR/USD-vekselskursen. Undersøgelsen afslørede ikke andre faktorer, der kunne bryde årsagssammenhængen.

F. UNIONENS INTERESSER

- (381) Kommissionen undersøgte i overensstemmelse med antisubsidiegrundforordningens artikel 31, om der til trods for konklusionerne om skadevoldende subsidiering er tvingende årsager til at konkludere, at det ikke er i Unionens interesse at indføre foranstaltninger i dette tilfælde. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, dvs. EU-erhvervsgruppens, importørernes og brugernes interesser.
- (382) I henhold til antisubsidiegrundforordningens artikel 31, stk. 2, fik alle interesserede parter mulighed for at fremsætte bemærkninger. Kommissionen sendte spørgeskemaer til 5 uafhængige importører og 34 brugere. 2 importører og 13 brugere indsendte fuldstændige besvarelser inden for tidsfristen. Desuden gav flere brugere og bruger-sammenslutninger sig til kende i løbet af undersøgelsen og fremsendte redegørelser, hvori de gjorde indsigelser imod indførelsen af eventuelle foranstaltninger i dette tilfælde. Den kinesiske regering og CCCLA indsendte også indlæg med indsigelser mod indførelsen af eventuelle foranstaltninger i dette tilfælde.

- (383) I den oprindelige antidumpingundersøgelse blev det fastslået, at det ikke var i strid med Unionens interesser at indføre foranstaltninger. Da interimundersøgelsen er begrænset til at omfatte skade, er resultaterne om Unionens interesse dengang stadig gyldige. Nedenstående analyse vedrører derfor antisubsidieundersøgelsen.

1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (384) De eksisterende antidumpingforanstaltninger har ikke medført mindre dumpingimport fra Kina og har ikke aflastet EU-erhvervsgrenen. Som nævnt ovenfor led EU-erhvervsgrenen fortsat væsentlig skade efter det prisfald, som dumpingimporten fra Kina forårsagede. Hvis der ikke træffes foranstaltninger, vil det højst sandsynligt medføre, at den negative tendens for EU-erhvervsgrenens finansielle situation fortsætter. De stikprøveudvalgte EU-producenters situation var især præget af et fald i rentabilitet fra +3 % i 2010 til -4 % ved udgangen af UP. En yderligere nedgang i resultaterne ville i sidste ende føre til produktionsnedskæringer og flere lukninger af produktionsanlæg, hvilket således ville true beskæftigelsen og investeringerne i Unionen.
- (385) Hvis der indføres foranstaltninger, genskabes der loyal konkurrence på markedet. EU-erhvervsgrenens faldende rentabilitet skyldes de vanskeligheder, den har i konkurrencen med den subsidierede billige import med oprindelse i Kina. Det forventes derfor, at indførelsen af antisubsidieforanstaltninger vil bringe pristrykket og tabet af markedsandele til ophør, og at EU-erhvervsgrenens priser vil begynde at komme sig og dermed forbedre EU-erhvervsgrenens rentabilitet i retning af de niveauer, der vurderes nødvendige for denne kapitalintensive erhvervsgren.
- (386) Foranstaltningerne ville give EU-erhvervsgrenen mulighed for at komme sig efter den skadevoldende dumping, der blev konstateret i undersøgelsen.
- (387) Det konkluderes derfor, at det klart ville være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres antisubsidieforanstaltninger.
- (388) Efter den endelige fremlæggelse hævdede en brancheforening, at skærpede foranstaltninger ikke ville være til nogen hjælp for EU-erhvervsgrenen, da de oprindelige foranstaltninger i 2011 tilsyneladende ikke havde haft nogen virkning.
- (389) Kommissionen afviser denne påstand og henviser til ovenstående betragtninger, hvor det konkluderes, at det højst sandsynligt vil føre til en videreførelse af den negative tendens i EU-erhvervsgrenens finansielle situation, hvis der ikke indføres skærpede foranstaltninger.

2. Importørernes interesser

- (390) Som anført ovenfor blev der ikke foretaget stikprøveudtagning af de ikke forretningsmæssigt forbundne importører, og to ikke forretningsmæssigt forbundne importører samarbejdede i undersøgelsen ved at indgive en spørgeskemabesvarelse. Aktiviteterne vedrørende den pågældende vare udgør kun en mindre del af de to importørers samlede omsætning (under 0,5 %). De var begge imod en eventuel indførelse af antidumpingforanstaltninger, da de var af den opfattelse, at det kunne føre til et ophør af importen af den pågældende vare fra Kina.
- (391) Samlet set udgjorde den af disse to importører indberettede import en væsentlig andel af hele importen fra Kina i UP og anses følgelig for at være repræsentativ for EU-importørerne. Ingen andre importører har samarbejdet ved at indgive en spørgeskemabesvarelse eller uddybende bemærkninger. På det grundlag konkluderes det, at indførelsen af foranstaltningerne, i betragtning af den pågældende vares begrænsede andel af importørernes samlede aktivitet, ikke vil have væsentlige negative virkninger for EU-importørernes overordnede interesser

3. Brugernes interesser

- (392) Den samme vare anvendes til en lang række formål, herunder til bilindustrien, vindmøller, søfart, transport, luftfart og infrastrukturelle anvendelser. Mange forskellige brugere samarbejdede, og disse blev inddelt efter erhvervsgren: producenter af sammensatte materialer, producenter af kompositmaterialer, fleraksiale tekstilvævere og vindmølleproducenter. Det gjorde det muligt for Kommissionen at vurdere virkningerne af skærpede foranstaltninger på forskellige typer brugere.

- (393) De samarbejdsvillige brugere købte ca. 13 % af den pågældende vare fra Kina i UP. Langt størstedelen af den samme vare blev købt fra andre kilder, såsom tredjelande og EU-erhvervsgrenen. Kun nogle enkelte købte udelukkende den pågældende vare fra Kina.
- (394) En lang række aftagerindustrier anvender den samme vare, og de varierer også i størrelse, fra virksomheder med verdensomspændende aktiviteter til SMV'er. Det fremgår yderligere af de oplysninger, der blev indgivet i løbet af undersøgelsen, at EU-brugerindustrien beskæftiger et betydeligt antal personer, anslået til 100 000, selv om der dog ikke er forelagt detaljerede og dokumenterede oplysninger.

3.1. Mulige virkninger af foranstaltningerne for brugernes rentabilitet

- (395) Ud fra spørgeskemabesvareelserne vurderedes brugerindustrierne af glasfiberfilamenter at være relativt godt kørende. De fleste samarbejdsvillige brugere indberettede indtjening på salg af deres produkter, hvortil den pågældende vare var anvendt, i hele den betragtede periode. Mens kun få brugere indberettede tab på disse aktiviteter i UP, havde de fleste andre brugere en indtjening på mellem 2 % og 22 %. Brugerindustrierne kunne således, selv med de nuværende foranstaltninger, opnå indtjening.
- (396) På grundlag af de modtagne oplysninger blev der foretaget en analyse af konsekvenserne for hver brugergruppe.
- (397) Undersøgelsen viste, at brugerindustriernes evne til at vælte højere told over på kunderne afhænger af deres karakteristika, og derfor vil virkningerne af en højere told på fortjenstmargenen være forskellig for hver brugerindustri.
- (398) Indførelsen af kombinerede foranstaltninger ville altså medføre et tab i brugernes fortjeneste på under et procentpoint for langt de fleste brugerindustriers vedkommende, med undtagelse af erhvervsgrenen for fleraksial vævning. For denne er den pågældende vares andel af produktionsomkostningerne større end for de andre betragtede brugerindustrier. Følgelig vil disse brugere blive påvirket i højere grad end de andre undersøgte brugere.
- (399) Ud fra ovenstående analyse er det yderst sandsynligt, at brugerne i industrierne for sammensatte materialer, kompositmaterialer og vindmøller kan absorbere en del af eller hele omkostningsstigningen. Endvidere kan de eventuelt også vælte en del af de øgede omkostninger over på kunderne. I denne forbindelse bemærkede en større bruger, der er aktiv i vindmølleindustrien, at virksomheden har affundet sig med resultaterne af undersøgelsen, og at den vil absorbere tolden.
- (400) Denne overordnede set begrænsede virkning for rentabiliteten betyder også, at beskæftigelsen i brugerindustrien ikke bringes i fare på grund af den foreslåede forøgelse af tolden, i det omfang som flere brugere har påstået.
- (401) Under alle omstændigheder ville eventuelle negative virkninger blive afbødet af brugernes fortsatte adgang til import fra tredjelande. Indførelsen af foranstaltninger forhindrer ikke brugerne i at købe fra forskellige leverandører.
- (402) Efter den endelige fremlæggelse påstod en række brugere, at brugernes argumenter blev afvist udelukkende på grundlag af kvalitative udsagn. De hævdede også, at nedgangen i deres fortjenstmargen er langt højere end ét procentpoint som nævnt i betragtning 398, især hvis man bedømmer den for hver enkel vare.
- (403) Disse påstande blev afvist af følgende grunde: På grundlag af oplysninger fra brugerne foretog Kommissionen detaljerede beregninger for at vurdere, hvilke kvantitative virkninger skærpede foranstaltninger ville have for brugerens rentabilitet. De erhvervsgrene, der bruger den pågældende vare, er forskelligartede og adskiller sig væsentligt fra hinanden med hensyn til størrelse (fra SMV'er til multinationale virksomheder), deres afhængighed af den pågældende vare og anvendelserne af deres endelige produkt og deres kundegrundlag (fra små til store virksomheder, salg i Unionen eller eksportsalg). Som allerede forklaret i betragtning 398 erkender Kommissionen, at nogle brugersegmenter vil blive mere berørt end andre. Ud fra oplysningerne fra de samarbejdsvillige brugere at dømme var andelen af den forbrugte pågældende vare, der blev købt fra Kina, begrænset (mindre end 13 % — jf. betragtning 393). Endvidere var andelen af den pågældende vare fra Kina i de samlede produktionsomkostninger i gennemsnit også begrænset, dvs. under 4 %. Sidstnævnte er dog væsentligt højere for erhvervsgrenen for fleraksial vævning. Virkningen af en forhøjelse af tolden blev beregnet under den antagelse, at en lignende mængde glasfiber ville blive købt fra Kina som den registreret i UP, og at priserne på den kinesiske import ville være undergivet told på 30 %, selv om størstedelen af de kinesiske eksporterende producenter vil være omfattet

af lavere todsatser. Ud fra disse antagelser viste beregningerne, at virkningerne på rentabiliteten af en stigning i priserne på den pågældende vare med oprindelse i Kina i gennemsnit for alle samarbejdsvillige brugere vil være mindre end ét procentpoint som nævnt ovenfor.

3.2. Manglende udskiftelighed

- (404) En række brugere gjorde gældende, at mange af de varer af glasfiberfilamenter, som brugerindustrien havde behov for, ikke kunne købes direkte fra lager. Det var derimod nødvendigt for leverandører at gennemgå en langvarig og kompliceret kvalifikationsprocedure på mellem 6 og 12 måneder, uden nogen garanti for succes. At skifte leverandør for at undgå at betale told ville derfor medføre en del omkostninger, være umuligt på kort sigt og alt for risikabelt ud fra et teknologisk synspunkt.
- (405) Det anerkendes i denne henseende, at den pågældende vares egenskaber med hensyn til bestemte anvendelser kan medføre en langvarig kvalifikationsprocedure, der omfatter prøvning. Det kan på grundlag af bemærkningerne fra adskillige brugere imidlertid konstateres, at der på nuværende tidspunkt i de fleste tilfælde findes forskellige forsyningsmuligheder. Undersøgelsen fandt endvidere, at brugerne sædvanligvis har flere leveringsmuligheder som en nødløsning og ofte har godkendt varen fra flere leverandører for ikke at være afhængige af blot én leverandør. Det skal ligeledes bemærkes, at hensigten med foranstaltningerne ikke er at forhindre visse leverandører i at få adgang til EU-markedet, eftersom eventuelle foranstaltninger kun har til formål at genskabe redelige handelsvilkår og rette op på en forvredet markedssituation.
- (406) Det er derfor usandsynligt, at indførelsen af foranstaltninger for den pågældende vare fra Kina vil medføre et midlertidigt ophør af leveringen af råmaterialer til brugerindustrien.

3.3. Manglende mulighed for at overvælde kostprisstigninger og øget konkurrence fra ikke-EU-varer i efterfølgende produktionsled

- (407) Flere brugere hævdede, at de er udsat for hård konkurrence fra ikke-EU-producenter og derfor ikke vil kunne vælte prisstigningerne på den pågældende vare over på kunderne, da det vil medføre fald i salgsmængden. I betragtning af den store mangfoldighed blandt brugervirksomhederne vil evnen til at vælte eventuelle omkostningsstigninger over på kunderne variere mellem de forskellige typer brugere. Det konkluderes ikke desto mindre på grundlag af oplysningerne i spørgeskemabesvarelsene, at for brugere, der ikke kan overvælde de fleste omkostningsstigninger, vil deres omsætning og rentabilitet i de fleste tilfælde kun i begrænset omfang blive negativt påvirket.
- (408) Flere brugere udtrykte bekymring for, at indførelsen af antisubsidietold ville give ikke-EU-leverandører en konkurrencemæssig fordel, da disse har adgang til den pågældende vare uden foranstaltninger. Brugerne hævder, at de konkurrerer med import fra Kina på deres efterfølgende markeder. Indførelsen af kombinerede foranstaltninger ville forværre konkurrencesituationen yderligere. I lyset af disse omstændigheder hævder brugerne, at det ikke ville være muligt at vælte en prisstigning på råmaterialer over på kunderne. Det blev yderligere fremført, at dette ville føre til, at produktionen blev flyttet uden for Unionen, hvilket ville medføre et væsentligt fald i beskæftigelsen.
- (409) Det bør bemærkes, at det forhold, at indførelsen af antisubsidieforanstaltninger kunne give mere konkurrence, ikke kan være grund til ikke at indføre foranstaltninger, hvis det er berettiget. Disse undersøgelser vedrører en specifik vare. Enhver brugerindustri er i sin fulde ret til at påberåbe sig EU's handelslovgivning og anmode om en antidumpingundersøgelse for sine varer. Desuden afhænger forretningsmæssige beslutninger om udflytning af en lang række faktorer. Det er usandsynligt, at en beslutning om udflytning udelukkende afhænger af tolden på ét råmateriale.
- (410) En række parter hævdede, at EU-producenterne er globale udenlandsk ejede virksomheder, og at de fleste sammensatte virksomheder imidlertid er små eller mellemstore og lokalt ejede. Disse SMV'er hævdede, at en forhøjelse af tolden vil medføre tab af arbejdspladser. CCCLA påstod også, at der mistes arbejdspladser i Unionen, når brugerne flytter som følge af forhøjelsen af tolden. Derudover anførte en bruger også, at det også vil føre til lavere salg for EU-erhvervsgruppen, hvis brugerne flytter.

- (411) Kommissionen vurderer alle job i Unionen ligeligt, uanset virksomhedens ejerskab og størrelse. I denne forbindelse henviser Kommissionen også til betragtning 400 og 403. Derudover mener Kommissionen, at påstandene om flytning, potentielle tab af arbejdspladser og lavere salg for EU-erhvervsgruppen er spekulative og ubegrundede.
- (412) Flere parter fremførte, at der på nuværende tidspunkt fremstilles varer i Unionen til det globale marked i konkurrence med tredjelande. En bruger anførte, at den kan importere den pågældende vare under ordningen for aktiv forædling uden at betale antidumpingtold, så længe den færdige vare, som brugeren fremstiller, derefter eksporteres uden for Unionen. Imidlertid er resultatet af dette, at denne bruger kan tilbyde sine kunder uden for Unionen mere konkurrencedygtige priser, end den kan tilbyde sine EU-kunder.
- (413) Faktisk kan brugerne importere den pågældende vare under ordningen for aktiv forædling uden at betale antidumpingtold, så længe den færdige vare, som de fremstiller, derefter eksporteres uden for Unionen. Dette ændrer dog ikke Kommissionens konklusioner i denne undersøgelse.

3.4. Forsyningsmangel

- (414) En bruger anførte, at EU-erhvervsgruppen ikke er i stand til at opfylde efterspørgslen i Unionen, særlig hvad angår visse typer af store ordrer på skræddersyede varer af glasfiberfilamenter. Brugeren hævder endvidere, at på grund af Unionens begrænsede produktionskapacitet ville ingen EU-producent sandsynligvis være villig til at afsætte en stor del af sin kapacitet til at levere til en enkelt kunde. En anden bruger anførte, at der ikke er et for stort udbud af afhuggede tråde, og at det ville give alvorlige leveringsproblemer på EU-markedet, hvis Kina udelukkes fra EU-markedet, især i forbindelse med en stigning i efterspørgslen. Den kinesiske regering henviser til udtalelsen fra EU-producenten 3B om, at der ikke er blevet monteret yderligere smeltekapacitet i erhvervsgruppen siden 2002, og at der for at opfylde markedets behov, især i Europa, er brug for ekstra produktionskapacitet på 200 000 ton.
- (415) Det skal i denne henseende først og fremmest bemærkes, at formålet med eventuelle antisubsidieforanstaltninger er at afskaffe enhver form for uredelig handelspraksis, der har en skadelig virkning på EU-erhvervsgruppen, og genetablere effektive konkurrenceforhold på EU-markedet, men ikke at fjerne importen. De foranstaltninger, der foreslås, er ikke af en sådan art, at de vil lukke EU-markedet af for eksporterende producenter fra Kina, hvis priserne ikke er skadevoldende, og de vil således fortsat tillade importen af afhuggede tråde og andre varer af glasfiberfilamenter fra Kina til EU-markedet.
- (416) Hvad angår EU-erhvervsgruppens evne til at dække en potentiel mangel på afhuggede tråde giver EU-erhvervsgruppens aktuelle kapacitetsudnyttelsesgrad mulighed for, at erhvervsgruppen kan øge produktionen yderligere.
- (417) Afhuggede tråde kunne, ligesom alle andre varetyper af den pågældende vare, importeres til Unionen fra tredjelande såsom Malaysia.
- (418) Desuden har kinesiske producenter af glasfiberfilamenter oprettet anlæg i nærheden af Unionen (Egypten og Bahrain) som grundlag for levering til EU-markedet.
- (419) I lyset af ovenstående kan det konkluderes, at en eventuel mangel i udbuddet af afhuggede tråde kan løses ved at udvide EU-erhvervsgruppens kapacitetsudnyttelse, ved at importere fra andre lande samt ved at fortsætte importen fra Kina til ikke-skadevoldende priser.
- (420) På grundlag af ovenstående afsnit konkluderes det, at de samlede virkninger af indførelsen af kombinerede foranstaltninger for EU-aftagerindustriene er begrænsede og ikke ville opveje foranstaltningernes positive virkninger for EU-erhvervsgruppen.
- (421) Efter den endelige fremlæggelse anførte en brancheforening, at det er vanskeligt at forstå, at EU-producenterne har ledig kapacitet, når der er mangel på glasfibre, og priserne stiger på EU-markedet. En række parter gentog deres påstande om, at indførelsen af yderligere foranstaltninger vil føre til mangel på leverancer fra EU-producenter.

- (422) For den betragtede periode har undersøgelsen ikke afsløret nogen forsyningsproblemer. Med hensyn til potentielle fremtidige forsyningsmangler mener Kommissionen ikke, at en forhøjelse af tolden forhindrer importen til Unionen fra Kina og fra tredjelande som beskrevet ovenfor.

4. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (423) På baggrund af ovenstående forventes det, at indførelsen af kombinerede foranstaltninger vil give EU-erhvervs-grenen mulighed for at forbedre sin situation ved at øge salgspriser og markedsandel. Der kan ganske vist indtræffe en række negative virkninger i form af omkostningsstigninger for visse brugere, men de vil sandsynligvis blive opvejet af de forventede fordele for EU-erhvervs-grenen og dens leverandører.
- (424) Konklusionen er derfor, at der ikke er tvingende grunde til ikke at indføre foranstaltninger over for importen af den pågældende vare med oprindelse i Kina.
- (425) Efter den endelige fremlæggelse hævdede flere parter, at man har undervurderet konsekvenserne af de foreslåede foranstaltninger. De hævder, at Kommissionen lægger større vægt på påstanden fra en lille gruppe af glasfiberfabrikanter end på modstanden fra en meget større, men fragmenteret gruppe af overvejende små og mellemstore underleverandører, der ikke har haft en reel mulighed for at reagere med samme gennemslagskraft.
- (426) Disse påstande afvises, da brugerne har haft rig mulighed for at give sig til kende i løbet af undersøgelsen. Mange har gjort dette, og deres data er blevet grundigt undersøgt og taget i betragtning. Alle interesserede parter er blevet tillagt betydning i løbet af undersøgelsen.

G. ENDELIGE ANTIDUMPING- OG ANTISUBSIDIEFORANSTALTNINGER

- (427) På baggrund af Kommissionens konklusioner om subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres endelige foranstaltninger for at forhindre, at EU-erhvervs-grenen påføres yderligere skade som følge af dumpingimport og subsidieret import.

1. Skadestærskel

- (428) For at fastlægge omfanget af foranstaltningerne fastsatte Kommissionen først det toldbeløb, der er nødvendigt for at afhjælpe den skade, der er påført EU-erhvervs-grenen.
- (429) Skaden ville være afhjulpet, hvis EU-erhvervs-grenen kunne dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare på EU-markedet, som med rimelighed kunne forventes af en virksomhed af denne type i sektoren på normale konkurrencevilkår, dvs. uden dumpingimport. Som i den oprindelige undersøgelse blev der anvendt en målfortjeneste på 5 %.
- (430) APFE anmodede om en målfortjeneste på 10-12 %. APFE anførte, at målfortjenesten for analysen burde tage højde for en yderst kapitalintensiv erhvervs-grens behov for at opnå et tilfredsstillende afkast på den investerede kapital som forventet af investorerne. APFE henviser også til en rapport fra Stern Business School of New York University, der indeholder en beregning af de vejede gennemsnitlige kapitalomkostninger (weighted average costs of capital — WACC), som kombinerer udgifterne til egenkapital og udgifterne til gæld for forskellige sektorer⁽¹⁾. I Stern-rapporten beregnes de gennemsnitlige WACC for erhvervs-grenen for varer af glasfiberfilamenter til mellem 8,3 % og 8,4 %. APFE henviser også til den fortjeneste på 8,3 %, der blev anvendt i sagen om solcelleglas fra Kina⁽²⁾. De hævder yderligere, at satsen for EU's vedkommende, i betragtning af, at udgifter til egenkapital og gæld er højere i Unionen end i USA, burde ligge lidt højere, mellem 10 % og 12 %.
- (431) Den faktisk opnåede fortjeneste i den betragtede periode kan ikke bruges, da der stadig kom betydelige mængder dumpingimport fra Kina på trods af den gældende told.

⁽¹⁾ http://pages.stern.nyu.edu/~adamodar/New_Home_Page/datafile/wacc.htm.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 470/2014, betragtning 136 (EUT L 142 af 14.5.2014, s. 15).

- (432) I sagen om solcelleglas fra Kina blev målfortjenesten på 8,3 % anvendt, da det var de stikprøveudvalgte EU-producenters gennemsnitlige fortjeneste i 2010, da importen af den pågældende vare stadig var lille og derfor ikke kunne have fordrejet de normale konkurrencevilkår endnu (dvs. en fortjeneste, der endnu ikke var berørt af dumpingimport).
- (433) Selv om det er ubestrideligt, at EU-erhvervsgrenen er en yderst kapitalintensiv erhvervsgren, kunne APFE ikke bevise, at målfortjenesten baseret på Stern-rapportens WACC opfylder de relevante krav. Påstanden blev derfor afvist.
- (434) Efter den endelige fremlæggelse fremførte APFE, at resultaterne om målfortjenesten burde revideres, eftersom EU-erhvervsgrenen kan opnå fortjeneste på over 5 % i forbindelse med varettyper som f.eks. afhuggede tråde til våd anvendelse (WUCS) til fiberdug og WUCS til gips, hvis de kan konkurrere på lige vilkår med importen fra tredjelande, og hvis de ikke udsættes for aggressive målprisunderbud af de dumpede og subsidierede kinesiske varer af glasfiberfilamenter.
- (435) I den tidligere undersøgelse blev der anvendt en målfortjeneste på 5 %. I mangel af underbyggede argumenter vedrørende ændrede markedsbetingelser, der ville berettige en højere målfortjeneste, er denne målfortjeneste blevet opretholdt.
- (436) Derudover gælder det, at mens WUCS, som alle andre typer af den pågældende vare, anvendes som forstærkningsmateriale, har WUCS en begrænset holdbarhed og højere transportomkostninger på grund af vandindholdets vægt (jf. betragtning 63). WUCS importeres til Unionen i meget mindre mængder end de andre varer af glasfiberfilamenter. Fortjenstmargenen for denne ene varetype er derfor ikke repræsentativ for den pågældende vare.
- (437) Kommissionen fastsatte derefter skadestærsklen på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris hos de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina i stikprøven og et vejet gennemsnit af den ikke-skadevoldende pris for samme vare, som EU-producenterne i stikprøven solgte på EU-markedet i undersøgelsesperioden. Forskelle som følge af denne sammenligning blev udtrykt som en procentdel af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi.
- (438) Efter den endelige fremlæggelse hævdede en af de eksporterende producenter, at der var visse unøjagtigheder vedrørende cif-værdien af 3 varekodenumre.
- (439) Efter at have verificeret dette justerede Kommissionen cif-værdierne, hvilket førte til en mindre ændring af underbuds- og målprisunderbudsmargenerne for denne eksporterende producent.
- (440) På dette grundlag er følgende skadestærskler blevet fastsat:

Virksomhed	Skadestærskel
Jushi Group	24,8 %
Jiangsu Changhai Group	4,9 %
Chongqing Polycomp International Corporation	29,6 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	26,1 %

- (441) En bruger hævdede, at alle forhold er forblevet uændrede, og at den eneste måde, hvorpå Kommissionen kunne drage en konklusion om, at den skade, der angiveligt skulle være forvoldt af importen fra Kina, var blevet værre, var derfor, hvis Kommissionen anvendte en anden metode til beregningen af skadesmargenen end den, der blev anvendt i den oprindelige undersøgelse.
- (442) Forholdene er ikke forblevet uændrede. Når den metode, der blev anvendt i den oprindelige undersøgelse, anvendes, giver beregningen af den aktuelle skadesmargen derfor et andet resultat på grund af ændringer i de underliggende data, såsom omkostninger, priser og tab.

- (443) Efter den endelige fremlæggelse undrede en eksporterende producent sig over, hvilke ændringer i omstændighederne der kunne begrunde en varekodenummerbaseret beregning af skadesmargenen i modsætning til den enkle prissammenligning, der blev foretaget i den oprindelige undersøgelse.
- (444) Kommissionen mener, at den grundlæggende metode i de nuværende undersøgelser er den samme som i den tidligere undersøgelse. Der blev anvendt stikprøveudtagning, og alle sammenligninger blev foretaget på et ensartet grundlag. En varekodenummerbaseret beregning af skadesmargenen gav mulighed for en mere detaljeret og præcis beregning, men dette kan ikke betragtes som en ændring i metoden.
- (445) Den samme eksporterende producent anførte også, at måtter af afhuggede tråde af glasfiberfilamenter udgør en del af den pågældende vare, men at beregningen af skadesmargenen ikke afspejler varekodenumrene for måtter af afhuggede tråde. Den eksporterende producent ville gerne vide, om i) EU-producenterne ikke længere fremstillede disse måtter af afhuggede tråde, og ii) hvorfor Kommissionen ikke synes at have haft nogen vanskeligheder tidligere med at finde en erstatning for en stor varetype i forbindelse med en beregning af skadesmargen, selv om der ikke var et nøjagtigt match på grundlag af varekodenumre.
- (446) Den pågældende vare omfatter faktisk også måtter af afhuggede tråde, og nogle (enheder af) EU-producenterne fremstiller disse måtter. EU-producenterne i stikprøven fremstillede typer af måtter, der ikke blev importeret fra Kina i UP. Matchningen af varekodenumre var dog generel høj, og det var derfor ikke nødvendigt at anvende erstatninger.
- (447) Denne eksporterende producent ville også gerne vide, i) hvorfor en justering for handelsled var nødvendig, og til hvem EU-producenterne faktisk sælger deres varer, og ii) hvorfor EU's transportomkostninger til lager og lageromkostninger for de kinesiske salg ikke blev taget i betragtning i skadesmargenen.
- (448) De stikprøveudvalgte EU-producenters salg sker overvejende direkte til slutbrugerne. Hvad angår de kinesiske eksportører i stikprøven var dette ikke tilfældet. Der sker flere salg gennem distributører eller andre mellemliggende salgskanaler. Derfor vurderes det, at det ville gøre priserne mere sammenlignelige at behandle alle salg som slutbrugersalg. I overensstemmelse med standardmetoden tager underbudsberegningen højde for omkostninger, der påløber efter importen, mens skadesmargenen er baseret på cif-værdien af det kinesiske eksportsalg.
- (449) Den eksporterende producent ville også vide, hvorfor den eksisterende antidumpingtold er ikke medtaget i skadesmargenen, da det ville være i overensstemmelse med den anvendte prisunderbudsmetode at medtage tolden i cif-værdien.
- (450) Skadestærsklen som beskrevet i denne forordning afspejler den fulde margen, der er nødvendig for at fjerne skaden. Hvis den gældende antidumpingmargen var blevet medregnet i den skadestærskel, ville man kun være nået frem til en delvis skadestærskel.
- (451) Efter den endelige fremlæggelse hævdede klageren, at da Jiangsu Changhai Group ikke samarbejdede fuldt ud i undersøgelsen (jf. afsnit C. 2.1.), var oplysninger om Jiangsu Changhai Groups eksportpris ikke pålidelige og burde derfor ikke anvendes ved beregningen af skadesmargenen. Klageren påstod, at gruppens eksportpris kunne være fejlbehæftet, hvis den er bestemt på grundlag af virksomhedens produktionsomkostninger, som ikke kunne kontrolleres behørigt på grund af virksomhedens manglende samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen. Gruppens eksportpris burde snarere bestemmes på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 18, stk. 1, og antisubsidiegrundforordningens artikel 28, stk. 1.
- (452) Som forklaret i betragtning 92 blev varen inden for koncernen ikke eksporteret af den virksomhed, der gav vildledende oplysninger, men kun af OCH. Sidstnævnte samarbejdede dog fuldt ud i begge undersøgelser og forelagde pålidelige oplysninger om gruppens eksportpris (der blev f.eks. stillet fakturaer til rådighed, som Kommissionen kontrollerede på stedet). Kommissionen har derfor ingen grund til at rejse tvivl om gruppens eksportpris. Beregningen af skadesmargenen blev foretaget på grundlag af den faktiske kontrollerede eksportpris — som opført på salgsfakturaerne — uanset hvordan den var blevet fastsat, og uanset om den var baseret på virksomhedens produktionsomkostninger. Påstanden blev derfor afvist.

2. Endelige foranstaltninger

- (453) Der blev gennemført en antisubsidieundersøgelse sideløbende med den fornyede undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne, begrænset til at omfatte skade. I betragtning af anvendelsen af reglen om den lavest mulige told og den kendsgerning, at de endelige subsidiemargener er lavere end skadestærsklen, bør Kommissionen i overensstemmelse med antisubsidiegrundforordningens artikel 15 indføre en endelig udligningstold på niveauet for de konstaterede endelige subsidiemargener og derefter pålægge en endelig antidumpingtold op til den relevante skadestærskel.
- (454) På grundlag af denne metode og de faktiske omstændigheder i sagen, især det forhold, at foranstaltningerne er begrænset til at omfatte skadesmargenen, finder Kommissionen, at der ikke forekommer dobbelttælling i denne sag.
- (455) I betragtning af den udbredte samarbejdsvilje blandt de kinesiske eksporterende producenter blev tolden for »alle andre virksomheder« fastsat på niveauet for den højeste told, der ville blive pålagt de virksomheder, der indgik i stikprøven, eller som var samarbejdsvillige i forbindelse med undersøgelse. Tolden for alle andre virksomheder pålægges de virksomheder, som ikke samarbejdede i undersøgelse.
- (456) For de i bilag I anførte øvrige samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, fastsættes den endelige told til det vejede gennemsnit af satserne for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven med undtagelse af den gruppe, som den eksporterende producent, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 28, stk. 1, tilhører.
- (457) Efter den endelige fremlæggelse anmodede en eksporterende producent om at blive berettiget til individuel behandling i henhold til antidumpinggrundforordningens artikel 9, stk. 5, og få beregnet en individuel dumpingmargen.
- (458) Da den delvise interimundersøgelse er begrænset til skaden, forbliver de dumpingmargener, der er fastsat i forbindelse med den tidligere antidumpingundersøgelse, dog uændrede. Anmodningen om en individuel dumpingmargen blev derfor afvist.
- (459) Ud fra ovenstående fastsættes toldsatsene således:

Kinesisk eksportør	Dumpingmargen (fastsat i den oprindelige undersøgelse)	Subsidiemargen	Skadestærskel	Udligningstold	Antidumpingtold
Jushi Group	29,7 %	10,3 %	24,8 %	10,3 %	14,5 %
Jiangsu Changhai Group	9,6 %	5,8 %	4,9 %	4,9 %	0 %
Chongqing Polycomp International Corporation	29,7 %	9,7 %	29,6 %	9,7 %	19,9 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	29,7 %	10,2 %	26,1 %	10,2 %	15,9 %
Toldsatser for alle andre virksomheder				10,3 %	19,9 %

- (460) De i denne forordning fastsatte antidumpingtoldsatser og antisubsidietoldsatser for de enkelte virksomheder er beregnet på grundlag af resultaterne af de aktuelle undersøgelser. Den afspejler derfor den situation, der blev konstateret for den pågældende virksomhed under disse undersøgelser. Toldsatsen finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) således udelukkende anvendelse på importen af varer, der har oprindelse i det pågældende land og er fremstillet af den nævnte virksomhed. Importvarer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

- (461) En virksomhed kan anmode om, at den individuelle toldsats anvendes, hvis den senere ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽¹⁾. Anmodningen skal indeholde alle de relevante oplysninger, der dokumenterer, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at drage fordel af den toldsats, der gælder for den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der gælder for den, vil en meddelelse om navneændringen blive offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.
- (462) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør toldsatsen for alle andre virksomheder ikke blot anvendes på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter, men også på de producenter, der ikke foretog eksport til Unionen i UP.

3. Tilsagn

- (463) En kinesisk eksporterende producent tilbød et pristilsagn i overensstemmelse med antidumpinggrundforordningens artikel 8, stk. 1, og antisubsidiegrundforordningens artikel 13, stk. 1. Tilsagnet indeholdt mindsteimportpriser (MIP) for flere hovedtyper og undertyper af den pågældende vare.
- (464) Kommissionen mener, at den pågældende vare findes i mange forskellige varettyper og kvaliteter, hvor forskellen i priserne varierer med op til 700 %. Der er derfor en høj risiko for krydskompensation. Inden for én varetype kan priserne også variere med op til 550 % afhængigt af undertyperne af varer. Desuden var de mindsteimportpriser, som den kinesiske eksporterende producent har foreslået, langt under den ikke-skadevoldende pris og ville derfor ikke fjerne den skade, som er påført EU-erhvervsgrænen.
- (465) På baggrund af ovenstående ville det — hvad angår told — ikke være muligt uden individuel analyse at sondre mellem hver importeret transaktions specifikationer for at bestemme, hvilken MIP-gruppe varen ville høre til, hvilket betyder, at overvågningen ville blive meget byrdefuld, hvis ikke praktisk umulig.
- (466) Desuden eksporterer virksomheden også andre varer, som ikke er underlagt foranstaltninger, til Unionen. Der er derfor risiko for kompensation, hvis disse varer sælges til de samme kunder. Nogle af EU-kunderne er forretningsmæssigt forbundne virksomheder, som også handler med andre forretningsmæssigt forbundne virksomheder uden for Unionen. Disse komplekse erhvervsforbindelser skaber yderligere potentielle risici for krydskompensation.
- (467) På grundlag af ovenstående blev tilbuddet om pristilsagn afvist.
- (468) Det udvalg, der er nedsat ved antidumpinggrundforordningens artikel 15, stk. 1, har ikke afgivet udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en endelig udligningstold på importen af afhuggede glasfibertråde, af længde 50 mm og derunder, glasfiberrovings, undtagen glasfiberrovings, der er imprægneret og belagt, med et glødetab på over 3 % (som fastsat i henhold til ISO-standard 1887), og måtter af glasfiberfilamenter, undtagen måtter af glasuld, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7019 11 00, ex 7019 12 00 (Taric-kode 7019 12 00 21, 7019 12 00 22, 7019 12 00 23, 7019 12 00 25, 7019 12 00 39) og 7019 31 00, med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig udligningstold (%)	Taric-tillægskode
Jushi Group Co., Ltd Jushi Group Chengdu Co., Ltd Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	10,3	B990

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, kontor CHAR 04/039, 1049 Bruxelles, Belgien.

Virksomhed	Endelig udligningstold (%)	Taric-tillægskode
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd og Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd Changzhou Tianma Group Co., Ltd	4,9	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	9,7	B991
Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilag I	10,2	
Alle andre virksomheder	10,3	A999

3. Anvendelsen af de individuelle udligningstoldsatser, der er fastsat for de virksomheder, som er nævnt i stk. 2, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilag II. Hvis en sådan faktura ikke fremlægges, anvendes den told, der gælder for »Alle andre virksomheder«.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 affattes således:

- Der indføres hermed en endelig antidumpingtold på importen af afhuggede glasfibertråde, af længde 50 mm og derunder, glasfiberrovings, undtagen glasfiberrovings, der er imprægneret og belagt, med et glødetab på over 3 % (som fastsat i henhold til ISO-standard 1887), og måtter af glasfiberfilamenter, undtagen måtter af glasuld, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7019 11 00, ex 7019 12 00 (Taric-kode 7019 12 00 21, 7019 12 00 22, 7019 12 00 23, 7019 12 00 25, 7019 12 00 39) og 7019 31 00, med oprindelse i Folkerepublikken Kina.
- Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Jushi Group Co., Ltd Jushi Group Chengdu Co., Ltd Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	14,5	B990
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd Changzhou Tianma Group Co., Ltd	0	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	19,9	B991
Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilag 1	15,9	
Alle andre virksomheder	19,9	A999

3. Anvendelsen af de individuelle antidumpingtoldsatser, der er fastsat for de i stk. 2 nævnte virksomheder, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilag II. Hvis en sådan faktura ikke fremlægges, anvendes den told, der gælder for »Alle andre virksomheder«.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2014.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven:

Navn	Taric-tillægskode
Taishan Fiberglass Inc. PPG Sinoma Jinjing Fiber Glass Company Ltd	B992
Xingtai Jinniu Fiberglass Co., Ltd	B993
Weiyuan Huayuan Composite Material Co., Ltd	B994
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Glasstex Fiberglass Materials Corp.	B996

BILAG II

Den gyldige handelsfaktura, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, og artikel 2, stk. 3, skal indeholde en erklæring underskrevet af en dertil bemyndiget person i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, og være udformet på følgende måde:

1. Navn og stilling for den ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen.
2. Følgende erklæring: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) varer af glasfiberfilamenter, der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, er fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i Kina. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«
3. Dato og underskrift.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1380/2014**af 17. december 2014****om ændring af forordning (EF) nr. 595/2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 81, stk. 1, og artikel 83, stk. 4, sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽²⁾ ophæver og erstatter forordning (EF) nr. 1234/2007 fra den 1. januar 2014. Ifølge artikel 230, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1308/2013 finder del II, afsnit I, kapitel III, afdeling III, i forordning (EF) nr. 1234/2007 samt artikel 55 og artikel 85 og bilag IX og X dog fortsat anvendelse indtil den 31. marts 2015 for så vidt angår mælkeproduktionsreguleringsordningen.
- (2) For at undgå enhver tvivl med hensyn til opkøbers og producenters forpligtelser hvad angår det sidste mælkekvoteår 2014/2015 og pligten til at opkræve overskudsafgiften efter den 31. marts 2015 bør artikel 15, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 595/2004 ⁽³⁾ ændres ved at indsætte en henvisning til de gældende bestemmelser i forordning (EF) nr. 1234/2007.
- (3) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 595/2004 affattes således:

»1. Inden den 1. oktober hvert år indbetaler afgiftspligtige opkøbere eller i tilfælde af direkte salg afgiftspligtige producenter det beløb, der skal erlægges, til myndighederne efter regler, som medlemsstaten fastsætter, idet opkøberne har ansvaret for at opkræve den overskudsafgift på leverancer, som producenterne skal betale i henhold til artikel 79 i forordning (EF) nr. 1234/2007 i overensstemmelse med artikel 81, stk. 1, i samme forordning.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2014.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 595/2004 af 30. marts 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter (EUT L 94 af 31.3.2004, s. 22).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1381/2014**af 22. december 2014****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 2014.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode (1)	Fast importværdi
0702 00 00	AL	76,1
	EG	176,9
	IL	69,8
	MA	90,5
	TN	241,9
	TR	107,1
	ZZ	127,1
0707 00 05	IL	241,9
	TR	147,2
	ZZ	194,6
0709 93 10	MA	80,1
	TR	142,0
	ZZ	111,1
0805 10 20	AR	35,3
	MA	68,6
	TR	57,7
	UY	32,5
	ZA	50,8
	ZW	33,9
	ZZ	46,5
	ZZ	46,5
0805 20 10	MA	69,1
	ZZ	69,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	94,1
	JM	161,9
	MA	75,3
	TR	76,6
	ZZ	102,0
	ZZ	102,0
	ZZ	102,0
0805 50 10	TR	71,9
	US	236,5
	ZZ	154,2
0808 10 80	BR	59,0
	CA	135,6
	CL	80,3
	NZ	90,6
	US	99,6
	ZA	54,1
	ZZ	86,5

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0808 30 90	CN	98,8
	US	141,4
	ZZ	120,1

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelandslande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV 2014/112/EU

af 19. december 2014

om iværksættelse af den europæiske aftale om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden inden for transport ad indre vandveje, indgået af European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) og European Transport Workers' Federation (ETF)

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 155, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Arbejdsgiverne og arbejdstagerne (herefter benævnt »arbejdsmarkedets parter«) kan i henhold til artikel 155, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) i fællesskab anmode om, at aftaler indgået af dem på EU-plan i spørgsmål under artikel 153 i TEUF iværksettes ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen.
- (2) European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) og European Transport Workers »Federation (ETF) meddelte ved brev af 10. december 2007 Kommissionen, at de ville indlede forhandlinger i overensstemmelse med artikel 155, stk. 1, i TEUF med henblik på at indgå en aftale på EU-plan.
- (3) EBU, ESO og ETF indgik en europæisk aftale omhandlende visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden inden for transport ad indre vandveje (herefter benævnt »aftalen«) den 15. februar 2012.
- (4) Aftalen indeholder en fælles anmodning om at iværksætte aftalen ved en afgørelse, som Rådet vedtager på forslag af Kommissionen, i overensstemmelse med artikel 155, stk. 2, i TEUF.
- (5) Iværksættelsen af aftalen sker mest hensigtsmæssigt ved et direktiv.
- (6) Kommissionen har informeret Europa-Parlamentet om sit forslag.
- (7) Kommissionen udarbejdede sit direktivforslag i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 20. maj 1998 om tilpasning og fremme af den sociale dialog på fællesskabsplan under hensyntagen til de underskrivende parters repræsentative status samt lovligheden af hver enkelt bestemmelse i aftalen.
- (8) For at kunne bidrage til en sammenhængende retlig ramme med hensyn til tilrettelæggelse af arbejdstiden bør gennemførelsen af dette direktiv ske under hensyntagen til gældende EU-lovgivning og, aftalens indhold taget i betragtning, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF⁽¹⁾. Nævnte direktiv fastlægger minimumskrav om sikkerhed og sundhed for tilrettelæggelse af arbejdstiden, herunder for arbejdstagere inden for transport ad indre vandveje.
- (9) Det bør være muligt for medlemsstaterne efter fælles anmodning fra arbejdsmarkedets parter at overlade det til disse at gennemføre dette direktiv, under forudsætning af at medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for, at sikre, at målene for dette direktiv kan nås.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9).

- (10) Med henblik på artikel 14 i direktiv 2003/88/EF fastlægges i dette direktiv og aftalen, der er knyttet som bilag hertil, krav om tilrettelæggelse af mobile arbejdstageres arbejdstid inden for transport ad indre vandveje, der er mere specifikke end kravene i nævnte direktiv.
- (11) Dette direktiv bør ikke berøre EU-lovgivning, der er mere specifik eller sikrer et højere beskyttelsesniveau for mobile arbejdstagere inden for transport ad indre vandveje.
- (12) Dette direktiv bør ikke berettige til en forringelse af det generelle beskyttelsesniveau for arbejdstagere på de områder, der er omfattet af aftalen.
- (13) I direktivet og aftalen, der er knyttet som bilag hertil, fastsættes minimumsstandarder. Medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter bør have mulighed for at opretholde eller indføre mere gunstige bestemmelser.
- (14) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 31.
- (15) Målene for dette direktiv, nemlig at beskytte arbejdstageres sikkerhed og sundhed i en altovervejende grænseoverskridende sektor, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (16) Iværksættelsen af aftalen bidrager til at gennemføre de mål, der er omhandlet i artikel 151 i TEUF.
- (17) Ifølge Den Europæiske Unions Domstoles faste retspraksis ⁽¹⁾ fritager det forhold, at en aktivitet, der er omfattet af et direktiv, endnu ikke findes i en medlemsstat, ikke den pågældende medlemsstat fra sin forpligtelse til at vedtage love eller forordninger med henblik på at sikre, at alle direktivets bestemmelser gennemføres korrekt. Retssikkerhedsprincippet og nødvendigheden af at sikre, at direktiverne retligt og ikke blot faktisk anvendes fuldt ud, kræver nemlig, at medlemsstaterne optager direktivets forskrifter i klar, præcis og gennemsælgelig lovgivning, der indeholder bindende bestemmelser på det af direktivet berørte område. Denne forpligtelse påhviler medlemsstaterne med henblik på at forebygge enhver ændring af den på et givent tidspunkt eksisterende situation og med henblik på at sikre, at samtlige retssubjekter i Fællesskabet — heriblandt de retssubjekter i andre medlemsstater, hvor en aktivitet, der er omfattet af direktivet, ikke findes — under alle omstændigheder klart og præcist kender deres rettigheder og forpligtelser. Ifølge fast retspraksis er det kun, når gennemførelsen af et direktiv af geografiske grunde ikke har nogen genstand, at det ikke finder anvendelse. Medlemsstaterne bør i sådanne tilfælde underrette Kommissionen herom.
- (18) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽²⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv iværksætter den europæiske aftale om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden inden for transport ad indre vandveje, der blev indgået den 15. februar 2012 mellem European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) og European Transport Workers« Federation (ETF), jf. bilaget.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre bestemmelser, der er gunstigere end dem, der er fastsat i dette direktiv.

⁽¹⁾ Se bl.a. Domstolens Dom af 14. januar 2010 i sag C-343/08, Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik, Sml. 2010 I, s. 275.

⁽²⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

2. Gennemførelsen af dette direktiv må under ingen omstændigheder anvendes som tilstrækkelig begrundelse for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne på de områder, direktivet omfatter. Dette berører dog ikke medlemsstaternes og arbejdsmarkedets parter ret til som følge af ændrede omstændigheder at fastsætte retlige, administrative eller aftalemæssige bestemmelser, der adskiller sig fra dem, der gælder på dette direktivs vedtagelsestidspunkt, forudsat at de minimumsforskrifter, der er fastsat i direktivet, overholdes.
3. Anvendelsen og fortolkningen af dette direktiv berører ikke regler, sædvane eller overenskomster på EU-niveau eller i medlemsstaterne, der sikrer de pågældende arbejdstagere gunstigere vilkår.

Artikel 3

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2016. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2014.

På Rådets vegne
S. GOZI
Formand

BILAG

Den europæiske aftale om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden inden for transport ad indre vandveje

Ud fra følgende betragtninger:

1. Direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fastlægger generelle minimumstandarder, der med undtagelse af de i artikel 20, stk. 1, nævnte områder (daglig hvileperiode, pauser, ugentlig hvileperiode, natarbejdets varighed) også gælder tilrettelæggelsen af arbejdstiden inden for transport ad indre vandveje. Da bestemmelserne ikke tager tilstrækkeligt hensyn til den særlige arbejds- og livssituation inden for transport ad indre vandveje, er mere specifikke forskrifter nødvendige, jf. artikel 14 i direktiv 2003/88/EF.
2. Disse mere specifikke bestemmelser skal sikre et højt niveau af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen inden for transport ad indre vandveje.
3. Transport ad indre vandveje er en internationalt præget transportform, som hovedsagligt kendetegnes ved grænseoverskridende aktiviteter på det europæiske vandvejsnet. Inden for den europæiske transport ad indre vandveje skal der derfor arbejdes hen imod, at der skabes ens rammebetingelser for sektorens arbejdsmarked, og at illoyal konkurrence, der beror på forskellene inden for lovgivningen for tilrettelæggelse af arbejdstid, forhindres.
4. Den Europæiske Union har med transportsektorens betydning for den økonomiske konkurrencedygtighed for øje sat sig det mål, at der skal lægges større vægt på de transportformer, der udmærker sig ved en lavere energiintensitet, mere miljøvenlighed og højere sikkerhed ⁽¹⁾. Sejladsen på indre vandveje kan som miljøvenlig transportform med ledig kapacitet bidrage til en bæredygtig aflastning af den europæiske vej- og jernbanetransport af gods.
5. Tilrettelæggelsen af arbejdet varierer inden for sektoren. Antallet af ansatte og arbejdstiden om bord er forskellig alt efter arbejdets tilrettelæggelse, virksomhed, sejlområde, sejlstrækningens længde og fartøjets størrelse. På den ene side arbejdes der i 24-timers skifteholdsdrift. På den anden side arbejdes der især i mellemstore virksomheder normalt omkring 14 timer om dagen fem eller seks dage om ugen. Arbejdstagerens arbejdstid om bord er ikke sammenfaldende med den tid, et fartøj er i drift inden for transport ad indre vandveje.
6. Inden for transport ad indre vandveje gør det særlige forhold sig gældende, at arbejdstagerne ikke blot kan have deres arbejdsplads om bord, men også deres logi eller bolig. Derfor er det normalt også at tilbringe hvileperioder om bord. Mange arbejdstagere inden for transport ad indre vandveje, særligt dem med langt til deres hjemsted, arbejder flere dage i træk om bord for at spare rejsetid og for derefter at kunne tilbringe flere dage hjemme eller på et frit valgt opholdssted. For eksempel har arbejdstageren ved en arbejdsrytme på 1:1 samme antal hvile- og arbejdsdage. Derfor kan antallet af på hinanden følgende arbejdsdage om bord eller hviledage ligge tilsvarende højere end ved et lignende arbejdsforhold i land.
7. Den gennemsnitlige arbejdstid inden for transport ad indre vandveje indeholder grundlæggende en betydelig andel vagttjenestetid (for eksempel pga. ventetider ved sluser eller ved lastning og losning af fartøjet, som ikke kan planlægges), som også kan forekomme i natperioden. Derfor kan de maksimale grænser for den daglige og ugentlige arbejdstid sættes højere end i direktiv 2003/88/EF.
8. Samtidig må det anerkendes, at arbejdsbelastningen inden for transport ad indre vandveje påvirkes af flere forskellige faktorer, f.eks. larm, vibration og arbejdstidens tilrettelæggelse. Uafhængigt af bestemmelserne i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstageres sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽²⁾ vil der blive foretaget sundhedskontroller til beskyttelse af arbejdstagerne af hensyn til de særlige arbejdsbetingelser inden for transport ad indre vandveje.
9. Den yderligere belastning, som nattjeneste udgør, skal opvejes ved at begrænse det maksimalt tilladte natarbejde og ved at tilrettelægge arbejdet på en hensigtsmæssig måde.

⁽¹⁾ Jf. meddelelse fra Kommissionen om fremme af transport ad indre vandveje »Naiades« (KOM(2006) 6 endelig af 17.1.2006).

⁽²⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

10. Ud over arbejdstagere findes der også selvstændige erhvervsdrivende inden for transport ad indre vandveje ⁽¹⁾. Fastlæggelse af status som selvstændig sker i henhold til den nationale lovgivning.
11. Arbejds- og livssituationen inden for passagersejlds adskiller sig fra den øvrige transport ad indre vandveje, hvilket berettiger særlige bestemmelser. Den anderledes sociale situation, forskellige driftsaktiviteter og den sæsonbestemte karakter inden for denne delsektor i den europæiske transport ad indre vandveje resulterer i en anderledes tilrettelæggelse af arbejdet.

Under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særligt artikel 154 og artikel 155, stk. 2, anmoder de underskrivende parter i fællesskab om, at den på EU-plan indgåede aftale iværksættes ved en afgørelse truffet af Rådet på forslag af Kommissionen. De underskrivende parter er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne aftale gælder for mobile arbejdstagere, der er en del af det nautiske personale (besætningen) eller udfører en anden funktion om bord (ombordværende personale) på et fartøj, der er aktivt inden for erhvervmæssig transport på en medlemsstats indre vandveje.
2. Erhvervsdrivende inden for transport ad indre vandveje bliver i henhold til denne aftale ikke betragtet som arbejdstagere, heller ikke hvis de har arbejdstagerstatus i deres egen virksomhed.
3. Denne aftale hindrer ikke anvendelsen af nationale eller internationale forskrifter inden for skibsfartssikkerhed, som gælder mobile arbejdstagere og de i stk. 2 nævnte personer.
4. Hvis der er forskelle mellem hvileperioderne for mobile arbejdstagere i denne aftale og hvileperioderne i nationale eller internationale sikkerhedsforskrifter for skibstrafikken, har bestemmelserne med den højeste grad af beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed forrang.
5. Mobile arbejdstagere, som er beskæftiget om bord på et fartøj, der befinder sig på en medlemsstats område og ikke er aktivt inden for erhvervmæssig transport ad indre vandveje, og hvis arbejdsforhold reguleres af kollektive aftaler eller overenskomster mellem arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne, kan, såfremt arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne tilslutter sig dette, og denne aftales bestemmelser er mere fordelagtige for arbejdstagerne, omfattes af aftalens anvendelsesområde.

Artikel 2

Definitioner

I denne aftale forstås ved:

- a) »fartøj«: et skib eller flydende materiel
- b) »passagerfartøj«: et fartøj til endagsudflugter eller et fartøj med kahytter, der er bygget og udstyret til transport af flere end 12 passagerer
- c) »arbejdstid«: den tid, hvor arbejdstageren under arbejdsgiverens eller dennes repræsentants instruks udfører arbejde på og for fartøjet, er tildelt arbejde eller skal være til disposition for arbejde (vagtjenestetid)
- d) »hvileperiode«: det tidsrum, der ikke er arbejdstid. Begrebet omfatter hvileperioder på fartøjet under sejlads, når det ligger stille, og på land. Den omfatter ikke hvilepauser (op til 15 minutter)
- e) »hviledag«: hvileperiode uden afbrydelse i 24 timer, som arbejdstageren kan tilbringe et sted, denne selv vælger
- f) »erhvervsdrivende inden for transport ad indre vandveje«: enhver person, der uden instruks og for egen regning anvender fartøjer til erhvervsformål inden for transport ad indre vandveje
- g) »tjenesteplan«: den af arbejdsgiveren og for arbejdstageren på forhånd bekendtgjorte planlægning af arbejds- og hviledage

⁽¹⁾ Jf. meddelelse fra Kommissionen KOM (2010) 373 endelig — Bekræftelse af arbejdstagernes fri bevægelighed, rettigheder og den vigtigste udvikling, afsnit 1.1.

- h) »natperiode«: tiden mellem kl. 23.00 og 06.00
- i) »natarbejder«:
  - aa) enten en arbejdstager, der normalt udfører mindst tre timer af sin daglige arbejdstid i natperioden
  - bb) eller en arbejdstager, der forventes at udføre en vis del af sin årlige arbejdstid i natperioden, idet denne del efter den pågældende medlemsstats valg fastsættes:
    - aaa) ved national lovgivning efter høring af arbejdsmarkedets parter
    - eller
    - bbb) ved nationale eller regionale kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter
- j) »skifteholdersarbejder«: enhver arbejdstager, som deltager i skifteholdersarbejde
- k) »ombordværende personale«: dette er defineret i henhold til bilag II, artikel 1.01, definition 103, i direktiv 2006/87/EF ⁽¹⁾
- l) »mobil arbejdstager«: enhver arbejdstager, der er en del af det sejlene personale, som er ansat af en virksomhed, der udfører passager- eller godstransport ad indre vandveje, og henvisninger til »arbejdstager« i denne aftale skal fortolkes i overensstemmelse hermed
- m) »sæson«: et tidsrum af højst 9 på hinanden følgende måneder inden for 12 måneder, hvortil driftsaktiviteten er bundet på bestemte tidspunkter af året pga. af ydre omstændigheder som f.eks. vejrforhold eller turistmæssig efterspørgsel.

Artikel 3

Arbejdstid og referenceperiode

1. Arbejdstiden er grundlæggende baseret på en 8-timers arbejdsdag, jf. dog artikel 4.
2. Arbejdstiden kan forlænges i henhold til artikel 4, hvis der inden for 12 måneder (referenceperioden) ikke arbejdes mere end 48 timer i gennemsnit om ugen.
3. Den maksimale arbejdstid i referenceperioden er 2 304 timer (beregningsgrundlag: 52 uger fratrukket minimum 4 ugers ferie, gange 48 timer). Perioderne med årlig betalt ferie og perioder med sygeorlov medtages ikke i eller er neutrale i forhold til beregningen af gennemsnittet. Krav på hvileperioder, der kan henføres til lovbestemte fridage, trækkes ligeledes fra.
4. For arbejdsforhold, der er kortere end referenceperioden, er grundlaget en pro-rata-temporis-beregning af den maksimalt tilladte arbejdstid.

Artikel 4

Daglig og ugentlig arbejdstid

1. Arbejdstiden må ikke overstige:
  - a) 14 timer i en given 24 timers periode
  - b) 84 timer i en given 7 dages periode.
2. Skulle der i forhold til tjenesteplanen være flere arbejdsdage end hviledage, må man ikke overskride en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på 72 timer inden for 4 måneder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF af 12. december 2006 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 82/714/EØF (EUT L 389 af 30.12.2006, s. 1).

*Artikel 5**Arbejds- og hviledage*

1. Man må maksimalt have 31 på hinanden følgende arbejdsdage.
2. Hvis der ifølge tjenesteplanen højst er det samme antal arbejdsdage i forhold til hviledage, skal der i umiddelbar forlængelse af de på hinanden følgende arbejdsdage tildeles det samme antal på hinanden følgende hviledage. Der kan afviges fra antallet af tildelte på hinanden følgende hviledage, på betingelse af at:
  - a) det maksimale antal på 31 på hinanden følgende arbejdsdage ikke overskrides, og
  - b) det under stk. 3, litra a), b) eller c) nævnte minimumsantal på hinanden følgende hviledage bevilges i umiddelbar forlængelse af de ydede på hinanden følgende arbejdsdage, og
  - c) den forlængede eller ombyttede periode af arbejdsdage udlignes inden for referenceperioden.
3. Hvis der forekommer flere arbejdsdage end hviledage i tjenesteplanen, bestemmes minimumsantallet af på hinanden følgende hviledage til afholdelse i umiddelbar forlængelse af de ydede på hinanden følgende arbejdsdage på følgende måde:
  - a) 1-10 på hinanden følgende arbejdsdage: 0,2 hviledage pr. på hinanden følgende arbejdsdage (f.eks. 10 på hinanden følgende arbejdsdage = 2 hviledage)
  - b) 11-20 på hinanden følgende arbejdsdage: 0,3 hviledage pr. på hinanden følgende arbejdsdage (f.eks. 20 på hinanden følgende arbejdsdage = 5 hviledage)
  - c) 21-31 på hinanden følgende arbejdsdage: 0,4 hviledage pr. på hinanden følgende arbejdsdage (f.eks. 31 arbejdsdage = 9,4 hviledage).

Delvist optjente hviledage lægges i denne beregningsmodel til minimumsantallet af på hinanden følgende hviledage og tildeles som hele hviledage.

*Artikel 6**Sæsonarbejde inden for passagersejls*

Uanset bestemmelserne i artikel 4 og 5 i denne aftale kan følgende bestemmelser gøres gældende for alle arbejdstagere, der har sæsonarbejde på et passagerfartøj:

1. Arbejdstiden må ikke overstige:
  - a) 12 timer i en given 24-timers periode
  - b) 72 timer i en given 7-dages periode.
2. Arbejdstager får godskrevet 0,2 hviledag pr. arbejdsdag. Inden for ethvert tidsrum på 31 dage skal der mindst tildeles to hviledage. De resterende hviledage tildeles efter aftale.
3. Under hensyntagen til det foregående stykke og artikel 3, stk. 4, er grundlaget for bevilling af hviledage og overholdelse af den gennemsnitlige arbejdstid på 48 timer i overensstemmelse med artikel 3 overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, eller hvis sådanne ikke findes, nationale retsfor skrifter for området.

*Artikel 7**Hvileperioder*

Arbejdstagerne skal have regelmæssige, uafbrudte hvileperioder, som angives i tidsenheder, der er tilstrækkeligt lange til at sikre, at de ikke på grund af træthed eller pga. uregelmæssige arbejdsrytmer skader sig selv, kolleger eller andre, og at de hverken på kort eller langt sigt skader deres helbred.

Hvileperioden må ikke være under:

- a) 10 timer i ethvert tidsrum på 24 timer, hvoraf mindst 6 timer skal være uden afbrydelse
- b) 84 timer i en given 7-dages periode.

Artikel 8

Pauser

Enhver arbejdstager, der har en arbejdstid, som overstiger seks timer, har ret til at holde pause: de nærmere bestemmelser herfor, herunder varigheden og kriterierne for tildeling af pausen, fastsættes i kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter eller, hvor sådanne overenskomster eller aftaler ikke findes, i den nationale lovgivning.

Artikel 9

Maksimal arbejdstid i natperioden

Ved en natperiode på 7 timer er den maksimale arbejdstid for en uge (7 dage) 42 timer.

Artikel 10

Ferie

1. Enhver arbejdstager har ret til en betalt ferie af mindst fire ugers varighed pr. år eller en tilsvarende andel ved en beskæftigelsesperiode på mindre end et år i overensstemmelse med de kriterier for opnåelse og tildeling heraf, som er fastsat i national lovgivning og/eller praksis.
2. Den minimale betalte ferieperiode pr. år kan ikke erstattes med en finansiel godtgørelse, medmindre arbejdsforholdet ophører.

Artikel 11

Beskyttelse af mindreårige

1. For arbejdstagere under 18 år gælder bestemmelserne i direktiv 94/33/EF om beskyttelse af unge på arbejdspladsen ⁽¹⁾.
2. Medlemsstaterne kan dog ved lov eller administrative bestemmelser tillade unge over 16 år, som ifølge national lovgivning ikke længere er underlagt fuld skolepligt, at arbejde i den periode, hvor natarbejde er forbudt i henhold til direktiv 94/33/EF, hvis dette er berettiget for at nå uddannelsesmålet for et godkendt kursus, og såfremt der gives dem en passende kompenserende hvileperiode, og formålene i artikel 1 i direktiv 94/33/EF ikke anfægtes.

Artikel 12

Kontrol

1. Der føres optegnelser over den daglige arbejds- og hvileperiode for hver enkelt arbejdstager for at kunne overvåge, om bestemmelserne i artikel 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11 og 13 overholdes.
2. Optegnelserne skal mindst opbevares om bord indtil slutningen af referenceperioden.
3. Optegnelserne skal med passende mellemrum (senest inden næste månedsafslutning) kontrolleres og bekræftes af arbejdsgiveren eller dennes repræsentant og arbejdstageren.

⁽¹⁾ EFT L 216 af 20.8.1994, s. 12.

4. Mindsteangivelserne er:
  - a) skibets navn
  - b) medarbejderens navn
  - c) den ansvarlige skibsførers navn
  - d) dato
  - e) arbejds- eller hviledag
  - f) begyndelse og afslutning af de daglige arbejds- og hvileperioder.
5. Arbejdstageren skal have udleveret et eksemplar af de bekræftede optegnelser, der vedrører ham/hende. Disse eksemplarer skal opbevares af arbejdsgiveren i et år.

Artikel 13

Krisesituationer

1. Skibsføreren eller dennes stedfortræder har ret til at kræve, at en arbejdstager arbejder det antal timer, som er nødvendigt for fartøjets, ombordværendes eller lastens umiddelbare sikkerhed eller for at bistå andre skibe eller personer i havsnød.
2. I henhold til stk. 1 kan skibsføreren eller dennes stedfortræder kræve af arbejdstageren, at denne til enhver tid arbejder det antal timer, som er nødvendigt, indtil den normale situation er genoprettet.
3. Så snart som muligt efter, at den normale situation er genoprettet, skal skibsføreren eller dennes stedfortræder sørge for, at alle arbejdstagere, som har udført arbejde i en planlagt hvileperiode, får en tilstrækkelig hvileperiode.

Artikel 14

Helbredsundersøgelse

1. Alle arbejdstagere har krav på en gratis årlig helbredsundersøgelse. Ved de medicinske undersøgelser skal der rettes særlig opmærksomhed mod symptomer eller forhold, der eventuelt kan føres tilbage til arbejde om bord med minimale daglige hvileperioder og/eller et minimalt antal hviledage i henhold til artikel 5 og artikel 6.
2. Natarbejdere, der lider af helbredsproblemer, som påviseligt skyldes, at de udfører natarbejde, skal, når det er muligt, overføres til dagarbejde, som passer til dem.
3. Den gratis helbredsundersøgelse er omfattet af lægens tavshedspligt.
4. Den gratis helbredsundersøgelse kan udføres inden for det offentlige sundhedsvæsens rammer.

Artikel 15

Sikkerheds- og sundhedsbeskyttelse

1. For natarbejdere og skifteholdsarbejdere skal der gælde et beskyttelsesniveau for sikkerhed og sundhed, som svarer til arten af det arbejde, de udfører.
2. Passende beskyttelses- og forebyggelsesforanstaltninger og -faciliteter vedrørende natarbejderen og skifteholdsarbejderen sikkerhed og sundhed skal svare til dem, der gælder for de øvrige arbejdstagere, og være til rådighed til enhver tid.

*Artikel 16**Arbejdsrytme*

En arbejdsgiver, der agter at tilrettelægge arbejdet efter en bestemt rytme, skal tage hensyn til det generelle princip om, at arbejdet skal tilpasses mennesket, navnlig med henblik på at afbøde virkningen af monotont arbejde og arbejde i en maskinel rytme, og herunder tage hensyn til arbejdets karakter og kravene vedrørende sikkerhed og sundhed, særligt for så vidt angår pauser i arbejdstiden.

*Artikel 17**Afsluttende bestemmelser*1. *Gunstigere bestemmelser*

Medlemsstaternes ret til

- a) at opretholde eller indføre love og administrative bestemmelser
- b) at tillade eller fremme kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter

der stiller arbejdstageren gunstigere med hensyn til beskyttelse af sikkerhed og sundhed end bestemmelserne i denne aftale, er uændret.

2. *Klausul om garanti mod forringelser*

Gennemførelsen af denne aftale må under ingen omstændigheder anvendes som begrundelse for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere, der er omfattet af denne aftale.

3. *Opfølgning af aftalen*

Arbejdsmarkedets parter overvåger implementeringen og anvendelsen af denne aftale inden for rammerne af udvalget for dialog inden for sektoren (transport ad indre vandveje), særligt med henblik på nye arbejdsmedicinske oplysninger.

4. *Revision*

Arbejdsmarkedets parter gennemgår ovenstående bestemmelser to år efter afslutningen af den gennemførelsesperiode, som fastsættes i Rådets afgørelse om indgåelse af denne aftale.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. februar 2012.

European Barge Union (EBU)

European Skippers Organisation

European Transport Workers' Federation (ETF)

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE

af 17. december 2014

om beskikkelse af et tysk medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

(2014/942/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 302,

under henvisning til indstilling fra den tyske regering,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 13. september 2010 afgørelse 2010/570/EU, Euratom om beskikkelse af medlemmerne af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden fra den 21. september 2010 til den 20. september 2015 ⁽¹⁾.
- (2) Der er blevet en plads ledig som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, efter at Göke FRERICHS' mandat er udløbet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Gerhard HANDKE, *Generaldirektor des Bundesverbandes Großhandel, Außenhandel, Dienstleistungen* — BGA beskikkes som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg for den resterende del af mandatperioden, dvs. indtil den 20. september 2015.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2014.

På Rådets vegne

G. L. GALLETI

Formand

⁽¹⁾ EUTL 251 af 25.9.2010, s. 8.

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**af 19. december 2014****om udnævnelsen af formanden, næstformanden og de øvrige fuldtidsmedlemmer af Den Fælles Afviklingsinstans**

(2014/943/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under hensyntagen til traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, særlig artikel 56, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EU) nr. 806/2014 trådte i kraft den 19. august 2014.
- (2) For at sikre en hurtig og effektiv beslutningsproces for spørgsmål vedrørende afvikling skal Den Fælles Afviklingsinstans oprettet ved artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014 (»Afviklingsinstansen«) være et særligt EU-agentur med en særlig struktur, som svarer til dens opgaver.
- (3) Afviklingsinstansens sammensætning bør sikre, at der tages behørigt hensyn til alle relevante interesser i forbindelse med afviklingsprocedurer. I betragtning af Afviklingsinstansens opgaver bør der udnævnes en formand og en næstformand for samt fire yderligere fuldtidsmedlemmer af Afviklingsinstansen.
- (4) I medfør af artikel 56, stk. 7, i forordning (EU) nr. 806/2014 har den første formand for Afviklingsinstansen, der udpeges efter nævnte forordnings ikrafttræden, en mandatperiode på tre år, der kan forlænges én gang med en periode på fem år. I medfør af artikel 56, stk. 5, i forordning (EU) nr. 806/2014 har næstformanden for samt de øvrige fuldtidsmedlemmer af Afviklingsinstansen en mandatperiode på fem år.
- (5) Den 19. november 2014 forelagde Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56, stk. 6, i forordning (EU) nr. 806/2014 Europa-Parlamentet en endelig liste over kandidater til hvervenerne som formand og næstformand for samt de fire øvrige fuldtidsmedlemmer af Afviklingsinstansen. Den 5. december 2014 forelagde Kommissionen Europa-Parlamentet et forslag til udnævnelse af formanden og næstformanden for samt de fire øvrige fuldtidsmedlemmer af Afviklingsinstansen. Europa-Parlamentet godkendte dette forslag den 16. december 2014 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Følgende person udnævnes herved som fuldtidsmedlem af Den Fælles Afviklingsinstans for en mandatperiode på tre år fra denne afgørelses ikrafttræden:

Elke KÖNIG, formand.

2. Følgende personer udnævnes herved som fuldtidsmedlemmer af Den Fælles Afviklingsinstans for en mandatperiode på fem år fra denne afgørelses ikrafttræden

— Timo LÖYTTYNIEMI, næstformand

— Mauro GRANDE, direktør for strategi og koordination

— Antonio CARRASCOSA, direktør for afviklingsplanlægning

— Joanne KELLERMANN, direktør for afviklingsplanlægning

— Dominique LABOUREIX, direktør for afviklingsplanlægning.

⁽¹⁾ EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2014.

På Rådets vegne
S. GOZI
Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE**af 11. juni 2014****om statsstøtte SA.26818 (C 20/10) (ex N 536/08 og NN 32/10) ydet af Italien til SO.G.A.S., luft-havnsselskabet i Aeroporto dello Stretto***(meddelt under nummer C(2014) 3571)***(Kun den italienske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

(2014/944/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret de interesserede parter til at indsende deres bemærkninger i henhold til ovenstående bestemmelser ⁽¹⁾, under henvisning til deres bemærkninger og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) Den 27. oktober 2008 meddelte de italienske myndigheder Kommissionen, at regionen Calabrien havde i sinde at yde støtte i form af kapitaltilførsler til at dække driftstab i SO.G.A.S. SpA Società per la Gestione dell'Aeroporto dello Stretto (i det følgende benævnt »SO.G.A.S.« eller »støttemodtageren«). SO.G.A.S. er det lufthavnsselskab, der forvalter Stretto lufthavn i Reggio Calabria.
- (2) I løbet af den indledende undersøgelse blev Kommissionen opmærksom på andre foranstaltninger, som samme støttemodtager nød godt af, og som forekom at være ulovlig statsstøtte. Kommissionen inddrog derfor disse foranstaltninger i sin undersøgelse.
- (3) Da Kommissionen var i besiddelse af oplysninger, der kunne tyde på, at der faktisk var blevet ydet statsstøtte, før Kommissionen kunne vurdere dens forenelighed med det indre marked, registrerede den sagen som ikkeanmeldt støtte under sagsnummer NN 32/10.
- (4) Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger om den anmeldte foranstaltning den 27. november 2008, den 23. februar 2009 og den 19. maj 2009. Italien svarede den 14. januar 2009, den 26. marts 2009 og den 9. oktober 2009.
- (5) Ved brev af 20. juli 2010 meddelte Kommissionen Italien, at den havde besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure efter EUF-traktatens artikel 108, stk. 2, i henseende til støtten til SO.G.A.S. (i det følgende benævnt »indledningsafgørelsen«).
- (6) Kommissionens afgørelse om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger.
- (7) Ved brev af 19. november 2010 sendte støttemodtageren sine bemærkninger til indledningsafgørelsen. Den 20. december 2010 fremsendte Kommissionen støttemodtagerens bemærkninger til de italienske myndigheder og udbad sig deres reaktion. Kommissionen sendte en påmindelse den 8. marts 2011 og modtog Italiens bemærkninger den 29. april 2011. Kommissionen har ikke modtaget andre bemærkninger fra interesserede parter.
- (8) De italienske myndigheder fremsendte deres bemærkninger til indledningsafgørelsen ved brev af 23. september 2010 og 15. december 2010.

⁽¹⁾ EUT C 292 af 28.10.2010, s. 30.

⁽²⁾ Se fodnote 1.

- (9) Ved brev af 30. marts 2012 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger om de omhandlede foranstaltninger. De italienske myndigheder fremsendte de efterspurgte oplysninger ved brev af 30. april 2012.

2. DETALJERET BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

2.1. Støttemodtageren

- (10) Modtageren af støtteforanstaltningerne er det lufthavnsselskab, der forvalter lufthavnen i Reggio Calabria, SO.G.A.S.
- (11) SO.G.A.S. er et aktieselskab, som blev stiftet i henhold til italiensk lov i marts 1981, og som er 100 % offentligt ejet.
- (12) Trafikken i lufthavnen steg fra 272 859 passagerer i 2004 til 571 694 passagerer i 2012 ^(?).

2.2. De anfægtede foranstaltninger

- (13) Den af Italien anmeldte foranstaltning er en kapitaltilførsel foretaget af regionen Calabrien på 1 824 964 EUR til at dække tabene i SO.G.A.S. i 2004 og 2005.
- (14) I juni 2005 og juni 2006 besluttede SO.G.A.S.' offentlige aktionærer at dække de tab, som SO.G.A.S. havde lidt de to foregående år (1 392 900 EUR i 2004 og 2 257 028 EUR i 2005), ved hjælp af proratakapitaltilførsler. Dengang ejede regionen Calabrien 50 % af aktierne i selskabet, mens resten ejedes af Reggio Calabria kommune, provinsen Reggio Calabria, provinsen Messina, Messina kommune, handelskammeret i Reggio Calabria og handelskammeret i Messina.
- (15) Ifølge de oplysninger, som Kommissionen havde adgang til på tidspunktet for vedtagelsen af indledningsafgørelsen, var der allerede effektueret proratakapitaltilførsler fra provinsen Reggio Calabria, Messina kommune, Reggio Calabria kommune og handelskammeret i Messina.
- (16) I 2006 led SO.G.A.S. et yderligere tab på 6 018 982 EUR. I december 2007 besluttede SO.G.A.S.' aktionærer at konvertere selskabets reserver til kapital og reducere kapitalen for at dække de resterende tab. Men det ville nedbringe kapitalen til under den minimumsgrænse, der er foreskrevet i italiensk lov for lufthavnsselskaber. For atter at bringe kapitalen i overensstemmelse med lovens krav gav SO.G.A.S.' aktionærer tilsagn om at øge kapitalen til 2 742 919 EUR. Kapitalen blev forhøjet ved at konvertere obligationer, som tidligere var tegnet af nogle af aktionærerne, for i alt 2 274 919 EUR. Regionen Calabrien var ikke blandt de aktionærer, der ejede konvertible obligationer, og dens andel af selskabskapitalen faldt fra 50 % til 6,74 %.

2.3. Støtteydende myndighed

- (17) Den støtteydende myndighed i henseende til de omhandlede foranstaltninger er regionen Calabrien.
- (18) Som forklaret ovenfor blev der også ydet offentlige midler til SO.G.A.S. af provinsen Reggio Calabria, Reggio Calabria kommune, provinsen Messina, Messina kommune, handelskammeret i Reggio Calabria og handelskammeret i Messina i form af proratakapitaltilførsler til at dække de tab, som SO.G.A.S. led i 2004, 2005 og 2006 og til atter at bringe kapitalen i overensstemmelse med lovens krav.

2.4. Budget

- (19) De italienske myndigheder anmeldte kapitaltilførslerne på 1 824 964 EUR svarende til Regionen Calabriens andel i SO.G.A.S., som var blevet godkendt i juni 2005 og juni 2006. Endvidere, som forklaret ovenfor, dækkede de øvrige offentlige aktionærer tab for ligeledes 1 824 964 EUR. Der blev yderligere tilført 2 742 919 EUR i december 2007.
- (20) Det samlede omhandlede foranstaltningsbudget er således 6 392 847 EUR.

^(?) Ifølge offentligt tilgængelig information.

2.5. Nationale retssager

- (21) Regionen Calabrien besluttede at undlade at effektuere kapitaltilførslerne, som aktionærene havde vedtaget i juni 2005 og juni 2006, indtil der var truffet en afgørelse i Kommissionen om godkendelse heraf, og SO.G.A.S. søgte regionen ved den almindelige domstol (*Tribunale*) i Reggio Calabria. Domstolen gav SO.G.A.S. medhold, og regionens efterfølgende anke blev afvist i maj 2009.
- (22) Selv om domstolen anerkendte Kommissionens kompetence til at afgøre, om statsstøtteforanstaltningen var forenelig med det indre marked, mente den, at de nationale domstole havde kompetence til at afgøre, om en foranstaltning udgjorde statsstøtte. Domstolen fandt, at den offentlige støtte i det foreliggende tilfælde ikke udgjorde statsstøtte, fordi den ikke kunne fordreje konkurrencen eller påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Domstolen bemærkede også, at det markedsøkonomiske investorprincip var overholdt, fordi der på tidspunktet for støtteydelsen, uanset tabene i 2004 og 2005, var rimelige udsigter til rentabilitet på lang sigt.
- (23) Regionen ankede domstolens dom med den begrundelse, at der var tale om statsstøtte, og at den derfor ikke burde gennemføres, før Kommissionen havde vedtaget en godkendelsesafgørelse. I december 2009 oplyste de italienske myndigheder Kommissionen om, at denne anke var blevet afvist, og at der ikke var yderligere retslige muligheder for at anfægte ydelsen af den offentlige støtte til SO.G.A.S.

3. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

- (24) I indledningsafgørelsen indtog Kommissionen den foreløbige holdning, at proratatilførslerne, som regionen og andre offentlige aktionærer foretog for at dække tabene i 2004 og 2005, og den kapitaltilførsel, som blev besluttet af SO.G.A.S.' aktionærer i december 2007, udgjorde statsstøtte, fordi:
- a) de bestod i en overførsel af midler til SO.G.A.S. fra en række regionale og lokale myndigheder, nemlig regionen Calabrien, provinsen Reggio Calabria, Messina kommune og Reggio Calabria kommune, eller lokale selvstyrende offentligtretlige organer, nemlig handelskammeret i Reggio Calabria og handelskammeret i Messina, hvorfor det var statslige midler, og de kunne tilregnes staten
  - b) de ikke opfyldte det markedsøkonomiske investorprincip og dermed gav SO.G.A.S. en selektiv fordel
  - c) de kunne fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (25) Kommissionen indtog den foreløbige holdning, at de omhandlede foranstaltninger var uforenelige med det indre marked. For det første havde Italien anført, at SO.G.A.S. ikke var betroet udførelsen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. For det andet havde de italienske myndigheder bekræftet, at foranstaltningerne ikke vedrørte en bestemt lufthavnsinvestering. Kommissionen konkluderede foreløbig, at foranstaltningernes forenelighed ikke kunne vurderes ud fra de kriterier, der var fastlagt i retningslinjerne for finansiering af lufthavne og statslig startstøtte til luftfartsselskaber, som opererer fra regionale lufthavne (i det følgende benævnt »luftfartsretningslinjerne fra 2005«) ⁽⁴⁾. For det tredje anførte de italienske myndigheder også — uanset deres påstand om, at SO.G.A.S. var en kriseramet virksomhed efter rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (i det følgende benævnt »rammebestemmelserne«) ⁽⁵⁾ — at foranstaltningerne ikke indgik i en omstruktureringsplan, og at der ikke fandtes en sådan plan. Endelig indtog Kommissionen den holdning, at foranstaltningerne ikke var forenelige med retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013 (i det følgende benævnt »regionalretningslinjerne«) ⁽⁶⁾, som dannede grundlag for vurderingen af den støtte, der blev ydet i medfør af EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra a) og c).
- (26) Hvad angår den retssag, der blev anlagt ved de italienske domstole imod regionen for at få den til at betale sit proratabidrag, mens man afventede Kommissionens godkendelse heraf efter statsstøttereglerne, mente Kommissionen, at Italien på grund af EU-rettens forrang frem for national ret, og så længe anmeldelsen ikke var formelt trukket tilbage, var nødt til at overholde standstill-forpligtelsen i henhold til EUF-traktatens artikel 108, stk. 3. Kommissionen fandt derfor, at de nationale domstoles afgørelse burde være blevet tilsidesat i kraft af standstill-forpligtelsens forrang ifølge EUF-traktatens artikel 108, stk. 3, og at de italienske myndigheder ikke burde have effektueret den anmeldte foranstaltning, så længe statsstøtteproceduren ikke var afsluttet.

⁽⁴⁾ EUT C 312 af 9.12.2005, s. 1, punkt 53-63.

⁽⁵⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

⁽⁶⁾ EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13.

4. BEMÆRKNINGER FRA DE INTERESSEREDE PARTER

- (27) Den eneste interesserede part, som Kommissionen modtog bemærkninger fra, var støttemodtageren SO.G.A.S., som støttede og supplerende de argumenter, som de italienske myndigheder havde fremsat under den formelle undersøgelse.

4.1. Forekomsten af statsstøtte

- (28) SO.G.A.S. anførte, at de omhandlede foranstaltninger ikke udgjorde statsstøtte, fordi ikke alle kriterierne i EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, var opfyldt. Nærmere bestemt hævdede SO.G.A.S., at foranstaltningen i) ikke påvirkede samhandelen mellem medlemsstaterne eller subsidiært ii) ikke gav SO.G.A.S. en selektiv økonomisk fordel og iii) ikke fordrejede eller truede med at fordreje konkurrencen.
- (29) SO.G.A.S. hævdede, at de anfægtede foranstaltninger blev ydet på normale markedsvilkår og derfor overholdt det markedsøkonomiske investorprincip. De var i overensstemmelse med artikel 2446 og 2447 i den italienske civillovbog, hvorefter aktionærene i et aktieselskab, som havde mistet over en tredjedel af sin kapital, havde pligt til at dække dets tab for at forhindre, at selskabet blev afviklet. Hvis ikke aktionærene dækkede lufthavnsselskabet SO.G.A.S.' tab, ville det have medført tilbagekaldelse (efter artikel 13 i ministeriel bekendtgørelse nr. 521 af 12. november 1997) af den delvise forvaltning af Stretto lufthavn, som var betroet SO.G.A.S. i henhold til artikel 17 i anordningslov nr. 67 af 1997, og ville have gjort det umuligt i fremtiden at opnå den fulde koncession til forvaltning af lufthavnen, som transportministeriet havde modtaget ansøgning om. Det kunne derfor med rimelighed antages, at en privat investor i en lignende situation ville have handlet på samme måde for at øge værdien af sin aktiepost.
- (30) Støttemodtageren påpegede, at den almindelige domstol i Reggio Calabria havde rekvireret en uafhængig værdiansættelse af selskabet i juni 2008, ifølge hvilken selskabets værdi skønnedes at ligge på mellem 12 og 17 mio. EUR.
- (31) For at dokumentere selskabets udsigter til rentabilitet fremlagde støttemodtageren en forretningsplan for Kommissionen, som var udarbejdet af SO.G.A.S. i oktober 2008 af en ekstern konsulent, der forventede, at selskabet ville genoprette rentabiliteten i 2013.
- (32) I juli 2007 var den delvise privatisering af SO.G.A.S. blevet sendt i udbud. Der var indkommet et tilbud på køb af 35 % af SO.G.A.S.' kapital fra et italiensk-argentinsk konsortium (*associazione temporanea di imprese*, i det følgende benævnt »ATI«). SO.G.A.S.' aktionærer anså tilbuddet for at være økonomisk ufordelagtigt. I marts 2010 blev 35 % af SO.G.A.S.' aktier på ny sendt i udbud. Ifølge SO.G.A.S. viste de to interessetilkendegivelser sammen med det første tilbud fra konsortiet, at det markedsøkonomiske investorprincip var opfyldt.
- (33) SO.G.A.S. hævdede også, at Kommissionen tog fejl, når den konkluderede, at passagererne i Stretto lufthavn også kunne bruge lufthavnene i Catania, Lamezia Terme og Crotone afhængigt af deres bopæl, og at de omhandlede foranstaltninger derfor kunne fordreje konkurrencen mellem lufthavnsselskaberne.
- (34) For det første var Stretto lufthavn og lufthavnene i Catania, Lamezia Terme og Crotone regionale punkt-til-punkt-lufthavne, hvis opland ikke overlappede hinanden. Stretto lufthavn konkurrerede heller ikke med nogen anden lufthavn i Italien eller Unionen. De særlige geografiske og infrastrukturelle træk ved Calabrien udelukkede enhver potentiel overlapning mellem Strettos opland og de italienske nabolufthavnens opland. Lamezia Terme lufthavn lå over 130 km væk, ca. en times kørsel fra Stretto. Der var ingen hurtig forbindelse mellem Stretto og Crotone lufthavn, som lå over tre timers kørsel væk. Catania lufthavn lå i en anden region over 130 km væk med en rejsetid i bil på 1 time og 30-40 minutter.
- (35) SO.G.A.S. fremsendte en tabel med et indeks over korrelationen mellem ankomende passagerer i Stretto lufthavn henholdsvis lufthavnene i Lamezia Terme, Crotone and Catania. Tabellen viste ifølge SO.G.A.S., at passagerer, der rejste via Stretto lufthavn, udgjorde en ny komponent i den regionale trafik. En lukning af lufthavnen ville derfor medføre tab af en del af efterspørgslen på lufttransport snarere end en omfordeling til andre lufthavne. SO.G.A.S. indsendte også en tabel, der viste, at de omhandlede foranstaltninger faktisk havde skabt ny efterspørgsel efter lufttransport i området og givet positive gevinster for både luftfartsselskaber, som var interesseret i at starte nye ruter mellem Stretto og andre italienske og europæiske lufthavne, og andre lufthavne, som oplevede en øget efterspørgsel.

- (36) SO.G.A.S. afviste Kommissionens foreløbige konstatering af, at foranstaltningerne potentielt kunne fordreje konkurrencen mellem luftfartsselskaberne. Den offentlige støtte var ikke blevet overført til et luftfartsselskab gennem bevilling af lavere afgifter for landing eller andre gunstige vilkår. Landingsafgifter og andre driftsbetingelser i lufthavnen blev fastlagt af den kompetente myndighed og var ikke overladt til lufthavnsselskabets skøn. Endelig hævdede SO.G.A.S., at Stretto primært blev befløjet af Alitalia (som havde seks af otte daglige flyvninger), og at der ikke var tegn på, at charter- eller lavprisselskaber var interesserede i at starte nye ruter med afgang fra Stretto lufthavn.
- (37) SO.G.A.S. konkluderede, at Kommissionen i sin vurdering af foranstaltningens virkning for konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne burde have taget mere hensyn til de specifikke omstændigheder og fundet, at foranstaltningen ikke udgjorde statsstøtte.

4.2. Støttens forenelighed

- (38) Angående spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningerne kunne anses for forenelige efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), hævdede SO.G.A.S., at den omhandlede offentlige støtte var rettet mod at opretholde lufthavnsselskabets drift og udvikle visse økonomiske aktiviteter. Denne målsætning var begrundet i det forhold, at små lufthavne generelt ikke genererer tilstrækkelig indtjening til at dække de omkostninger, der er nødvendige for at overholde sikkerhedskravene. Desuden ville Stretto lufthavn på grund af lufthavnsinfrastrukturens karakteristika og de deraf følgende restriktioner, som den italienske myndighed for civil luftfart ENAC ⁽⁷⁾ pålagde den, have meget vanskeligt ved at huse charter- og lavprisselskaber.
- (39) Navnlig var Stretto lufthavn i overensstemmelse med ENAC's kriterier kategoriseret som en niveau II-lufthavn. Denne kategorisering byggede på infrastrukturens dimensioner frem for passagertal. Lufthavne med lave passagertal skulle ifølge denne klassificering afholde samme omkostninger for at opfylde sikkerhedsstandarderne som lufthavne med over en million passagerer.
- (40) Uden den omhandlede offentlige støtte ville lufthavnen være tvunget til at lukke, hvilket ville få negative konsekvenser på regionalt plan for indbyggernes mobilitet. Det ville også have hindret aktionærerne i at få et afkast af deres investering.
- (41) Endelig eller subsidiært hævdede SO.G.A.S., at Kommissionens beslutning 2005/842/EF ⁽⁸⁾ af almindelig økonomisk interesse kunne finde anvendelse på nærværende sag, og at foranstaltningerne under alle omstændigheder kunne anses for at være forenelige med det indre marked og være fritaget for anmeldelseskravet på det grundlag.
- (42) SO.G.A.S. hævdede, at eftersom trafikken i lufthavnen ikke oversteg en million passagerer om året i referenceperioden, var forvaltningen af lufthavnen en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse efter artikel 2, stk. 1, litra d), i beslutning 2005/842/EF. SO.G.A.S. påpegede, at lokale myndigheder i henhold til anordningslov nr. 250 af 25. juli 1997 kun kunne eje aktieposter i selskaber, som havde fået overdraget at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. SO.G.A.S. havde altid været ejet af lokale myndigheder i Calabria og Messina, hvilket var et formodet bevis for, at forvaltningen af lufthavnen udgjorde en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. For at vise, at forvaltningen af lufthavnen faktisk udgjorde en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, fremsendte SO.G.A.S. to beslutninger, som var truffet af Reggio Calabria kommune den 27. juli 2010 og den 19. juni 2010, og hvori der blev henvist til lufthavnstjenestens betydning for regionen.
- (43) Kompensationen for offentlig tjeneste var begrænset til de tab, som lufthavnsselskabet led ved udførelsen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, hvorfor den overholdt principperne om nødvendighed og proportionalitet i henhold til artikel 5, stk. 1, i beslutning 2005/842/EF. Med hensyn til fraværet af et dokument, hvoraf det fremgår, at lufthavnsselskabet får overdraget udførelsen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, foreslog SO.G.A.S., at der blev udarbejdet forslag til en aftale, som kunne fjerne enhver tvivl om, at de fire Altmark-kriterier ⁽⁹⁾ var opfyldt i nærværende sag om Stretto lufthavn.

⁽⁷⁾ Ente Nazionale per l'Aviazione Civile.

⁽⁸⁾ Kommissionens beslutning 2005/842/EF af 28.11.2005 om anvendelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 86, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, EUT L 312 af 29.11.2005, s. 67.

⁽⁹⁾ Domstolens dom i sag C-280/00, Altmark, Sml. 2003 I, s. 7747.

5. DE ITALIENSKE MYNDIGHEDERS BEMÆRKNINGER

- (44) I indledningsafgørelsen bemærkede Kommissionen, at Italien havde bekræftet, at SO.G.A.S. ikke formelt var blevet betroet udførelsen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, hvorfor foreneligheden af den omhandlede foranstaltning ikke kunne vurderes i henhold til reglerne om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

5.1. Spørgsmålet om, hvorvidt lufthavnens aktiviteter udgør en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse

- (45) I løbet af undersøgelsesproceduren hævdede Italien, at de omhandlede foranstaltninger udgjorde en kompensation for SO.G.A.S.' levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. I mangel af dokumentation for det modsatte hævdede de italienske myndigheder, at en efterfølgende evaluering ville vise, at EU's krav vedrørende tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse var opfyldt i SO.G.A.S.' tilfælde.
- (46) Italien fandt, at Kommissionen med sin valgte linje tillagde det formelle unødigt stor vægt i forhold til de væsentlige krav til tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Til støtte for denne påstand fremsendte Italien en summarisk vurdering af de fire Altmark-kriterier. Italien hævdede, at SO.G.A.S. faktisk havde fået betroet udførelsen af forpligtelse til offentlig tjeneste. Denne forpligtelse blev bekræftet både direkte og indirekte af flere forvaltningsdokumenter udstedt af de lokale myndigheder. Italien fremsendte referat fra et møde i kommunalbestyrelsen i Reggio Calabria, som fandt sted den 17. oktober 2007, hvor bestyrelsen besluttede at yde tilskud til dækning af lufthavnsselskabets tab, og referatet af møderne i samme organ, som fandt sted den 16. juni 2009 og 31. december 2009, til dokumentation af, at lufthavnsaktiviteterne var tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Ifølge mødereferatet fra den 17. oktober 2007 havde regionen Calabrien den holdning, at visse aktiviteter i lufthavnen i Reggio Calabria var nødvendige for leveringen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, og havde pålagt SO.G.A.S. en række forpligtelser til offentlig tjeneste for at sikre, at den offentlige interesse blev ordentlig varetaget. I sådanne tilfælde kunne lufthavnsselskabet få tilskud af myndighederne til de ekstra omkostninger, som ville påløbe ved udførelsen af disse forpligtelser, som var af en sådan art, at det ikke kunne udelukkes, at den samlede forvaltning af lufthavnen kunne anses for at være en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse.
- (47) Mere generelt var regionen Calabrien medunderskriver af en protokol for udvikling af lufthavnene i Lamezia Terme, Crotona og Reggio Calabria, som gjorde det klart, at lufthavnstjenester var offentlige tjenester, som var afgørende for den økonomiske og sociale udvikling i regionen, hvorfor de kunne finansieres med EU-midler eller nationale eller regionale midler.
- (48) Italien understregede også, at lufthavnsselskabet den 28. december 2008 bad aktionærerne om at specifikt dække sine tab i kraft af forpligtelsen til offentlig tjeneste og hævdede, at ingen privat erhvervsdrivende ville levere de pågældende lufthavnsforvaltningstjenester på rene markedsvilkår. Således var det første Altmark-kriterium opfyldt.
- (49) De parametre, som kompensationen blev beregnet ud fra, kunne let udledes af SO.G.A.S.' balance, hvor man åbent fremlagde driftstabene. Den offentlige støtte var begrænset til tabsbeløbet uden nogen ekstra margin til støttemodtageren.
- (50) Med hensyn til det tredje Altmark-kriterium hævdede Italien, at en offentlig aktionærs handlinger i forbindelse med offentlige tjenester ikke kunne sammenlignes med en privat investors adfærd. Et offentligt organs adfærd kunne begrundes i den offentlige interesse, hvilket hindrede anvendelse af det markedsøkonomiske investorprincip. I så fald var de offentlige aktionærs adfærd ikke begrundet i kommercielle overvejelser og kunne derfor ikke sammenlignes med en privat investors. Italien konkluderede, at det tredje Altmark-kriterium, som forekom at kræve anvendelsen af det markedsøkonomiske investorprincip, ikke var relevant at vurdere i det foreliggende tilfælde.
- (51) Italien anførte, at eftersom SO.G.A.S.' aktiviteter udgjorde en tjenesteydelse af almen interesse, kunne kapitaltilførslerne på basis af en efterfølgende evaluering anses for at være en kompensation for leveringen af sådanne tjenester, hvorfor de ikke udgjorde statsstøtte.

5.2. Støttens forenelighed

- (52) Italien anførte, at foranstaltningerne, hvis de ansås for at være statsstøtte, under alle omstændigheder burde regnes for at være forenelige efter artikel 2, stk. 1, i beslutning 2005/842/EF.

5.3. Ingen fordrejning af konkurrencen

- (53) Italien henviste til punkt 39 i luftfartsretningslinjerne fra 2005: »Omvendt er der ikke stor sandsynlighed for, at støtte, der ydes til små regionale lufthavne (kategori D), kan fordreje konkurrencen eller berøre samhandelen i et sådant omfang, at det strider mod den fælles interesse«.
- (54) De italienske myndigheder hævdede endvidere, at lufthavnsaktiviteterne ikke var rentable. Dette blev dokumenteret af, at den bredt bekendtgjorte offentlige udbudsprocedure vedrørende den oprindeligt planlagte delvise privatisering af selskabet ikke gav resultat. Idet de potentielle investorer måtte regne med at dække de forventede tab de kommende år som angivet i forretningsplanen, der var vedlagt udbudsmaterialet, og idet det eneste indkomne tilbud ikke blevet anset for økonomisk fordelagtigt, var det klart, at aktiviteten i sagens natur var tabsgivende. Det forhold, at tilbudsgiverne ikke var indstillet på at dække potentielle fremtidige tab af ubegrænset omfang, men kun op til forud fastsatte grænser, beviste desuden, at det ikke var en attraktiv forretning for investorerne, hvilket igen betød, at foranstaltningerne ikke kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

6. DE ITALIENSKE MYNDIGHEDERS KOMMENTARER TIL DE INTERESSEREDE PARTERS BEMÆRKNINGER

- (55) Ved brev af 27. april 2012 sendte de italienske myndigheder på vegne af regionen Calabrien Kommissionen deres kommentarer til SO.G.A.S.' bemærkninger.
- (56) Italien støttede SO.G.A.S.' argumenter, herunder SO.G.A.S.' påstand om, at de omhandlede foranstaltninger vedrørte en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, hvilket efter Italiens mening betød, at de ikke kunne anses for at udgøre statsstøtte.
- (57) Italien hævdede også, at foranstaltningerne ikke fordrejede konkurrencen eller påvirkede samhandelen mellem medlemsstaterne.

7. VURDERING AF STØTTEN

7.1. Forekomsten af statsstøtte

- (58) Efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, og medmindre andet er anført i TEUF, »er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.
- (59) Betingelserne i artikel 107, stk. 1, er kumulative. De omhandlede foranstaltninger vil kun udgøre statsstøtte efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, hvis alle de nævnte betingelser er opfyldt. Den økonomiske støtte skal således:
- være ydet af staten eller med statsmidler
  - begunstige visse virksomheder eller visse produktioner
  - fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene
  - påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (60) I sin dom i sagen om Leipzig-Halle-lufthavnen ⁽¹⁰⁾ bekræftede Retten, at anlæg og drift af en civil lufthavn udgør en økonomisk aktivitet. Den eneste undtagelse gælder visse aktiviteter, der i reglen falder ind under offentlig myndighedsudøvelse og derfor ikke kan anses for at være økonomiske aktiviteter. Den statslige finansiering af sådanne aktiviteter falder uden for statsstøttereglernes anvendelsesområde. Der er derfor ingen tvivl om, at SO.G.A.S. er en virksomhed, for så vidt angår statsstøttereglerne, idet selskabet forvalter Stretto lufthavn og tilbyder de erhvervsdrivende (især luftfartsselskaber), der driver virksomhed i lufthavnen, lufthavnstjenester mod betaling.

7.1.1. Statsmidler

- (61) Begrebet statsstøtte gælder enhver fordel, der tildeles direkte eller indirekte ved hjælp af statsmidler af staten selv eller gennem ethvert mellemliggende organ, der handler i henhold til de beføjelser, som er overdraget til dem af staten. Det gælder dermed også alle de fordele, som regionale eller lokale organer i medlemsstaterne tildeler, uanset disses status og beskrivelse ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁰⁾ Rettens dom i forenede sager T-443 og T-455/08, Freistaat Sachsen m.fl. mod Kommissionen, Sml. 2011 II, s. 1311.

⁽¹¹⁾ Domstolens dom i sag 248/84, Tyskland mod Kommissionen, Sml. 1987, s. 4013, Rettens dom i forenede sager T-267/08 og T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais og Communauté d'Agglomération du Douaisis mod Kommissionen, Sml. 2011 II, s. 0, præmis 108.

(62) I betragtning 27 og 28 til indledningsafgørelsen bemærkede Kommissionen, at de omhandlede foranstaltninger bestod i en overførsel af midler til SO.G.A.S. fra flere regionale og lokale myndigheder, nemlig regionen Calabria, provinsen Reggio Calabria, Messina kommune og Reggio Calabria kommune. Kommissionen mente derfor, at de omhandlede foranstaltninger involverede statslige midler og kunne tilregnes staten. Kommissionen mente også, at de italienske handelskamres midler var statslige midler. Handelskamrene var offentlige organer reguleret af offentlig ret, ifølge hvilken de var en del af den offentlige forvaltning og havde fået betroet at varetage offentlige funktioner, og Kommissionen mente derfor, at deres beslutninger kunne tilregnes staten. På det grundlag var midlerne fra handelskammeret i Messina statslige, og overførslen af dem kunne tilregnes staten. I løbet af undersøgelsesproceduren bestred hverken Italien eller interesserede parter denne indledende konstatering.

(63) Kommissionen bekræfter derfor, at alle de omhandlede foranstaltninger blev ydet med statslige midler og kan tilregnes staten.

7.1.2. *Selektiv økonomisk fordel*

(64) Den offentlige støtte er selektiv, da den kun kommer en enkelt virksomhed til gode, nemlig SO.G.A.S. Den dækker de tab, som SO.G.A.S. har lidt ved udførelsen af sin normale virksomhed.

(65) For så vidt som anlæg og drift af lufthavnsinfrastruktur er en økonomisk aktivitet, mener Kommissionen, at offentlig støtte ydet til SO.G.A.S. som forvalter af en sådan infrastruktur til dækning af omkostninger, som lufthavnsselskabet normalt ville skulle bære selv, giver SO.G.A.S. en økonomisk fordel, da den styrker selskabets stilling i markedet og forhindrer markedskræfterne i at få deres normale virkning ⁽¹²⁾.

(66) Selv om Italien i den indledende fase anførte, at lufthavnen ikke formelt havde fået betroet leveringen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, bemærker Kommissionen, at Italien efter vedtagelsen af indledningsafgørelsen genovervejede sin indstilling og derefter hævdede, at den omhandlede offentlige støtte faktisk udgjorde offentlig kompensation for opfyldelsen af forpligtelsen til offentlig tjeneste ⁽¹³⁾.

(67) I sin Altmark-dom fastlagde Domstolen følgende kriterier for, hvorvidt kompensation for levering af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse var en fordel i henhold til artikel 107 i TEUF ⁽¹⁴⁾:

- 1) Den modtagende virksomhed skal faktisk være pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, og disse forpligtelser skal være klart defineret (første Altmark-kriterium).
- 2) De kriterier, der er grundlaget for beregningen af kompensationen, skal være fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde (andet Altmark-kriterium).
- 3) Kompensationen må ikke overstige, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne (tredje Altmark-kriterium).
- 4) Når udvælgelsen af den virksomhed, der skal overdrages en forpligtelse til offentlig tjeneste, i et konkret tilfælde ikke gennemføres inden for rammerne af en procedure for tildeling af offentlige kontrakter, som giver mulighed for at udvælge den ansøger, der kan levere de pågældende ydelser til de laveste omkostninger for samfundet, skal størrelsen af den nødvendige kompensation fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med transportmidler til at kunne opfylde de stillede krav til den offentlige tjeneste, ville have ved at opfylde forpligtelserne, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne (fjerde Altmark-kriterium).

7.1.2.1. Første Altmark-kriterium

(68) Kravet i det første Altmark-kriterium falder sammen med det krav, der er fastlagt i EUF-traktatens artikel 106, stk. 2, om, at tjenesteydelsen skal være klart overdraget og defineret ⁽¹⁵⁾.

⁽¹²⁾ Domstolens dom i sag C301/87, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1990 I, s. 307, præmis 41.

⁽¹³⁾ De bemærkninger, som de italienske myndigheder fremsendte i løbet af den formelle undersøgelsesprocedure vedrørende de omhandlede foranstaltninger, adskiller sig fra de argumenter, de fremlagde, før Kommissionen besluttede at indlede den formelle undersøgelsesprocedure. Navnlig bemærkede Kommissionen i sin indledningsafgørelse, at Italien havde bekræftet, at SO.G.A.S. ikke formelt var blevet betroet udførelsen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, hvorfor foreneligheden af den omhandlede foranstaltning ikke kunne vurderes i henhold til reglerne om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. I løbet af undersøgelsesproceduren anførte Italien, at SO.G.A.S. faktisk var blevet betroet leveringen af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, og hævdede, at de foranstaltninger, som Kommissionen var i færd med at analysere, udgjorde lovlig kompensation for levering af en offentlig tjeneste.

⁽¹⁴⁾ Sag C-280/00, Sml. 2003 I, s. 7747.

⁽¹⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen: Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (EUT C 8 af 11.1.2012, s. 15).

- (69) Først og fremmest gælder EUF-traktatens artikel 106, stk. 2, kun »visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre« tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Domstolen har konsekvent understreget behovet for en akt, der beviser denne overdragelse⁽¹⁶⁾. En overdragelsesakt er nødvendigt for at definere de forpligtelser, som virksomheden henholdsvis staten påtager sig. I mangel af et sådant officielt dokument er virksomhedens specifikke opgaver ikke kendt, og det kan ikke fastslås, hvad der vil være en rimelig kompensation⁽¹⁷⁾. Behovet for en klar definition af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse ligger derfor i og er uløseligt knyttet til overdragelsen og falder således direkte ind under EUF-traktatens artikel 106, stk. 2. Når en tjenesteydelse overdrages til en virksomhed, er det logisk nok også nødvendigt at definere den.
- (70) Så langt tilbage som i meddelelsen fra 2001 om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse henlede Kommissionen opmærksomheden på forbindelsen mellem definitionen af overdragelsen af opgaven og nødvendigheden og proportionaliteten af kompensationen for at levere den pågældende tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse i henhold til EUF-traktatens artikel 106, stk. 2⁽¹⁸⁾. I punkt 22 i meddelelsen anførte Kommissionen: »For at undtagelsen i artikel 86, stk. 2, kan finde anvendelse, skal public service-opgaven under alle omstændigheder være klart defineret og udtrykkeligt overdraget ved en offentlig myndighedsakt [...] Dette krav er nødvendigt for at sikre juridisk klarhed og gennemsigtighed i forhold til borgerne, ligesom det er en nødvendig forudsætning for, at Kommissionen kan foretage en proportionalitetsundersøgelse.« Overdragelse og definition er dermed logiske forudsætninger for enhver meningsfyldt vurdering af enhver kompensations proportionalitet. EU's domstole og retter har konsekvent understreget behovet for en klar definition af forpligtelser til offentlig tjeneste med henblik på anvendelsen af både Altmark-undtagelsen og EUF-traktatens artikel 106, stk. 2⁽¹⁹⁾.
- (71) Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste fra 2005⁽²⁰⁾ bekræfter denne tilgang. Det følger af punkt 8 i rammebestemmelserne, at kompensation for offentlig tjeneste, som udgør støtte efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1, kan erklæres for forenelig med det indre marked, hvis betingelserne i rammebestemmelserne er opfyldt. Disse betingelser er navnlig overdragelsen af tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse ved en eller flere officielle akter, hvor bl.a. præciseres den nøjagtige art og varighed af forpligtelserne til offentlig tjeneste, parametrene for beregning, kontrol og revision af kompensationen samt forholdsreglerne til undgåelse af og for tilbagebetaling af overkompensation (punkt 12 i rammebestemmelserne).
- (72) I Kommissionens meddelelse fra 2011 om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse⁽²¹⁾ står der også, at tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og forpligtelser til offentlig tjeneste skal fastlægges klart på forhånd. I punkt 51 i meddelelsen fastlægges følgende: »For at traktatens artikel 106, stk. 2, kan finde anvendelse, skal driften af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse være overdraget til en eller flere virksomheder. De pågældende virksomheder skal derfor af staten have fået overdraget en særlig opgave. Ifølge den første betingelse i Altmarkdommen skal virksomheden faktisk være pålagt en forpligtelse til offentlig tjeneste. I overensstemmelse med den første betingelse i Altmarkdommen er det nødvendigt med en overdragelsesakt, der fastsætter de pågældende virksomheders og myndighedens respektive forpligtelser.« I punkt 52 bestemmes det, at den offentlige opgave skal overdrages gennem en eller flere akter, der i det mindste skal fastlægge indholdet og varigheden af forpligtelserne til offentlig tjeneste, virksomheden og eventuelt det omhandlede geografiske område, eventuelle eksklusive eller særlige rettigheder, som den omhandlede myndighed overdrager til virksomheden, parametrene for beregning, kontrol og revision af kompensationen, og de foranstaltninger, der er truffet for at undgå og sikre tilbagebetaling af en eventuel overkompensation.

⁽¹⁶⁾ Sag 127/73, Belgische Radio en Televisie mod SABAM og Fonior, Sml. 1974, s. 313, præmis 19 og 20, sag 66/86, Ahmed Saeed Flugreisen og Silver Line Reisebüro mod Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs, Sml. 1989, s. 803, præmis 55-57, sag 7/82, GVL mod Kommissionen, Sml. 1983, s. 483, sag 172/80, Züchner mod Bayerische Vereinsbank, Sml. 1981, s. 2021.

⁽¹⁷⁾ Punkt 5.1: What is the purpose of an »act of entrustment«? (Hvad er en »overdragelsesakt«?) i Kommissionens arbejdsdokument SEK (2007) 1516 af 20. november 2007 (findes kun på engelsk): »Frequently asked questions in relation with Commission Decision of 28 November 2005 on the application of Article 86(2) of the EC Treaty to State aid in the form of public service compensation granted to certain undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest, and of the Community Framework for State aid in the form of public service compensation« (Ofte stillede spørgsmål vedrørende Kommissionens beslutning af 28. november 2005 om anvendelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 86, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse), som er ledsagedokument til meddelelsen om »Tjenesteydelser af almen interesse, herunder sociale ydelser af almen interesse: Europas nye udfordring«, se: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007SC1516:EN:HTML>.

⁽¹⁸⁾ Kommissionens meddelelse om forsyningspligtigheder i Europa (i det følgende benævnt »meddelelsen om forsyningspligtigheder fra 2001«), EFT C 17 af 19.1.2001, s. 4.

⁽¹⁹⁾ Sag C-280/00, Altmark, Sml. 2003 I, s. 7747, præmis 87, sag T-137/10, CBI mod Kommissionen, af 7. november 2012, endnu ikke offentliggjort, præmis 97 og 98.

⁽²⁰⁾ EUT C 297 af 29.11.2005, s. 4.

⁽²¹⁾ EUT C 8 af 11.1.2012, s. 4.

- (73) Men De italienske myndigheder hævder, at Kommissionens tilgang er overdrevent formalistisk, og at SO.G.A.S. faktisk fik overdraget en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, idet de primært baserer sig på dokumenter, der er dateret efter godkendelsen af de omhandlede foranstaltninger.
- (74) Ifølge Italien kan det forhold, at forvaltningen af Stretto lufthavn udgør en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, udledes af flere regionale beslutninger, hvori der henvises til den offentlige interesse, der knytter sig til lufthavnstjenester og deres befordrende rolle for regionens økonomiske udvikling. Men disse regionale beslutninger giver ikke en udtrykkelig definition af de tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som angiveligt er overdraget til lufthavnsselskabet, eller reglerne for beregning af kompensationen. Desuden blev de pågældende akter vedtaget i 2007 og senere og lå således efter den påståede oprettelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, dvs. efter lufthavnsaktiviteterne i 2004-2006. Italien har heller ikke fremlagt andre dokumenter fra før 2004 for Kommissionen med en beskrivelse af omfanget af de forpligtelser til offentlig tjeneste, som hævdes pålagt støttemodtageren.
- (75) Kommissionen mener derfor, at de påståede tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse i det foreliggende tilfælde ikke er blevet korrekt overdraget til støttemodtageren.
- (76) Kommissionen kan ikke godtage de italienske myndigheders argument om, at det er lovligt at kompensere for en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, selv om tjenesteydelsen ikke på forhånd er blevet defineret som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse og overdraget til støttemodtageren på det grundlag. Hvis det var tilfældet, ville medlemsstaterne frit kunne genoverveje behovet for at pålægge forpligtelser til offentlig tjeneste efter eget efterfølgende skøn. Når en virksomhed led driftstab, kunne medlemsstaterne overdrage denne virksomhed forpligtelser til offentlig tjeneste og yde kompensation som et middel til at støtte virksomheden, uanset en forudgående vurdering af det faktiske behov for at levere den pågældende tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. Denne tilgang kan ikke forenes med kravene om, at tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse skal overdrages den pågældende virksomhed ved en eller flere officielle akter, hvori bl.a. fastlægges arten og varigheden af forpligtelserne til offentlig tjeneste, parametrene for beregning, kontrol og revision af kompensationen samt de nødvendige forholdsregler til undgåelse af og for tilbagebetaling af overkompensation. De italienske myndigheders påstand om, at lufthavnstjenesterne er afgørende for regionens økonomiske udvikling, er ikke nok til at påvise, at støttemodtageren havde fået overdraget tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse korrekt, fordi forpligtelserne til offentlige tjeneste og reglerne for kompensation ikke var defineret klart på forhånd.
- (77) At gøre som foreslået af de italienske myndigheder og mene, at medlemsstaterne kan overdrage tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse efterfølgende, ville desuden være at behandle de medlemsstater bedre, som havde handlet i strid med anmeldelses- og standstill-forpligtelserne. Disse medlemsstater ville kunne hævde, at støtte, som var ydet ulovligt til en virksomhed, faktisk var nødvendig for at dække omkostningerne ved levering af en offentlig tjeneste, som tilfældigvis blev leveret af støttemodtageren, uden at den dog var defineret eller overdraget til virksomheden på forhånd. Men medlemsstater, som har overholdt deres anmeldelsespligt, ville skulle overdrage og klart definere tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse på forhånd for at overholde reglerne om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og Altmark-dommen.
- (78) Dette ville skabe et incitament for medlemsstaterne til ikke at anmelde ny statsstøtte og stride mod det veletablerede princip om, at medlemsstater, der ikke anmelder statsstøtte, ikke kan behandles mere gunstigt end medlemsstater, der anmelder støtten ⁽²²⁾.
- (79) Heraf konkluderer Kommissionen, at det første Altmark-kriterium ikke er opfyldt. Kommissionen mener af nedenstående grunde heller ikke, at det andet Altmark-kriterium er opfyldt.

7.1.2.2. Andet Altmark-kriterium

- (80) Parametrene for beregning af kompensation er ikke blevet fastlagt på forhånd. De akter, hvorved tjenesteydelserne ifølge de italienske myndigheder overdrages, indeholder ikke en nærmere beskrivelse af de tjenesteydelser, som støttemodtageren skal levere, og der fastlægges ikke nogen mekanisme for ydelse af kompensation for den offentlige tjeneste, der angiveligt betros støttemodtageren at udføre.

7.1.2.3. Tredje Altmark-kriterium

- (81) Ifølge det tredje Altmark-kriterium kan kompensationen for opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at dække alle eller en del af de påløbne omkostninger, idet der tages hensyn til de relevante indtægter og en rimelig fortjeneste for at opfylde disse forpligtelser.

⁽²²⁾ Sag 301/87, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1990, s. 307, præmis 11, forenede sager T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97-607/97, T-1/98, T-3/98-6/98 og T-2323/98, Alzetta Mauro m.fl. mod Kommissionen, Sml. 2000 II, s. 2319, præmis 79, med yderligere henvisninger, forenede sager T-394/08, T-408/08, T-453/08 og T-454/08, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen, af 20. september 2011, endnu ikke offentliggjort, præmis 91.

- (82) Kommissionen kan ikke godtage Italiens argument om, at lufthavnen kun modtog den offentlige støtte, der var nødvendig for at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, fordi finansieringen var begrænset til at dække driftstab. Et grundlæggende princip for vurderingen af kompensationens proportionalitet er, at kun de nettoomkostninger, som virksomheden skal afholde for at kunne opfylde forpligtelsen til offentlig tjeneste, kan give anledning til kompensation. I mangel af en klar definition af de forpligtelser, der er pålagt støttemodtageren, kan Kommissionen ikke entydigt fastslå, hvilke omkostninger der er medtaget i beregningen af kompensationen.
- (83) Selv om den samlede forvaltning af en lufthavn kan anses for at være en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, falder visse aktiviteter, som ikke er direkte knyttet til de grundlæggende aktiviteter, herunder byggeri, finansiering, udnyttelse og udlejning af jord og bygninger til kontorer, lagre, hoteller og industrivirksomhed beliggende i lufthavnsområdet og til butikker, restauranter og parkeringsanlæg, uden for definitionen af tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse og kan derfor ikke ydes støtte i henhold til reglerne om tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. De italienske myndigheder har ikke dokumenteret, at der ikke er ydet støtte til aktiviteter, der ikke er direkte knyttet til kerneaktiviteterne i lufthavnen, sådan som det kræves i punkt 34 og 53 iv) i luftfartsretningslinjerne fra 2005.

7.1.2.4. Fjerde Altmark-kriterium

- (84) Ifølge det fjerde Altmark-kriterium skal kompensationen være begrænset til det nødvendige minimum, hvis den ikke skal indeholde støtte. Dette kriterium anses for opfyldt, hvis modtageren af kompensationen er valgt i en udbudsprocedure eller i mangel af en sådan, hvis kompensationen er blevet beregnet med henvisning til en effektiv virksomheds omkostninger.
- (85) I det foreliggende tilfælde blev støttemodtageren ikke valgt ved et offentligt udbud. Italien har heller ikke givet Kommissionen dokumentation for, at kompensationsniveauet er blevet fastlagt på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkeligt udstyret med midler til at kunne opfylde de stillede krav til den offentlige tjeneste, ville have ved at opfylde forpligtelserne, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne. Kommissionen mener derfor, at det ikke kan konkluderes, at den omhandlede offentlige støtte blev fastlagt på grundlag af en effektiv virksomheds omkostninger.
- (86) Derfor kan Kommissionen ikke konkludere, at støttemodtageren leverede tjenesteydelserne til de laveste omkostninger for samfundet.
- (87) For fuldstændighedens skyld bemærker Kommissionen, at støttemodtageren i løbet af undersøgelsesproceduren hævdede, at foranstaltningerne opfyldte det markedsøkonomiske investorprincip. Selv om lufthavnsselskabet havde lidt tab, kunne det med rimelighed antages, at aktiviteten ville give et afkast.
- (88) I modsætning til støttemodtagerens påstand påpeger Kommissionen for det første, at Italien ikke under undersøgelsesproceduren har hævdet, at staten investerede i lufthavnsselskabet i den forventning, at det ville være rentabelt, og har faktisk fastholdt, at det markedsøkonomiske investorprincip ikke kan anvendes på det foreliggende tilfælde (se betragtning (49)).
- (89) For det andet er det, for at kunne foretage en vurdering af det markedsøkonomiske investorprincip, nødvendigt at fastslå, hvorvidt en privat investor under lignende omstændigheder ville have handlet på lignende vis. Domstolen har fastlagt, at selv om adfærden hos en privat investor, hvormed en offentlig investor må sammenlignes, når denne forfølger økonomipolitiske mål, ikke behøver være samme adfærd, som en almindelig investor udviser, når denne investerer med henblik på at realisere et afkast på relativt kort sigt, skal adfærden mindst være sammenlignelig med et privat holdingselskab eller en privat koncern af selskaber, som forfølger en strukturpolitik — generel eller sektorbestemt — og er styret af udsigterne til rentabilitet på længere sigt ⁽²³⁾. Ved bedømmelsen af, om en stat har iagttaget en handlemåde, som en fornuftig investor ville have fulgt under markedsøkonomiske vilkår, og af, om statens handlemåde er økonomisk rationel, skal der foretages en vurdering af situationen, som den var på det tidspunkt, da de finansielle støtteforanstaltninger blev truffet, og der må således ikke tages hensyn til omstændighederne, som de har udviklet sig sidenhen ⁽²⁴⁾. I henhold til retspraksis skal en medlemsstat, som anvender det markedsøkonomiske investorprincip under den administrative procedure, i tvivlstilfælde utvetydigt og på grundlag af objektive elementer, som kan efterprøves, føre bevis for, at beslutningen om at gennemføre foranstaltningen blev truffet i dens egenskab af aktionær. Dette bevis skal klart vise, at den pågældende medlemsstat traf sin beslutning om at foretage investeringen i virksomheden ved hjælp af den faktisk iværksatte foranstaltning forud for eller samtidig med denne tildeling af en økonomisk fordel ⁽²⁵⁾.

⁽²³⁾ Se forenede sager C-278/92, C-279/92 og C-280/92, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1994-I, s. 4103, præmis 20.

⁽²⁴⁾ Dom i Stardust Marine-sagen, præmis 71.

⁽²⁵⁾ Se sag C-124/10 P, Kommissionen mod EDF, præmis 82 og 83, og forenede sager T-268/08 og T-281/08, Land Burgenland (Østrig) og Østrig mod Kommissionen, præmis 155.

- (90) Kommissionen kan ikke godtage støttemodtagerens påstand om, at de omhandlede foranstaltninger var styret af virksomhedens udsigt til rentabilitet, sådan som det er beskrevet i forretningsplanen, som skulle genoprette rentabiliteten, og som først blev udarbejdet i 2008, efter at de omhandlede foranstaltninger var blevet truffet. Kommissionen finder, at en privat investor kun ville indskyde ny kapital i en virksomhed, hvis egenkapital var faldet til under den lovpligtige grænse, såsom SO.G.A.S., hvis investoren på indskudstidspunktet kunne forvente, at virksomheden blev rentabel igen inden for en rimelig tidshorisont. Da hverken de italienske myndigheder eller SO.G.A.S. har fremlagt konkret dokumentation fra det tidspunkt, hvor foranstaltningerne blev truffet, som kunne vise, at de offentlige myndigheder ønskede at investere og med rimelighed kunne forvente et økonomisk afkast af deres investering, som ville have været acceptabel for en privat investor, og da Italien udtrykkeligt har bekræftet, at det markedsøkonomiske investorprincip ikke kan anvendes på det foreliggende tilfælde, konkluderer Kommissionen, at foranstaltningerne ikke opfylder det markedsøkonomiske investorprincip.

7.1.2.5. Konklusion

- (91) Kommissionen finder ikke, at nogen af de fire Altmark-kriterier er opfyldt her, og heller ikke, at foranstaltningerne opfylder det markedsøkonomiske investorprincip. Derfor konkluderer Kommissionen, at de omhandlede foranstaltninger, dvs. kapitaltilførslerne til at dække SO.G.A.S.' tab i 2004, 2005 og 2006, giver SO.G.A.S. en økonomisk fordel.

7.1.3. Konkurrencefordrejning og indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne

- (92) Med hensyn til fordrejning af konkurrencen påpeger Italien, at der ifølge luftfartsretningslinjerne fra 2005 ikke er »stor sandsynlighed for, at støtte, der ydes til små regionale lufthavne (kategori D), kan fordreje konkurrencen eller berøre samhandelen i et sådant omfang, at det strider mod den fælles interesse«. Men denne bestemmelse omhandler vurderingen af statsstøtten forenelighed i henhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), og fastslår ikke, at offentlig støtte til små regionale lufthavne ikke udgør statsstøtte efter traktatens artikel 107, stk. 1.
- (93) Desuden bestemmes følgende i punkt 40 i luftfartsretningslinjerne fra 2005: »Ud over disse generelle indikationer er det imidlertid ikke muligt at fastlægge en diagnosticeringsmetode for alle de mange forskellige situationer, der kan opstå, specielt hvad angår lufthavne i kategori C og D. Derfor skal enhver foranstaltning, der vil kunne udgøre statsstøtte til en lufthavn, anmeldes, således at det bl.a. kan undersøges, hvordan den vil påvirke konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne, og i givet fald om den er forenelig«.
- (94) Stretto lufthavn er beliggende i den sydlige ende af den italienske halvø og er en af tre lufthavne i regionen Calabria. Trafikken i lufthavnen har ligget konstant på under en million passagerer ⁽²⁶⁾. På tidspunktet for iværksættelsen af de omhandlede foranstaltninger tilhørte lufthavnen derfor kategori D, »små regionale lufthavne«, ifølge luftfartsretningslinjerne fra 2005. Dog fordobledes passagertrafikken i lufthavnen fra 2004 til 2012.
- (95) Markedet for forvaltning og drift af lufthavne, herunder små regionale lufthavne, er et liberaliseret marked, hvor en række private og offentlige erhvervsdrivende driver virksomhed i hele Unionen. Dette illustreres af det forhold, at Italien planlagde en delvis privatisering af Stretto lufthavn og til det formål i 2007 offentliggjorde et udbud, som var åbent for virksomheder fra enhver EU-medlemsstat (se betragtning (32)). Den offentlige støtte til et lufthavnsselskab kan derfor fordreje konkurrencen på markedet for drift og forvaltning af lufthavnsinfrastruktur. Desuden kan lufthavne konkurrere med hinanden om at tiltrække trafik, selv om de har forskellige oplande. I et vist omfang og for en del af passagererne kan forskellige destinationer være indbyrdes substituerbare. Offentlig støtte til lufthavne kan derfor fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen på lufttransportmarkedet i Unionen.
- (96) På det omhandlede tidspunkt havde Stretto lufthavn primært indenrigsruter og to internationale ruter, nemlig til Paris og Malta, og takket være den støtte, som lufthavnen modtog, kunne den forblive på markedet og udvide sin drift betragteligt. Kommissionen mener derfor, at de omhandlede foranstaltninger kan have fordrejet konkurrencen og påvirket samhandelen mellem medlemsstaterne.

7.1.4. Konklusion vedrørende forekomsten af statsstøtte

- (97) Kommissionen konkluderer, at kapitaltilførslerne til SO.G.A.S. fra selskabets offentlige aktionær til dækning af de tab, selskabet led i 2004, 2005 og 2006, udgør statsstøtte efter EUF-traktatens artikel 107, stk. 1.

⁽²⁶⁾ Offentlige tal.

7.2. Støttens lovlighed

- (98) De omhandlede foranstaltninger blev gennemført før den formelle godkendelse fra Kommissionen, hvorfor Italien ikke opfyldte standstill-forpligtelsen i henhold til EUF-traktatens artikel 108, stk. 3.

7.3. Støttens forenelighed

7.3.1. Forenelighed ifølge reglerne om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

- (99) SO.G.A.S. hævder, at støtten er forenelig med det indre marked ifølge EUF-traktatens artikel 106, stk. 2.
- (100) I artikel 106, stk. 2, bestemmes det, at »virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet traktaternes bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Unionens interesse.«
- (101) Denne artikel tillader en undtagelse fra forbuddet mod statsstøtte i artikel 107 i TEUF, i det omfang støtten er nødvendig og proportional med hensyn til at sikre udførelsen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse under acceptable økonomiske forhold. I henhold til artikel 106, stk. 3, skal Kommissionen påse, at bestemmelserne i denne artikel bringes i anvendelse, bl.a. ved at specificere, på hvilke betingelser kriterierne om nødvendighed og proportionalitet efter dens mening er opfyldt.
- (102) Før den 31. januar 2012 var Kommissionens politik for anvendelse af undtagelsen i artikel 106, stk. 2, i TEUF fastlagt i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (»rammebestemmelserne for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse fra 2005«) ⁽²⁷⁾ og i beslutning 2005/842/EF.
- (103) Den 31. januar 2012 trådte en ny pakke vedrørende tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse i kraft, og den indeholdt Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011) (»rammebestemmelserne for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse fra 2011«) ⁽²⁸⁾ og Kommissionens afgørelse 2012/21/EU ⁽²⁹⁾.

7.3.1.1. Forenelighed i henhold til beslutning 2005/842/EF

- (104) Foranstaltningerne blev truffet i juni 2004, juni 2005 og december 2007. Støttemodtageren hævder, at foranstaltningerne var fritaget for anmeldelseskravet i beslutning 2005/842/EF.
- (105) I beslutning 2005/842/EF erklærede Kommissionen, at statsstøtte i form af kompensation til virksomheder i forbindelse med tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse var forenelig, hvis den opfyldte de betingelser, der blev fastlagt i beslutningen. Navnlig var statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste til lufthavne ifølge beslutningen forenelig, hvis lufthavnen i) ikke havde over en million passagerer eller ii) havde en årsomsætning før skat på under 100 mio. EUR i de to regnskabsår forud for det regnskabsår, hvori den fik overdraget tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, hvis lufthavnen modtog en årlig kompensation for den pågældende tjenesteydelse på under 30 mio. EUR ⁽³⁰⁾.
- (106) Beslutning 2005/842/EF fandt kun anvendelse på støtte i form af kompensation for offentlig tjeneste i forbindelse med ægte tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. For at være berettiget til undtagelsen skulle kompensationen for offentlig tjeneste for driften af en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse også opfylde betingelserne i beslutningens artikel 4, 5 og 6 ⁽³¹⁾.
- (107) Ifølge artikel 4 i beslutning 2005/842/EF krævedes det, at tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse skulle overdrages den pågældende virksomhed ved en eller flere officielle akter, hvori bl.a. fastlægges arten og varigheden af forpligtelserne til offentlig tjeneste, parametrene for beregning, kontrol og revision af kompensationen samt forholdsreglerne til undgåelse af og for tilbagebetaling af overkompensation. I artikel 5 i beslutningen bestemtes det, at kompensationen ikke måtte overstige, hvad der var nødvendigt for at dække omkostningerne ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, under hensyn til de hermed forbundne indtægter samt en rimelig forrentning. Endelig krævedes det ifølge beslutningens artikel 6, at medlemsstaterne med jævne mellemrum kontrollerede, at virksomhederne ikke modtog kompensation, der oversteg det efter reglerne i artikel 5 fastlagte beløb.

⁽²⁷⁾ EUT C 297 af 29.11.2005.

⁽²⁸⁾ EUT C 8 af 11.1.2012.

⁽²⁹⁾ Kommissionens afgørelse 2012/21/EU af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3.

⁽³⁰⁾ Artikel 2, stk. 1, litra a).

⁽³¹⁾ Se beslutningens artikel 10 vedrørende ikrafttrædelsesdatoerne, og navnlig anvendelsen af artikel 4, litra c), d) og e) og artikel 6.

- (108) Af de grunde, der er beskrevet i afsnit 7.1.2.1, finder Kommissionen, at hverken støttemodtageren eller de italienske myndigheder har påvist, at SO.G.A.S. havde fået overdraget klart definerede forpligtelser til offentlig tjeneste. De har heller ikke påvist, at de akter, hvorved tjenesteydelsen angiveligt blev overdraget, og som de baserede sig på, indeholdt parametre for beregning, kontrol eller revision af kompensationen eller forholdsregler til undgåelse af og for tilbagebetaling af overkompensation. Kravene i artikel 4, 5 og 6 i beslutning 2005/842/EF om indholdet af overdragelsesakterne er derfor ikke opfyldt.
- (109) Kommissionen mener derfor ikke, at dækningen af tabene hos lufthavnsselskabet i Stretto lufthavne var forenelig med det indre marked eller undtaget fra anmeldelsespligten ifølge beslutning 2005/842/EF.
- (110) I mangel af en klar definition af de forpligtelser til offentlig tjeneste, som blev pålagt SO.G.A.S., kan foranstaltningen ligeledes heller ikke anses for forenelig med det indre marked og undtaget fra kravet om forudgående anmeldelse på grundlag af artikel 10, litra b), i beslutning 2012/21/EU. Kommissionen har derfor overvejet, hvorvidt foranstaltningen kan anses for forenelig med det indre marked på grundlag af punkt 69 i rammebestemmelserne for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse fra 2011, hvorefter »Kommissionen anvender principperne i denne meddelelse, når den efter den 31. januar 2012 skal træffe afgørelse om uberettiget støtte, også selv om støtten blev bevilget før denne dato«.

7.3.1.2. Forenelighed i henhold til rammebestemmelserne for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse fra 2011

- (111) I punkt 16 i rammebestemmelserne for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse fra 2011 fastlægges de krav, som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse skal opfylde for at blive anset for gyldigt overdraget. Ifølge punkt 16, litra a), skal en overdragelsesakt angive indholdet og varigheden af forpligtelserne til offentlig tjeneste. Af de samme grunde som allerede angivet i afsnit 7.1.2.1 kan de omhandlede støtteforanstaltninger således heller ikke anses for forenelige i henhold til rammebestemmelserne for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse fra 2011. Navnlig er den samlede forvaltning af lufthavnen ikke klart overdraget til støttemodtageren som en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse. Kommissionen har ikke fået forelagt juridiske dokumenter, hvori man klart på forhånd definerer den tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, som overdrages til støttemodtageren, eller støttemodtagerens ret til kompensation. Der er ikke forelagt Kommissionen dokumentation for, at punkt 17 og 18 i rammebestemmelserne for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse fra 2011 er blevet opfyldt.
- (112) Kommissionen mener derfor ikke, at den omhandlede støtteforanstaltning kan erklæres for forenelig med det indre marked i henhold til artikel 106, stk. 2, i TEUF.
- (113) For fuldstændighedens skyld påpeger Kommissionen, at kompensation for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ydet til kriseramte virksomheder ifølge punkt 9 i rammebestemmelserne for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse fra 2011 skal bedømmes i henhold til rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (»rammebestemmelserne«).
- (114) I de tidligere faser af sagen hævdede Italien, at SO.G.A.S. var en kriseramt virksomhed i henhold til rammebestemmelserne. Men Italien fastholdt også, at de omhandlede foranstaltninger ikke indgik i en omstruktureringsplan, og at en sådan plan ikke fandtes. Kommissionen konkluderede derfor i sin indledningsafgørelse, at foranstaltningerne ikke kunne anses for forenelige i henhold til rammebestemmelserne.
- (115) I løbet af den formelle undersøgelsesprocedure hævdede Italien ikke længere, at lufthavnsselskabet var kriseramt på tidspunktet for vedtagelsen af støtteforanstaltningerne, og at støtten derfor kunne erklæres forenelig på grundlag af rammebestemmelserne.
- (116) Der er derfor ikke fremlagt nogen dokumentation, som kan sætte Kommissionen i stand til at vurdere foranstaltningers forenelighed på grundlag af rammebestemmelserne, hvorfor Kommissionen ikke kan erklære dem forenelige med det indre marked i henhold til rammebestemmelserne.

7.3.2. Forenelighed i henhold til de nye luftfartsretningslinjer

- (117) Den 31. marts 2014 vedtog Kommissionen en meddelelse om retningslinjer for statsstøtte til lufthavne og luftfartsselskaber (»de nye luftfartsretningslinjer«) ⁽³²⁾. De nye luftfartsretningslinjer finder anvendelse på driftsstøtte til lufthavne ydet før den 31. marts 2014.

⁽³²⁾ EUT C 99 af 4.4.2014, s. 3.

- (118) Driftsstøtte ydet før de nye luftfartsretningslinjers ikrafttræden kan erklæres forenelig i det fulde omfang af de udekkeede driftsomkostninger, hvis følgende betingelser er opfyldt: —
- *Bidrag til et veldefineret mål af fælles interesse*: Denne betingelse er bl.a. opfyldt, hvis støtten øger unionsborgernes mobilitet og forbindelserne til og fra regionerne eller fremmer regional udvikling ⁽³³⁾.
  - *Behov for statslig indgriben*: Støtten bør kun ydes i de situationer, hvor denne støtte kan føre til en væsentlig forbedring, som markedet ikke selv kan levere ⁽³⁴⁾.
  - *Støttens virkning som incitament*: Denne betingelse er opfyldt, hvis det er sandsynligt, at den økonomiske aktivitet i den pågældende lufthavn ville være væsentligt lavere uden driftsstøtten, idet der derved tages hensyn til eventuel ydelse af investeringsstøtte og trafikniveauet ⁽³⁵⁾.
  - *Støttebeløbs proportionalitet (begrænsning af støtten til det minimum, der er nødvendigt)*: For at være proportionel skal driftsstøtte til lufthavne være begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at frembringe den støttemodtagende aktivitet ⁽³⁶⁾.
  - *Undgåelse af uforholdsmæssigt negativ påvirkning af konkurrencen og samhandelen* ⁽³⁷⁾.
- (119) Ifølge de italienske myndigheder er regionen Calabrien i kritiske vanskeligheder forårsaget af, at den er yderligt beliggende og har en underudviklet fragtmobilitet, som primært skyldes manglen på tilstrækkelig infrastruktur. Italien har anført, at de omhandlede foranstaltninger er led i et større projekt til styrkelse af transportnettet i Calabrien. Foranstaltningerne ville sætte SO.G.A.S. i stand til at forbedre lufthavnens infrastruktur og tjenester i lyset af den nye regionale strategi, som er rettet mod at forbedre transportnettet og garantere en bedre adgang til regionen.
- (120) Kommissionen mener derfor, at den driftsstøtte, der blev ydet til SO.G.A.S., har bidraget til opfyldelsen af en målsætning af fælles interesse ved at forbedre adgang, forbindelser og regional udvikling gennem udvikling af en sikker og pålideligt lufttransportinfrastruktur.
- (121) Ifølge de nye luftfartsretningslinjer kan små lufthavne have vanskeligt ved at sikre finansieringen af deres drift uden offentlige støtte. Ifølge punkt 118 i de nye luftfartsretningslinjer er lufthavne med en årlig passagertrafik på under 700 000 passagerer måske ikke i stand til at dække deres driftsomkostninger i væsentligt omfang. Trafikken i Stretto lufthavn har ligget konstant på under 700 000 passagerer. Kommissionen mener derfor, at støtten var nødvendig, idet den sikrede en forbedring af regionen Calabriens forbindelser, som markedet ikke ville have kunnet sikre selv.
- (122) Uden støtten ville støttemodtagerens aktivitet være blevet reduceret betydeligt, om ikke helt indstillet. Samtidig oversteg støtten ikke det nødvendige beløb til dækning af driftstabene, hvorfor det heller ikke oversteg det minimum, der er nødvendigt for at frembringe den støttemodtagende aktivitet.
- (123) Der er ikke andre lufthavne i samme opland ⁽³⁸⁾. Som vist ovenfor ligger den nærmeste lufthavn over 130 km væk. Desuden har Italien bekræftet, at lufthavnens infrastruktur er gjort tilgængelig for alle luftfartsselskaber på ikkediskriminerende vilkår. Det fremgår heller ikke af den information, som Kommissionen har til sin rådighed, eller af de bemærkninger, som de interesserede parter fremsatte i løbet af undersøgelsesproceduren, at der har været udøvet forskelsbehandling i adgangen til infrastrukturen.
- (124) Kommissionen konkluderer, at betingelserne for forenelighed ifølge de nye luftfartsretningslinjer er opfyldt.

7.3.3. Konklusion om støttens forenelighed

- (125) Kommissionen konkluderer, at den anmeldte støtteforanstaltning er forenelig med det indre marked i henhold til EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra c).

⁽³³⁾ Punkt 137 og 113 i de nye luftfartsretningslinjer.

⁽³⁴⁾ Punkt 137 og 116 i de nye luftfartsretningslinjer.

⁽³⁵⁾ Punkt 137 og 124 i de nye luftfartsretningslinjer.

⁽³⁶⁾ Punkt 137 og 125 i de nye luftfartsretningslinjer.

⁽³⁷⁾ Punkt 137 og 131 i de nye luftfartsretningslinjer.

⁽³⁸⁾ En lufthavns opland defineres i de nye luftfartsretningslinjer som en geografisk markedsafgrænsning, som normalt fastsættes til 100 km eller 60 minutters rejse med bil, bus, tog eller højhastighedstog.

- (126) Denne konklusion drages i henhold til statsstøttereglerne og udelukker derfor ikke anvendelsen af andre bestemmelser i EU-retten såsom EU's miljølovgivning.

8. KONKLUSION

- (127) Kommissionen finder, at Italien ulovligt har gennemført den omhandlede støtte i strid med EUF-traktatens artikel 108, stk. 3. I lyset af ovenstående vurdering har Kommissionen imidlertid besluttet ikke at gøre indsigelse mod støtten på grundlag af, at den er forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF og de nye luftfartsretningslinjer —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den statsstøtte, som Italien ydede til Stretto airport management company SO.G.A.S. SpA på 6 392 847 EUR, er forenelig med det indre marked efter artikel 107, stk. 3, litra c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Republikken Italien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juni 2014.

På Kommissionens vegne

Joaquín ALMUNIA

Næstformand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**af 19. december 2014****om visse beskyttelsesforanstaltninger over for højpatogen aviær influenza af subtype H5N8 i Tyskland***(meddelt under nummer C(2014) 10261)***(Kun den tyske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

(2014/945/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4,under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aviær influenza er en infektiøs virussygdom hos fugle, herunder fjerkræ. Infektioner med aviær influenza-vira hos tamfjerkræ forårsager to hovedformer af sygdommen, som har forskellig virulens. Den lavpatogene form giver generelt kun milde symptomer, mens den højpatogene form forårsager meget stor dødelighed hos de fleste fjerkræarter. Sygdommen kan have alvorlige konsekvenser for fjerkræopdrættets rentabilitet.
- (2) Man finder hovedsagelig aviær influenza hos fugle, men infektionen kan under visse omstændigheder også forekomme hos mennesker, skønt der generelt er tale om en meget lille risiko.
- (3) Ved udbrud af aviær influenza er der risiko for, at sygdomsagensen spreder sig til andre bedrifter, hvor der holdes fjerkræ eller andre fugle i fangenskab. Sygdomsagensen kan således sprede sig fra en medlemsstat til andre medlemsstater eller til tredjelande via handel med levende fugle eller produkter fremstillet heraf.
- (4) Rådets direktiv 2005/94/EF ⁽³⁾ indeholder bestemmelser om visse forebyggende foranstaltninger vedrørende overvågning og tidlig påvisning af aviær influenza samt minimumsbekæmpelsesforanstaltninger, som skal gennemføres i tilfælde af et udbrud af aviær influenza hos fjerkræ eller andre fugle i fangenskab. I henhold til direktivet skal der oprettes beskyttelses- og overvågningszoner i tilfælde af et udbrud af højpatogen aviær influenza.
- (5) Tyskland har underrettet Kommissionen om et udbrud af højpatogen aviær influenza af subtype H5N8 på en bedrift i landet, hvor der holdes fjerkræ, og straks truffet de foranstaltninger, der er påkrævet i henhold til direktiv 2005/94/EF, herunder oprettelse af beskyttelses- og overvågningszoner, som bør afgrænses i del A og B i bilaget til denne afgørelse.
- (6) Kommissionen har gennemgået de pågældende foranstaltninger sammen med Tyskland og finder det godtgjort, at grænserne for de beskyttelses- og overvågningszoner, landets kompetente myndighed har oprettet, ligger tilstrækkelig langt fra den bedrift, hvor det bekræftede udbrud er konstateret.
- (7) For at hindre unødvendige forstyrrelser i samhandelen inden for EU og for at undgå, at tredjelande indfører uberettigede handelshindringer, er det nødvendigt hurtigt at beskrive de oprettede beskyttelses- og overvågningszoner i Tyskland på EU-plan.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Rådets direktiv 2005/94/EF af 20. december 2005 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza (EUT L 10 af 14.1.2006, s. 16).

- (8) De beskyttelses- og overvågningszoner i Tyskland, hvor de i direktiv 2005/94/EF fastsatte dyresundhedsmæssige bekæmpelsesforanstaltninger anvendes, bør derfor afgrænses i denne afgørelse, ligesom regionaliseringens varighed bør fastsættes.
- (9) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Tyskland påser, at de beskyttelses- og overvågningszoner, der er oprettet i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 2005/94/EF, som minimum omfatter de områder, der er angivet i del A og del B i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2014.

*På Kommissionens vegne
Vytienis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen*

BILAG

DEL A

Beskyttelseszone, jf. artikel 1:

ISO-landekode	Medlemsstat	Kode (hvis denne foreligger)	Navn	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 29 i direktiv 2005/94/EF)
DE	Tyskland	Postnr.	Område:	9. januar 2015
		26676 Barßel	I kommunen Barßel, Landkreis Cloppenburg, Niedersachsen: Fra der, hvor Barßels østlige kommunegrænse krydser jernbanen, videre langs kommunegrænsen mod syd, vest og nord indtil jernbanelinjen i Elisabethfehn og derfra langs jernbanelinjen mod øst til udgangspunktet, hvor jernbanen og den østlige kommunegrænse krydser hinanden.	
		26689 Apen 26188 Edeweicht	I kommunerne Apen og Edeweicht, Landkreis Ammerland, Niedersachsen: Fra krydset mellem landkreisgrænsen og Kortemoorstraße videre ad Kortemoorstraße, Hübscher Berg, Lohorster Straße, Wittenberger Straße, Edewechter Straße, Rothenmethen, Kanalstraße, Am Voßbarg, Wirtschaftweg mellem »Am Voßbarg« og »Am Jagen«, Am Jagen, Edewechter Straße, Ocholter Straße, Nordlöher Straße, langs banelinjen i retning mod Barßel indtil landkreisgrænsen og videre langs landkreisgrænsen i sydøstlig retning indtil krydset mellem landkreisgrænsen og Kortemoorstraße. Zonen omfatter alle fjerkræbedrifter, der ligger på begge sider af de nævnte veje, der afgrænser zonen.	

DEL B

Overvågningszone, jf. artikel 1:

ISO-landekode	Medlemsstat	Kode (hvis denne foreligger)	Navn	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 31 i direktiv 2005/94/EF)
DE	Tyskland	Postnr.	Område:	18. januar 2015
		26676 Barßel 26683 Saterland 26169 Friesoythe	I Landkreis Cloppenburg, Niedersachsen: Fra krydset B 401/B 72 mod nord langs B 72 indtil landkreisgrænsen og videre langs landkreisgrænsen mod øst og sydøst indtil L 831 i Edewechterdamm, videre langs L 831 (Altenoyther Straße) mod sydvest indtil Lahe-Ableiter, langs denne mod nordvest indtil Buchweizendamm, videre langs denne og Ringstraße, Zum Kellerdamm, Vitusstraße, An der Mehrenkamper Schule, Mehrenkamper Straße og Lindenweg indtil K 297 (Schwaneburger Straße), langs denne mod nordvest indtil B 401 og langs denne mod vest indtil udgangspunktet krydset B 401/B 72.	

ISO-landekode	Medlemsstat	Kode (hvis denne foreligger)	Navn	Anvendelsen ophører (dato) (artikel 31 i direktiv 2005/94/EF)
		26689 Apen 26160 Bad Zwischenahn 26188 Edeweucht 26655 Westerstede	I kommunerne Apen, Bad Zwischenahn, Edeweucht og Stadt Westerstede, Landkreis Ammerland, Niedersachsen: Fra krydset mellem landkreisgrænsen og Edamer Straße videre ad Edamer Straße, Hauptstraße, Auf der Loge, Zur Loge, Lienenweg, Zur Tonkuhle, Burgfelder Straße, Wischenweg, Querensteder Straße, Langer Damm, An den Feldkämpfen, Pollerweg, Oholter Straße, Westerstede Straße, Steegenweg, Rostruper Straße, Rüschildamm, Torsholter Hauptstraße, Südholter Straße, Westersteder Straße, Westerloyer Straße, Strohen, In der Loge, Buernstraße, Am Damm, Moorweg, Plackenweg, Ihausener Straße, Eibenstraße, Eichenstraße, Klauhörner Straße, Am Kanal, Aper Straße, Stahlwerkstraße, Ginsterweg, Am Uhlenmeer, Grüner Weg, Südgeorgsfehner Straße, Schmuggelpadd, vandløbet Bitsche/landkreisgrænsen, Hauptstraße og langs Kreisgrenze mod sydøst indtil krydset mellem landkreisgrænsen og Edamer Straße. Zonen omfatter alle fjerkræbedrifter, der ligger på begge sider af de nævnte veje, der afgrænser zonen.	
		26847 Detern	I kommunefællesskabet Jümme, ortsteil Detern, Landkreis Leer, Niedersachsen: Fra landkreisgrænsen Cloppenburg-Leer på B 72 ved Ubbehausen videre mod nord til hjørnet mellem »Borgsweg«/»Lieneweg« og videre mod nord ad »Deelenweg« og videre ad »Handwiserweg«. Videre mod nordøst ad »Barger Straße« og videre mod nord ad »Am Barger Schöpfwerkstief«. Videre af samme vej mod øst, videre mod nord ad vejen »Fennen« til vejen »Zur Wassermühle«. Videre mod nord over Jümme og langs Aper Tief indtil »Osterstraße« ved »Französischer Weg«. Ad »Osterstraße« til landkreisgrænsen til Ammerland og videre langs denne til udgangspunktet ved Ubbehausen.	

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

AFGØRELSE Nr. 1/2014 VEDTAGET AF STABILISERINGS- OG ASSOCIERINGSRÅDET
EU-SERBIEN

af 17. december 2014

om erstatning af protokol 3 til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side vedrørende definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder til administrativt samarbejde

(2014/946/EU)

STABILISERINGS- OG ASSOCIERINGSRÅDET EU-SERBIEN HAR —

under henvisning til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side ⁽¹⁾, der blev undertegnet i Luxembourg den 29. april 2008, særlig artikel 44,

under henvisning til protokol 3 til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side vedrørende definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder til administrativt samarbejde, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 44 i stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side («aftalen») henvises der til protokol 3 vedrørende definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder til administrativt samarbejde («protokol 3»), hvori oprindelsesreglerne og bestemmelserne om diagonal kumulation af oprindelsesreglerne mellem Unionen, Serbien, Tyrkiet og ethvert land eller område, der deltager i Unionens stabiliserings- og associeringsproces, fastsættes.
- (2) I artikel 39 i protokol 3 fastsættes det, at Stabiliserings- og Associeringsrådet, der er oprettet i henhold til artikel 119 i aftalen, kan træffe afgørelse om at ændre bestemmelserne i nævnte protokol.
- (3) Den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse ⁽²⁾ («konventionen») tager sigte på at erstatte de protokoller om oprindelsesregler, der i øjeblikket er i kraft mellem landene i pan-Euro-Middelhavsområdet, med en enkelt retsakt. Serbien og andre deltagere i stabiliserings- og associeringsprocessen fra det vestlige Balkan blev i Thessalonikidagsordenen, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig i juni 2003, opfordret til at deltage i den paneuropæiske diagonale oprindelsesakkumulation. De blev desuden ved Euro-Middelhavsministerkonferencens afgørelse af oktober 2007 tilskyndet til at tiltræde konventionen.
- (4) Unionen og Serbien undertegnede konventionen henholdsvis den 15. juni 2011 og den 12. november 2012.
- (5) Unionen og Serbien deponerede deres godkendelsesinstrumenter hos depositaren for konventionen henholdsvis den 26. marts 2012 og den 1. juli 2013. I henhold til konventionens artikel 10, stk. 3, trådte den således i kraft for så vidt angår Unionen den 1. maj 2012 og Serbien den 1. september 2013.
- (6) Hvis overgangen til konventionen ikke sker samtidig for alle kontraherende parter inden for kumulationsområdet, bør dette ikke føre til en ringere stilling end under protokol 3.
- (7) Protokol 3 bør derfor erstattes af en ny protokol, således at der henvises til konventionen —

⁽¹⁾ EUT L 278 af 18.10.2013, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 54 af 26.2.2013, s. 4.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokol 3 til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side vedrørende definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder til administrativt samarbejde erstattes af teksten i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den anvendes fra den 1. februar 2015.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2014.

På Stabiliserings- og Associeringsrådets vegne
J. JOKSIMOVIĆ
Formand

_____

BILAG

Protokol 3

vedrørende definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoder til administrativt samarbejde

Artikel 1

Gældende oprindelsesregler

Med henblik på gennemførelsen af denne aftale finder tillæg I og de relevante bestemmelser i tillæg II til den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse ⁽¹⁾ (»konventionen«) anvendelse.

Alle henvisninger til den »relevante aftale« i tillæg I og de relevante bestemmelser i tillæg II til konventionen fortolkes som henvisninger til nærværende aftale.

Artikel 2

Bilæggelse af tvister

Hvis der i forbindelse med den i artikel 32 i tillæg I til konventionen fastsatte kontrolprocedure opstår tvister, der ikke kan bilægges mellem de toldmyndigheder, der anmoder om kontrol, og de toldmyndigheder, der er ansvarlige for dens gennemførelse, forelægges de for Stabiliserings- og Associeringsrådet.

Under alle omstændigheder bilægges tvister mellem importøren og indførselslandets toldmyndigheder i henhold til indførselslandets lovgivning.

Artikel 3

Ændringer af protokollen

Stabiliserings- og Associeringsrådet kan træffe afgørelse om at ændre bestemmelserne i denne protokol.

Artikel 4

Udtrædelse af konventionen

1. Hvis Den Europæiske Union eller Serbien med et skriftligt varsel meddeler depositaren, at de ønsker at udtræde af konventionen, jf. konventionens artikel 9, indleder Den Europæiske Union og Serbien øjeblikkeligt forhandlinger om oprindelsesregler med henblik på at gennemføre denne aftale.

2. Indtil sådanne nyforhandlede oprindelsesregler træder i kraft, finder oprindelsesreglerne i tillæg I og eventuelt de relevante bestemmelser i tillæg II til konventionen, der er gældende på tidspunktet for udtrædelsen, fortsat anvendelse på denne aftale. Fra tidspunktet for udtrædelsen fortolkes oprindelsesreglerne i tillæg I og eventuelt de relevante bestemmelser i tillæg II til konventionen dog således, at bilateral kumulation udelukkende tillades mellem Den Europæiske Union og Serbien.

Artikel 5

Overgangsbestemmelser — kumulation

1. Uanset artikel 3 i tillæg I til konventionen finder reglerne om kumulation, som er omhandlet i artikel 3 og 4 i protokol 3 til denne aftale og vedtaget af Den Europæiske Union og Serbien ved indgåelse af aftalen ⁽²⁾, fortsat anvendelse mellem parterne i denne aftale, indtil konventionen finder anvendelse for alle de kontraherende parter, der er anført på listen i disse artikler.

2. Uanset artikel 16, stk. 5, og artikel 21, stk. 3, i tillæg I til konventionen kan oprindelsesbeviset, hvis kumulationen udelukkende omfatter EFTA-lande, Færøerne, Den Europæiske Union, Tyrkiet og deltagerne i stabiliserings- og associeringsprocessen, være et varecertifikat EUR.1 eller en oprindelseserklæring.

⁽¹⁾ EUT L 54 af 26.2.2013, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 278 af 18.10.2013, s. 16.

AFGØRELSE Nr. 1/2014 VEDTAGET AF DET BLANDEDE UDVALG, DER ER NEDSAT I HENHOLD TIL AFTALEN MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DETS MEDLEMSSTATER PÅ DEN ENNE SIDE OG DET SCHWEIZISKE FORBUND PÅ DEN ANDEN SIDE OM FRI BEVÆGELIGHED FOR PERSONER

af 28. november 2014

om ændring af bilag II til aftalen om koordinering af sociale sikringsordninger

(2014/947/EU)

DEN BLANDEDE UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer ⁽¹⁾ (»aftalen«), særlig artikel 14 og 18, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aftalen blev undertegnet den 21. juni 1999 og trådte i kraft den 1. juni 2002.
- (2) Bilag II til aftalen om koordinering af sociale sikringsordninger blev erstattet af det blandede udvalgs afgørelse nr. 1/2012 af 31. marts 2012 ⁽²⁾.
- (3) Bilag II til aftalen bør ajourføres for at tage hensyn til de nye EU-retsakter, som er trådt i kraft efterfølgende, især ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 ⁽⁴⁾ foretaget ved Kommissionens Forordning (EU) nr. 1244/2010 ⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 ⁽⁶⁾ og Kommissionens forordning (EU) nr. 1224/2012 ⁽⁷⁾.
- (4) Der bør også tages hensyn til de afgørelser og henstillinger, som Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger har truffet for at gennemføre forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009, efter det blandede udvalgs afgørelse nr. 1/2012 trådte i kraft.
- (5) Bilag II til aftalen bør ajourføres i overensstemmelse med ændringerne af de relevante EU-retsakter —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag II til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer (»aftalen«) ændres som angivet i bilaget til denne afgørelse.

⁽¹⁾ EFT L 114 af 30.4.2002, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 103 af 13.4.2012, s. 51.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1244/2010 af 9. december 2010 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 Tekst af relevans for EØS og for Schweiz (EUT L 338 af 22.12.2010, s. 35).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012 (EUT L 149 af 8.6.2012, s. 4).

⁽⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1224/2012 af 18. december 2012 (EUT L 349 af 19.12.2012, s. 45).

Artikel 2

Denne afgørelse er udfærdiget på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft den første dag i den anden måned efter dens vedtagelse af det blandede udvalg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 2014.

På det blandede udvalgs vegne

Mario GATTIKER

Formand

_____

BILAG

Bilag II til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer ændres således:

- 1) I del A: Omhandlede retsakter, punkt 1, ændres ordene »som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 988/2009 af 16. september 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og fastsættelse af indholdet i dets bilag ⁽¹⁾« til:

»som ændret ved:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 988/2009 af 16. september 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og fastsættelse af indholdet af dets bilag (*)
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1244/2010 af 9. december 2010 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (**).
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (**).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1224/2012 af 18. december 2012 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (***).

(*) EUT L 284 af 30.10.2009, s. 43.

(**) EUT L 338 af 22.12.2010, s. 35.

(***) EUT L 149 af 8.6.2012, s. 4.

(****) EUT L 349 af 19.12.2012, s. 45.«

- 2) I del A: Omhandlede retsakter, punkt 1, under overskriften »Ved anvendelsen af aftalen foretages der følgende tilpasninger til forordning (EF) nr. 883/2004:« ændres ordene i litra h), stk. 1, »forbundslov om tillægsydelse af 19. marts 1965« til:

»forbundslov om tillægsydelse af 6. oktober 2006«.

- 3) I del A: Omhandlede retsakter, punkt 2, indsættes følgende efter ordene »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽²⁾«:

»som ændret ved:

- Kommissionens forordning (EU) nr. 1244/2010 af 9. december 2010 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (*).
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (**).
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1224/2012 af 18. december 2012 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (***).

(*) EUT L 338 af 22.12.2010, s. 35.

(**) EUT L 149 af 8.6.2012, s. 4.

(***) EUT L 349 af 19.12.2012, s. 45.«

⁽¹⁾ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.

- 4) I del A: Omhandlede retsakter, punkt 2, under overskriften »Ved anvendelsen af aftalen foretages der følgende tilpasninger til forordning (EF) nr. 987/2009:« udgår følgende ord:

»Ordning mellem Schweiz og Italien af 20. december 2005 om fastsættelse af særlige procedurer for refusion af sygehjælp«.

- 5) I del B: Retsakter, som de kontraherende parter skal tage behørigt hensyn til, tilføjes følgende efter punkt 21:

»22. Afgørelse nr. E2 af 3. marts 2010 truffet af Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikkerhedsordninger om fastsættelse af en procedure for forvaltning af ændringer vedrørende de nærmere bestemmelser for de organer, der er omhandlet i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004, og som er opført i det elektroniske register, der indgår i EESSI (*).

23. Afgørelse nr. E3 af 19. oktober 2011 truffet af Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikkerhedsordninger om den overgangsperiode, der er fastsat i artikel 95 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 (**).

24. Afgørelse nr. H6 af 16. december 2010 truffet af Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger om anvendelsen af visse principper i forbindelse med sammenlægning af perioder i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (**).

25. Afgørelse nr. S8 af 15. juni 2011 truffet af Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger om bevilling af proteser, større hjælpemidler og andre større naturalydelser i henhold til artikel 33 i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (***).

26. Afgørelse nr. U4 af 13. december 2011 fremsat af Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger om procedurerne for refusion i henhold til artikel 65, stk. 6 og 7, i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikel 70 i forordning (EF) nr. 987/2009 (****).

(*) EUT C 187 af 10.7.2010, s. 5 (Elektronisk udveksling af oplysninger om social sikring).

(**) EUT C 12 af 14.1.2012, s. 6.

(***) EUT C 45 af 12.2.2011, s. 5.

(****) EUT C 262 af 6.9.2011, s. 6.

(*****) EUT C 57 af 25.2.2012, s. 4.«

- 6) I del C: Retsakter, som de kontraherende parter tager ad notam, tilføjes følgende efter punkt 2:

»3. Henstilling nr. S1 af 15. marts 2012 fra Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger om de finansielle aspekter af tværnationale organ donationer fra levende donorer (*).

(*) EUT C 240 af 10.8.2012, s. 3.«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA